

پهیکه‌ری فہرہاد

رؤمان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

عەباس مەعرووفی

پەیکەری فەرھاد

رۆمان

وەرگیڕانی: توانا ئەمین

ئەم وەرگىرانە پېشكېشە بە:

- تۆ.. "تۆيەك كە ئىتر ھى ئەم دنيا نزم و درندەيە نيت.. نا..
ناتوانم ناوت بلكىنم بەشتەكانى سەر ئەم زەمىنەوہ"

ناوى كىتېب: پەيكەرى فەرھاد - رۆمان

نووسىنى: عەباس مەعرووفى

وەرگىرانى: تۈانا ئەمىن

پىداچۈنەوہى: مەسعوود ئەحمەد- عەتا نەھايى

بلاوكراوہى ئاراس- ژمارە: ۸۶۸

ھەلەگىرى: بۆكان نوورى

دەرھىنانى ھونەرىيى ناوہوہ: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: لالۆ

چاپى يەكەم: ۲۰۰۹

لە بەرپۆوہبەرايەتتى گىشتىيى كىتېبخانە گىشتىيەكان لە ھەولېر ژمارە ۶۲۲ى

سالى ۲۰۰۹ى دراوہتى

قسه يه كي پيويست بهر له رومانه كه

سالی ۱۹۹۸ که رومانی "توارهی پروانه"ی کاک بهختیار علی درچوو، دوستیک پیی وتم که که سیک له زانکوی سلیمان خه ریکی نووسینه وهی ئەو رومانیه! به لام ئەمجاره له زمانی خه ندانی بچکوله وه نا، به لگو له زمانی فه تانه وه.. پیکه نیم "خۆ خه یال قاتی نه بووه..!" وا بزانه شتیکی لهو شیوهیه م وت، که چی دواي ههشت سال و له کاتی خویندنه وهی ئەم روماندا؛ تیگه یه شتم که ده کړی و نویتکاریه کی ته کنیکشه، تو هه مان رومان له چاوی کاراکته ریکی تره وه بگریته وه، «ئەم ئەمونه نمونه ی له دنیا ی چیرۆک و رومانی جیهاندا کهم نیه.» هه لبه ته لهو شیوه نووسینه وه یه دا مادام چاوه کانه مان شوینگریکی پی کردوه، که واته ماجه را و رووداوه کانه هه مان ماجه را و روودا و نابن، که که سی پيشوو گپراویتییه وه! با شوینکات و بابته یه کیک بن.

ئەم رومانه ی بهر ده ست کاریکی لهو شیوه یه و رومانه له ناو روماندا، که دایکه راسته قیه نه که ی "کوونه په پووی کویر"ی سادق هیدایه ته. واتا بۆ خوینه ریک که ئەو رومانه ی سه ره وه ی نه خویند بپته وه، زهحمه ته په ی به روحی ئەم رومانه ببات. من هاوړا له گه ل کاک عه تا نه هاییدا، وای داده نیم که خویندنه وه ی کوونه په پووی کویر، پیش مه رجی تیگه یه شته له م رومانه، که چی رهخه گریکی ئیرانی وه ک سه یه رهزای شکرئلاه ی، پیی وایه "تستا ناکریت به بی په که ری فه ره اد، کوونه په پووی کویر بخوینرته وه" به م شیوه یه به یه کدا چوون و

تەقلەھەقبوونىكى چى و قزقۇز لە نىوان ئەم دوو رۆمانەدا ھەيە. نووسەر خۆى دەئیت: «لە رۆمانى پەیکەرى فەرھاددا ویستومه فروغى فەرھاد رووبەر و سادقى ھىدايەت بکەمەو، رۆمانىک یەکیکیان دەيچنى و یەکی تریان دەیکردەو».

عەباس مەعروفى، شانۆنامەنووس و چىرۆکنووس و رۆماننووس، لە ناو ھەرە ديارەکانى ئەدەبیات و رۆژنامەگەرى ھاوچەرخى ئىرانىيە و بەخۆشحالیشەو لەلای خوينەرى کورد ناویکی نامۆ نییە، ئەو لە سالی ۱۹۵۷ لە تاران لە دایک بوو و دەرچووی بەشى درامایە لە زانستگەى ھونەرەجوانەکان، یەکەمین کۆمەلە چىرۆکی بەناوی "بەرامبەر خۆر" لە سالی ۱۹۸۰ دا بلاو کردووتەو.

عەباس مەعروفى بە بلاوکردنەو یەکەمین رۆمانى "سەمفونىای مردووەکان" ناوی خۆى وەکو رۆماننووسىک تۆمار کرد. ئەم نووسەرە لە سالی ۱۹۹۰ دا کۆوارى "گەردوون" دەرەکات و بەشپۆھەکی جدى روو دەکاتە رۆژنامەگەرى ئەدەبىي، دواترىش ھەر بەھۆى جىابىرى و شىوازى کارکردنىيەو کۆوارى "گەردوون" دادەخریت و ناچار دەکرىت ئىران بەجى ھىلەت. لە تاراوگە لە ولاتى ئەلمانیا دەگىرسیتەو و بۆ ماوھەیک لە خانەى "ھاینرىش بىل" دا کار دەکات، پاش ماوھەیک لە کارى قورس و دژوار "مالى ھونەر و ئەدەبیاتى ھىدايەت" لە بەرلین بنیات دەنیت و ئىستاش ھەر لەوئى دەژى.

عەباس مەعروفى جگە لە ۴ دەقى شانۆیى و ۵ کۆمەلە چىرۆک، تا ئىستا ۵ رۆمانىشى بە ناوھەکانى:

۱- سەمفونىای مردووەکان.

۲- سالی ئاشوب.

۳- په يکەری فه رهاد.

۴- فه رهیدون سی کوری بوو. «که تا ئیستا بلاوکردنه وی له ئیراندا
قه ده غه یه»

۵- ته و او تایبهت. «که نویتترین کاریتی و هیشتا بلاو نه کراوه ته وه»

چاپ و بلاو کردووه ته وه و له سالی ۲۰۰۱ دا خه لاتی «ده زگای چاپ و
په خشی ئه ده بی- فه لسه فیی سورکامپ» ی و هرگرتووه و ئیستا سه رۆکی
مالی هیدایه ته له بهرلین.

عه باس مه عرفی به دانپیدانانی خوئی؛ په يکەری فه رهادی له ژیر
کاریگه رییه کی توندی ئه و رۆمانه ی سادق هیدیه تدا نووسیووه، به لام
ناشکریت وهک رۆمانیکی سه ره به خو ته ماشا نه کرئ، و اتا له یهک کاتدا
ئه م رۆمانه به شیکه له کوونه په پووی کویر و له هه مان کاتیشدا
رۆمانیکی سه ره به خو یه. له باره ی نووسینییه وه نووسه ده لیت: «من قهت
بو هیچ رۆمانیک، بهرنامه یه کی پیشو هخت ئاماده کراو و داریژراوم
نه بووه، ئه م رۆمانه ش له شیتتیه کی یهک رۆژهدا، که سه رتاسه ری
جوگرافیا ی زهینمی داگیر کرد و بو ماوه ی چوارده مانگ له ژیر
رکئیدابووم، نووسراوه».

ئه م رۆمانه به ستایلیکی میژووگه رانه ی مؤدیرن نووسراوه و خوینه ر
ده خاته جیهانیکی تار و لیڤ و سامناکه وه، دروست ئه و جیهانه ی ئه م رۆ
ئیمه تیدا ده ژین. سالانی نووسینی رۆمانه که ده گه ریته وه بو ۱۹۹۱-
۱۹۹۲، وه یه که م جار له سالی ۱۹۹۵ له ئیران چاپ ده کریت، به لام له
سه رووبه ندی چاپکردنی ئه م و هرگیرانه ییدا و له سه ره تاه ی مانگی پینجی

۲۰۰۹ و دوای چوارده سال له دەرچوونی، "به پرتیوه به رایه تی کتیب" له تاران، مۆلّه تی چاپکردنی له م رۆمانه و چهند شانۆنامه یه کی لۆرکا و هه ندیک کتیبی تر، سه نده وه.

ئه م کاره له لای من ه یجگار جوان و جیگهی چیتبوو، دوو سال و نیوه له گه لیدا ده ژیم، به شیوه یه ک مرؤف زۆر جار له گه ل کاره کته ری رۆمانیکدا پیوه ندی دروست ده کات و ده بیته دوست یا هاو پتی، لی من زیاتر رۆشتبووم و بووبوومه عاشقی.. رۆماننووسیش له باره ی پیوه ندیه کی وه هاوه هه ر له گه ل ئه م رۆمانه دا، دهنووسیت: «بووبووم به پردیک له نیوان عاشق و مه عشوقدا، برؤا بکه ن گویم له دهنگی ئه و ژنه بووه. دهنگی هه ناسه کانیشیم ده بیست، دهنگی ئازاره کانی، چه په چه پی سه گه کان له بیده دهنگی شه ودا، ئه گه ر ئیستا لیم بپرسن له نیوان هه موو دهنگه کانددا دهنگی دهناسیته وه؟ به لی تۆنی دهنگی دهناسمه وه که پاش ئه و هه موو ئازار و گریانه ده یگوت: «آیا ده توانم سه رم بخرمه سه ر شانها کانت و....».

په یکه ری فه ره اد له سالی ۲۰۰۲ خه لاتی "ئه رنۆلد تسوا یگ" ی وه رگرتووه و بۆ سه رزمانی ئه لمانیش وه رگیرا وه. ره خنه گرانی ئیرانی خۆیان کتیبه که به یه کتیک له باشتیرین رۆمانه کانی ده یه ی نه وه ده کانی ئه ده بیاتی ئیران ده ژمیرن. له م رۆمانه دا بنیاتی گیرانه وه له هه موو ره گه زه کانی تر پتر ئالۆزتره؛ راوی جاریک کچه که یه و جاریک نیگار کیشه که و چه ندان جاریش راوی بی شوناس و نه ناسرا و دیت و پاژیک ده گیریتته وه و ده روات، ئه مه جگه له راوی گه وره ی هه موو شتران، که به رده وام سیبهری له سه ر ده قه که ئاماده یه، نووسه ر له باره ی گیرانه وه له م رۆمانه دا، ده لیت: «گیره ره وه ده توانیت به ناو خه یالی

بهرامبهرهكهيدا بروت بۆ ژوانى دولبهرهكهى، لهم كارهدا ده‌مويست به‌شيوه‌يه‌كى روونتر بكه‌ومه‌ جهنگى ئه‌وانه‌ى كه ده‌لټن ته‌نيا هه‌شت گۆشه‌ى بينين بوونى هه‌يه. له سه‌مفۆنپاى مردووه‌كاندا گۆشه‌نيگاي كامپرا؛ جووت زهيني يان تيگه‌لاوى هه‌بوو. به‌لام له په‌يكه‌رى فه‌هاددا كامپراكه بوو به‌چوار زهيني؛ (١- گيپرره‌وه)، (٢- تو)، (٣- نه‌و) كه دټنه ناو خه‌ونى به‌رامبهرهكه‌تانه‌وه و (٤- به‌رامبهرهكه‌ت)، ده‌مويست بزانه چۆن ده‌توانرټ له‌سه‌ر بنه‌ماى نه‌و شيوه‌كارپيه كۆنه، وه‌لامى زهيني مروقه ئالۆزه‌كاني نه‌مرو بديته‌وه؟ ئامانه‌م شكاندنى سه‌هۆلى هه‌زه‌كه بوو».

زمانى ئه‌م رۆمانه شيعرييه‌تيكى گه‌وره‌ى له‌گه‌ل خۆيدا هه‌لگرتوو، هه‌ميشه كاك عه‌تانه‌هايى بۆى ده‌نووسيم «وه‌رگيرانى ئه‌م رۆمانه ريسكه... ريسكا» وا بزانه جارټك وتبووى كه خۆشيان ده‌ستيان داوه‌تتى وه‌رى بگيرن، ديسان له‌به‌ر ئه‌م هۆيه ده‌ستيان لى هه‌لگرتوو. هه‌لبه‌ت روونه كه جه‌نابيان نه‌زموونيان له ئيمه‌ زياتر و فراوانتره و خۆشيان كارټكى له‌م شيوه "ريسك ئاسا"يان هه‌يه، كه وه‌رگيرانى "شازاده‌ى ئيحتياج"ى هۆشه‌نگى گولشيرييه. هه‌ر ئه‌و خويندنه‌وه به‌راوردكارپيه‌ى ئه‌وان بۆ ئه‌م رۆمانه‌يان كردوو و له كۆتايى ئه‌م كتټبه‌دا چاپ بووه، ده‌ليلټكى باشى خوينه‌ره بۆ به‌رچاوپروونى و چونه ناو ئه‌م رۆمانه و تيگه‌يشتن له‌و پټوه‌نديه توخ و سه‌ميمييه‌ى په‌يكه‌رى فه‌هاد له‌گه‌ل كوونه‌په‌پووى كوټردا هه‌يه‌تى.

ئيمه‌ لټره، دواى دوو سال و نيو توانيمان ئه‌م كتټبه بكه‌ينه كوردى، من بۆ خۆم هه‌ميشه رقم له‌و رۆمان و چيرۆكانه‌يه كه پټشه‌كى و په‌راويزيان هه‌يه، له‌ويوه ده‌ستكورتى و نارهنگينى نووسه‌ره‌كه‌يم بۆ

روون دهبېته وه، كه چي ليرهدا ناچار به هه ردووكيان بووم، له بهر نه وهی:

۱- ئه مه وهر گيرانه نهك نووسين.

۲- كاره كه ساده نييه و تا راده به كيش قورسه.

وه ههروه ها بو روونكردنه وهی هه نديك وشه و دهسته واژهي نامۆيان كه م بيستراو، له كويدا زانيبېتم پيويستي كردووه، په راويزم داناوه. ئه م پيشه كييه هيچ نياز يكي له باره ي گيرانه وه يان باسكردني چيرؤكي رۆمانه كه وه نييه، بو يه ئيره خالي ليك جيا بوونه وهی ئيمه و ويستگه ي پيوهندي گرتنتانه له گه ل په يكه ري فه رهاد، له كه موكوورپي، كه بيه شنين لتي، ئوميدمان هه ر عه فووه.

توانا ئه مين

سليمانی-۲۰۰۹

نازانم ئايا دەتوانم سەربخەمە سەرشانەكانت و فرميسك بريژم؟
بەدوو دەستی شل و شوڤر و ماندویتییهکی خەوهینه رهوه، که پاش ئەو
هەموو هیلاکییه دینه سوڤراخی مرۆف، بۆ تۆ پەنا بهینم، له کاتیکدا
توند باوهشت پێدا کردووم و گەرمایی لەشی خۆتم پێ دەبهخشیت،
جاریک به دوو پەنجەیی ناوهراستی هەردوو دەستهكانت بملاوینیتەوه و
پەراسوهکانم بژمیریت تا بزانیته کامهیاکهیان کهمه و جاریکیش که
دیتەوه هۆش خۆت به ئارامی به بهری دهستت به پشتمدا بکیشیت. بێ
ئەوهی قسهیهک بکهیت، یان به زهینتدا ختوره بکات که من بۆ دهگریم و
چ مه رگمه؟ بێ ئەوهی بیرسی من کیم و له کوپوه هاتووم و بۆ وهک
چۆله کهیهکی خووساوی ژیر باران، بپقه رار و درپۆنگم؟
نا ئیتر نه مده توانی.

دوای ئەم هەموو سەفەرە دوورودریژە، پاش ئەم هەموو سالا تەنیا

و دووری له چاوانیکی رهش و درهخشان، که به نیگایه کی ئه و دیو ده لاقه ی ماله که هیه وه ناگری له ژبانی من بهردابوو. ئیتر نه مده توانی سه رگهردان بمینمه وه.

ئه وه ی که ده بوو له دهستم بدایه له دهستم دابوو، خوّم فه نای چاوانیک کردبوو که له وه ده چوو له وه پیشیش ژبانی من ژهراوی کردبیت، ههروهک ئه وه ی هاتبیتمه دنیاوه تا له هیجری چاوانیکی رهش و درهخشاندا بسوتیم. بهدوای ئه و چاوانه دا که وتمه گهرداوئیکه وه و باجیکی وام دا، که رهنگه له توانای مندا نه بوو بیت.

بی ئه وه ی به دهست خوّم بیت له کاروانیک له قه له م و رهنگدا، له ناو ته پوتوزی گلی ئوخرا و سه وزینه و لاجه وهرد^(*) و رهنگی هه ناردا شار به شار ده رویشتم، تا وینه م له سه ر به رگی قه له مدانیک بکیشیت.

سه ره نجام له شوینیک که هه ر بیرم لی نه ده کرده وه، گیروده ی نیگای وه حشی و بیگونا هانه ی پیاویک بووم که له وه ده چوو پیشتر نه مدیبیت. ئه مه ئیتر خراب بوو بیت یان نا، رووداوئیک بوو که ده بوو روو بدات.

جلیکی ئاودامه نی رهشم له بهردابوو، چرچ و لۆج وهک هیلی مینیاتور. ئه و پیره قه مبوورهش که وا شوژ له سه ر شان، میزه ری به ستبوو و وهک مه هاراتا هیندییه کان پتیه کانی له یه کتر گری دابوو، دانیشتبوو به جوړتیک خو ی کوور کردبووه وه که وینه کتیشه که زور ماتل نه کات. په نجه ی شایه تومانی دهستی چه پی به حالی له فکر پوچوون نابوو سه رلیوی و چاوی بریوووه عه رده که، ئیستا ئیتر خه یالی رویشتبوو.

(*) لاجه وهرد - لاجورد: بهردیکی رهنگ شینه که ده کریت به نقیمی مستیله، له گه ل "پیرزه دا" جیاوازی هه یه. و

من به گولی نیلۆفه‌ری شینه‌وه به لای ئه‌ودا چه‌میوو مه‌وه. وینه‌کیشه‌که خه‌ریکبوو له ژیر سێبه‌ری دیواری ئه‌و ماله‌ کۆنه‌دا، نیگاری ئیمه‌ی له‌سه‌ر قه‌له‌مدان ده‌کیشا. به‌رامبه‌رمان مالتکی گلی بچووک هه‌بوو دوور له‌ شار، ته‌ریک و غه‌ریب. ئه‌و ساته‌ی که من ئه‌مپێ و ئه‌ویتم ده‌کرد که گۆله‌ نیلۆفه‌رکه‌ بده‌مه‌ پیره‌مێرده‌ قه‌مبووره‌که، له‌ نا‌کاو چاوم به‌ پیاویک که‌وت که له‌ ده‌لاقه‌ی بچووکێ ئه‌و خانووه‌ گله‌وه‌ لیم رامابوو. لێ‌رامان نا، هه‌په‌ساو و باوه‌رنه‌کرده‌، زاری داچه‌قابوو، وه‌ها که ده‌ترسام به‌جۆری نیگامی تی بگرمه‌وه.

دلم که‌وته ته‌په‌ته‌پ، شتی‌ک له‌ ناخمه‌وه بلێسه‌ی سه‌ند و قیژه‌ کیش له‌ سه‌رمه‌وه ده‌رچوو، ده‌تگوت روحمه‌ و به‌ره‌و ئاسمان ده‌فریت. دلم داکه‌وت، هه‌ستم کرد ئه‌گه‌ر جله‌وی خۆم نه‌گرم ئه‌وا به‌سه‌ردا ده‌که‌ومه‌ جۆگه‌ ئاوه‌که‌وه، له‌به‌رئه‌وه به‌خۆمدا هاتمه‌وه و هه‌رتاوانا‌تایک نیگایه‌کم تی ده‌گرد، بێ ئه‌وه‌ی سه‌یرم کردبیت.

کی بوو؟ له‌ کوێوه ئه‌مناسی و له‌ کوێ ونم کردبوو؟ ئایا ئه‌ویش منی ده‌ناسی یان بیری ده‌که‌وته‌وه؟ ئایا سالانی‌ک به‌دوامدا رای کردبوو، خۆی به‌ئاو و ئاگردا دا‌بوو، که چی ئیستا بر‌وای نه‌ده‌کرد؟ یان ئه‌وه‌ی له‌خۆوه چاوی ئه‌مه‌ی به‌سه‌ره‌ینابوو و نه‌یده‌زانی چی بکات؟ رهن‌گه‌ ئه‌ویش وه‌ک من بیر بکاته‌وه. خ‌وايه‌ چه‌ند ئاشنایه‌ له‌ پیش چاوم!

له‌ خۆشیدا چاوه‌کانم بریس‌کانه‌وه و بریقه‌ی ده‌هات. ئیتر چ جیاوازی‌بوو که ده‌یناسم یان نا، گرینگ ئه‌وه‌بوو ئه‌و بیر له‌ من بکاته‌وه و ئیستاش خه‌ریکبوو بیری لێ ده‌کردمه‌وه. به‌ جلی ره‌شی چینه‌داری کۆنمه‌وه، به‌ سه‌روقه‌ژی نارێکمه‌وه که هه‌روا به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه گرمۆله‌بووه و چه‌ند تالێکی به‌ناوچه‌وانمه‌وه نووساوه، به‌ گولی نیلۆفه‌ر

شینەوہ کہ لە دەستی راستمدا بوو یان چەپ، ئەسلەن چ جیاوازییەکی
هەبوو؟ هەولم دا بەر بە لەرزینی دەستەکانم بگرم و ئەو هەموو توانای
لە چاوەکانیدا کۆکردبوووە تا تێر سەیری من بکات. وەک سوژن منی
بەجینگەییەکیە لە هەوادا دادوریبوو که نەتوانم جوولەییەکی بکەم، ئیتر
تەنانتە توانای پیلۆو ترووکاندنیشم نەبوو.

دەبویست بەچاوەکانی بەجاریک قوتم بدات و هەناسەیی ئاسوودەیی
هەلکیشیت، بیری کردووە؛ رەنگە من کهوتبیتمە یادی کهسیکی غایبەوہ.
بەباشی که وردبووہوہ زانی لە تابلۆیەکی دەروانیت، لەوانەییە بە رەنگی
پەریو و ژاکاومدا هەستی کردبیت زۆر خەمگینم، تەنانتە خەندە
مەدھۆشانەکم "ئەو واتەنی" ئەوہندە خەمگین لە پیش چاویدا جیلوہی
کرد، کہ تەواو دنیای بوو وینەیی بەرامبەری تابلۆی سەر پەردەییەکی کۆنە
سالە.

جاریکی تر بە بالامدا هەلی روانی و کہ نیگامان گریی خوارد، دلم
دەستی پئی کرد، رەنگم پەری و دەمم سەھۆلی گرت، هەستم کرد
خەریکم ساتمە دەدم، خۆم گرتەوہ و لی نەگەرام چاوم بکەوینتە
هەلخولان، وەلی کار لە کار ترازابوو.

قاجی راستم پیشخست تا بەسەردا نەکەومە جوگەئاوہکە، تابلۆکە
تیکچوو بەسەریەکدا. ئەو کاتە پیرەمێردە قەمبوروہکە کہوتە پیکەنین،
پیکەنینیکی سارد و ئازاردەر کہ تەنانتە قەلەپەشەکانی سەر لقی
درختە دوورە دەستەکانیشی هەلفراندا. من لە زەینی ئەودا وتم
پیکەنینیکی سارد و ئازاردەر، بەلام ئەو وتی پیکەنینیکی وشک و
قیزەون کہ مووی بونیام گرژ دەکات، پیکەنینیکی گری و رەقی
گالتە جارانی کرد، بی ئەوہی دەموچاوی بگۆریت.

قنچ بوومه وه تا روونتر بیبینم، به لآم ده لاقه که هی داخستبوو و رویشتبوو. پیره میرده که هیشتا پی ده که نی، نیگار کیشه که فلچه که هی دانا و وتی مه سخه ره به، من هه ولّم دا بۆ حالّه تی به که م جارم بگه ریتمه وه، به لآم گوئی نیلۆفه ر له دهستم که وتبووه ئاوه که و رویشتبوو. هه راسان بووم، نازانم بۆ ده له رزیم، ده تگوت له خه ویکی دوورودریژ رابه ریوم و هیچم بیر نه ده هات.

پیره میرده قه مبووره که چاوه کانی ده رتۆقیبوون و قزمی له نیو په نجه کانیدا ده گووشی، نازانم چهند ئاوا مامه وه؟ ته نیا له یادمه دنیا تاریک بوو، من هیشتا له یادی ئەو دابووم. به وچاوه رهش و کاریگه رانه ی که خه مۆکی و ماندوویه تی تیاندا شه پۆلی دها، نیشانی دها که ئەو له هه موو که سیک جیاوازتره. روانینه کانی ئەو چاوتیبرین نه بوو، به لکو وای ده گه یاند به دوا ی شتیکیدا ده گه ریّت که رهنکه له بوونی مندا هه بیّت.

یارمه تی لی ده خواستم، به بهرگ، به قز، به چاو و هه موو ئەندامی من موحتاج بوو. وهک ئەوه ی بیه ویّت بۆ جحیلّی، مندالی، ساوایه تی بگه ریتمه وه. من له میهری دایکانه ی خۆمه وه له پیویستی ئەو تی ده گه ییشتم، وهک ئەوه ی بیه ویّت بگه ریتمه وه ناوسکم، ناو ناخی من، بۆ گه رمایی رهحمم... جتییه ک که مرۆف تیتیدا گرمۆله ده بیّت و له خوینی خۆیدا باز نه یی ده خولیته وه، ئەم سورانه وه بی سه ره نه نجامه ی ژیان له م خواسته ی ئەودا کورت ده بووه وه.

به هه ر دوو ده ست مشتومالی ده کرد تا وینه که روونتر بیینیت، که چی هه رچرکه یه ک که تی ده پهری وینه که تاریکتر ده بوو، ئەویش سه ختگیر و بی توانتر زیده تر راده ما. من ده متوانی چی بکه م؟

له شاریکدا دهژباين که خانووهکانی گلېوون، بهدیواری نزمی کورتهوه که دهشیا له م سهربانهوه بچی بۆ ئه و سهربان. بهیارییهکانی مندالیمانوه که یهکیک دهبووه پاشا و یهکیک به مندالی بهرگدروو، منیش کچی پاشا بووم و مندالی بهرگدروو دهیویست کچی پاشا بهدهست بهیئت. ههوساری جوانووهکهی له دهسته بچوکهکانییهوه ئالاندبوو، جوانووهکش سرهوتی نهبوو.

پاشا وتی "منالی بهرگدروو، ئهستیرهکانی ئاسمان چهندن؟"

منالی بهرگدروو وتی "قیلهی عالهم، مووهکانی ئهسپی من چهندن؟"
پاشا پهنجهی شایهتومانی ئاراستههی ئه و کرد و وتی "منالی بهرگدروو، ناوهراستی عهرد کوئییه؟"

کوربه بهدوای بهردیکدا گهرا، من بهردیکم لهوديو تهختی پاشاوه هه لگرت و دامی، ئه وهوساری جوانووهکهی بهزهویدا داکوتی، شهروالهکهی هه لکیشا و ریک و راست له بهردهم پاشادا وهستا، لی جوانووهکه هه لی دهخستهوه و سرهوتی نهبوو. له لایهکی تری ئه و مهیدانهی ئیمه ی لیبووین؛ نیگارکیشیک نیگاری پیره میردیکی قه مبوروی دهکیشا، فلچهکهی له رهنگ هه لدهکیشا و گه لای وشکهه لاتووی سهرووهکهی سهوز دهکرد. خۆر ئه وهنده گهرم بوو که ئیمه عارهق بهسه ر و رووماندا دهتکا.

جوانوو هه لبهز و دابهزی دهکرد و دهنگیک له دلی زهوییهوه هه والی رووداویکی شومی دها، که نهماندهزانی چیه. پاشا وتی "ئافهرین منالی بهرگدروو، له مه شریقهوه تا مه غریب که سیکم بهزانیایی تو نه دیوووه.. ئافهرین ئه وای نیوهی تهخت و تاجم بهتۆ بهخشی، قه لمرهوی خۆم..."

له پړ كۆمه لیک شمشیر به دست مهیدانه که بیان گرت و چی به لایو به سهر خه لکیاندا هینا، من که گوره تربووم هه لاهتم، کۆلان به کۆلان رام ده کرد و ئه و تینوانه به شوینمه وه بوون، به دست مه که کانم گرتبوو تا نه که ون، هه چه ندم کرد نه متوانی هی لیک له غوبار له دوی خۆمه وه جی بهیلم، ئه وه ئاسک چۆن له دهشتا ئه و هیله خواروخیچانه له دوی خوی جی ده هیلت؟

بیرم نییه چه ند رام کرد، به لام ده زانم کاتیک پیم خسته وه مهیدانه چکۆله که ئیتر هیزی رویشتم نه بوو. کهس له وی نه بوو، من نه مده زانی چی بکه م، به کام کۆلانا ده بوو برۆیشتمایه و لوتم نه ته قیبايه به یه کیک له واندان؟ نایا ده بوو شادیه منالانه کانم فه رامۆش بگردایه و له و سالانی پیگین و گهنجیه تییه دا به پرتا و خۆم بکه م به دنیای و محشی گوره کاندا و به رده وام ده سته کانم به شیوه ی زه ریک له سهر سینهم دابنیم و قاچه کانم کۆ بکه مه وه و خۆم گرمۆله بکه م؟ بۆ من چه ندم کات هه یه؟

بۆ عه رد شه قی نه ده برد، تا من قووت بدات؟

زه من وه سته و خۆر له ناوه راستی ئاسماندا میخ کوتبوو. نه مده ویست دلم بووه ستیت، له ساتیکدا بریاری خۆم دا، پیم نایه ناو نیگاره که و گولی نیلۆفه ری شینم له قه راخ جوگه که چنی و له به رده م پیره مێرده قه مبوو ره که دا چه مامه وه تا گوله که ی پیشکیش بکه م.

سه رم هه لبری له وی هه تا و که وتبووه لایه ک، جار جار نه سیمیکی فینک هه لی ده کرد، قه له ره شه کان خه ریکبوون بۆ هیلانه کانیان ده گه رانه وه. له و کاته دا تینوه کان گه یشتن، هانکه هانک و په ریشان به دوی کچی پاشاوه بوون. شمشیره کانیان چه قانده زه وییه که و تیما و ده سته وه سته به چۆکداهاتن.

له ژیر چاوهوه سهیرم کردن سی که سبوون، به بهرگی خوری و سه به ندهوه که دریژ بوو بووهوه بو یه خهیان، نازانم چۆن له و گه رمایه دا هه وه سه له ی بهرگی رهنگ تۆخی خوریان هه بوو؟ به دهره دامانی زیره ی رهنگه وه بی ئه وه ی هیچیان له پیدا بیت، هه ناسه برکیان بوو، بوئی تیژی عاره قی له شیان عه زیه تی دهادام، به لام نه مده توانی جو له بکه م. مندالی به گدروو و پاشا بو کوئی چوو بوون؟ کامیان زیاتر منیان خو ش ده ویست؟ وه کامیان ئیستا زیندوو بوو؟ ئه و پیره میرده قه مبووره چۆن هه له اتبوو؟ بو نیگار کی شه که نیگار ه نیوه ناچله که ی له گه ل خو ی نه یردبوو؟

پۆلیک قه له ره ش به قیغه قیغ له دووری دووری ناو تابلۆکه وه تی پهرین، وهک ئه وه ی بیان ه ویت من ئاشکرا بکه ن، ئه و سی پیاوه سه یریکی سه ر سه ربانه کانیان کرد، هه تاو وه کورم له چاویان ده چه قی و زیکه زیکی سیسرکه کان له هه وادا شه پۆلی دها .

نیگار کی شه که رویشتبوو پیره میرده قه مبووره که ش دهستی له کوته کاریم هه لگرتبوو. هه ر له ویدا دانیشتم و له ده لاقه ی بچوکی ئه و خانوو ه گله م رووانی، ئایا جاریکی تر ئه و ده هات؟ ئایا ده لاقه که ی ده کرده وه و سه رنجی دهادام؟ هه ره ئه وه نده ی ده لاقه که ی بکر دایه ته وه سه حه ری به سه ر شه وی تارمدا ده هیتا . چه ند دنیا تاریک ده بوو، هیتده دیواره که زیاتر له زولمه تدا رو ده چوو. چه ند دلم هزی ده کرد ئه و ده موچاوه ئیسقانی و نه حیفه بخرمه کو شم و له با وه شمدا دایکانه بیلاوینم، بی ئه وه ی که خو م چا و لیکنیم، لیگه ریم تا سو بچی ئه به د بنویت. دنیا بووم ده لاقه که ده کرایه وه و من جاریکی تر ئه و چاوانه ده بینم.

وهك ئهوهى ئهوه قه مېبوره بېرمى خوښدېته وه هات بۆم و په نجه كانى خسته قژمه وه، منى به دواى خوښا كېش كرد ناچار هه ستامه وه و به دوايدا رېكه وتم. لهو زه مانه وه نه رۆژيک و نه دووان، به لكو سى مانگ.. نا رېك دوو مانگ و چوار رۆژ، من وهك مريشكى سه برېاو له فېراقى ئه ودا هه لده پېريم و له تايه كى سه يردا ده سوتام. دوو مانگ و چوار رۆژ ئيمه له م جيوه بۆ ئه و جى ده رويشتين، له سه ر ئه م قه له مدانه وه بۆ سه ر ئه و قه له مدان.

ئيتړ نه مده توانى.

ده مويست هه لېيم، به لام تا ئه و رۆژه بېرم له مه نه كړدېووه وه، رهنه هېچ كوښم شك نه برديت يان پالنه رى له ئارادا نه بوو بيت. ئيستا ئايا ده متوانى؟ ئايا كه سيك بړوا دهكات؟ هه موو درده كه ئه وه بوو كه ده يانويست مرؤف دايوشن و بېشارنه وه يان هه ولىان ددا جله كانى له بهر دادرن، ئيمه فيربووين كه رابكه ين به لام بۆ كوښ؟ سنوورى نيوان ئه م دووانه كوښ بوو؟ ده بوو له كوښا بوه ستاينايه كه نه دىلى جارچيه كانى ئه خلاق بين و نه په رپه رى ده ستى درنده بى ئه خلاقه كان. منيک كه تا ئه و رۆژه جگه له كارى دوو باره ي به وينه بوون له سه ر به رگى قه له مدان به هېچ كاريكى تر ئاشنا نه بووم، ئيستا فيربووبوم له په رده ي تابلؤ يان به رگى قه له مدان بيمه درى و سه رم سوږ بمني ئى له كارى دنيا، بۆ گه ران به دواى چاوانتيكدا رېكه م كه مانايان دابوويه ژيانى من. كه س هه ولىكى ئه وى نه ده زانى، هېچ ناوونيشانتيكى نه بوو، ديوارېك نه بوو، په نجه ره به ك نه بوو، چاويك نه بوو. دارسه روپك هه بوو، جوگه ئاويك، پيره ميږديكى قه مېبور و من هه بووم. ته نانه ت گوله نيلؤفه ره كشم ئاو بردبووى، به بهر لايه كدا ده مروانى زه وى شه قار شه قار و تينوم

دههاته پيش چاو، كه ئاماژه يه كى ژيان يان جيگه پتیه كى مروڤى تيدا نه ده كه وته بهر چاو. خوژگا كه سيك له وديو په نجه ريه كه وه سه پى ده كرم، ئايا ئه مه ئاره زويه كى مه حال بوو؟

هينده شه وان چاوم برييه نه ستيره كان، كه رهنه گه ئه وپش نه گه رچى كورت و تپيه بوويت، له ئاسمانى روانيې. هينده سه پى بالنده كانم كرد به و خه ياله ي به سهر مالى ئه ودا فريبتن، هينده سلوم له نه سيم كرد به شكم ده نگم بگه يه نيته گوڤى، كه چى بچووكترين سهره داوئكم له باره ي ئه وه وه چنگ نه كه وت. ئه و رهنه گه هه مان ئه و ماسيه نالتوونيه ئه فسانه ييه بيت، كه يه ك جار.. ته نيا يه ك جار بووبو به توږى كوره بچووكى پاشاوه. ئه گه ر به ربوايه پاشا دهمرد و ئه گه ر له داوا بما بيايه وه ماسيانى دهر يا دهمردن.

پاشا تووشى نه خو شيه كى خراب بووبو، هه كيمه كان گوتبوويان ماسى نالتوونى راو بكن، روڤى ميشكى ئه م ماسيه هه توانيكي به په له ي دهر دى پاشايه، كوره گه وره ي پاشا له شكري كوڤ كرده وه و نيوه ي خه زينه ي داوا كرد، كه شتيگه لى دروست كردو چاروكه ي هه ئدا، ئاوى دهر ياي ته ي كرد و سه رو ژير گه را به لام ماسى نالتوونى چنگ نه كه وت، ماندوو و بى ئوميد گه رايه وه.

كوره ناوه نجي پاشا وتى با من بروم، نيوه كه ي ترى خه زينه ي داوا كرد و به توږ و كه شتيگه ل و به يداخ و ئالاوه چووه دهر يا، دهر ياي ژيره و ژوور كرد و ماسى نالتوونى نه دوږزيه وه. كوره بچووكى پاشا وتى بامنيش بروم رهنه گه به خت ياوهرم بيت، وتيان پيوست ناكات، براگه وهره كانت هه موو خه زينه كه يان برد و نه ياندوږزيه وه ئيتر توږ ده لپى چى؟ كوره بچووك هه نديك پاره ي په يدا كرد و توږى هه لگرت و له گه ل

چەند كەسئىكدا چوو دەرياوە، تۆرى فرى دا و ھەر يەكەم جار ماسىيە ئالتونىيەكەى راو كرد، ھەموو ماسىيەكانى دەريا بە شىن و شەپۆر لە ئاواتنە دەر و كەوتن بەسەر پىي كورەبچووكى پاشادا، وتیان كوركە باش گوئى بگرە! ئەگەر شامان بىهیت ئەو ھەموومان لە دەريا دىنەدەر و لە وشكانىدا ھەلدەبەزىنەو، ئەوكات دەريا لە ماسى خالى دەبىت. يارى بەچارەنوسى خۆت و ئىمەش مەكە. ئەى نەتبىستووھ كاتىك ماسى ئالتونى دەرياي ئورمىيەيان راو كرد، ماسىيەكان پەرىنە سەر وشكانى و ھىچ گيانەوھرىك لە دەريادا نەما و ئاوكەى تال بوو.

كورە تيامبوو، ئەگەر ماسىيە ئالتونىيەكەى بەرەلا بگردايەتەو پاشا دەمرد و ئەگەر لەگەل خۆشى بىھىنايە ماسىيەكانى دەريا دەمردن. ماسىيەكەى ھەلدایەو ھەلدایەو ناو ئاوكە و چاوەپتى كرد تا ھەموو ماسىيەكان گەرانەو دەريا.

دەرياي ئاسمان پر ئەستىرە بوو، من چاوم دەخستە سەر ھەريەكەيان ئەو نەبوو. ئايا راويان كوردبوو يان من دىلى پەردەى تابلۆ بووم؟ بۆ دىلى قەمبور بووم؟ خۆشم نازانم.. رەنگەچارەنوسى من لە خەونى تۆدا ديارى كرابىت و ئەم شتەنە پتوھندييان بەو خەوھە ھەبى كە تۆ ديوتە. رىك لەو شەوھە يان رۆژەدا كە من بووم بەژنى متەوھلى (*).

تۆ لە پىش دەرگەى مالى ئىمە وھستابووويت و لە ژورەكەى ئىمەت دەروانى، مالى ئىمە تاكە ھۆدەيەك و ھەوزىكى ئاو و ھەوشەيەك بوو،

(* متەوھلى: ئەو كەسەيە كە سەرپەرشتى و خزمەتى مەرقدىك يان مزگەوتىك يان جىگەيەكى ئاينى دەكات، نزيك لە مچىوھر يان خادىم. و

من له كه ناری حه وزه كه دا جلم ده شوژد و هه و لم دهدا سهیری تو نه كه هم، به لام ده مبینی كه چاوم لی ناتروو كینی. خیرا خیرا جلم دهشت و ده مگوشی و هه لم ده خست به ته نافه كه دا. چرا كه پرته پرتی ده كرد و قه مبوور قسه ی ده كرد، ئه و نده ی وتبوو ده می كه فی كریبوو، به سه رو قژیکی ئالۆسكاو و جلیکی كوّن و دهنگیکی زهنگداری گپه وه قسه گه لیکی ده كرد، هیچ كه سیک له واتا كه ی تی نه ده گه پشت، رهنگبوو به زمانیکی تر قسه بكات.

ده لاین له دار و نه داری دنیا هه ر ئه م قنگه گورگه ی هه یه؛ هو ده یه ك و حه وشه یه كه، نه میراتییه و نه پاره شی پی داوه، به لام چونكه نه وه ی مته وه لی ئیمامزاده بوو، هه روا ملی كه چ كرده وه و وه ری گرتووه. برایه کیشی هه بوو وه ك مندالیکی چه قه او ه سوو له سه ر عه رزه كه پان بوو بوو وه و ده گریا، نیوه ی ئه م مولك و ماله ی ده ویست، هه ر له به ر ئه مه یه خو ی شین و مو ر كرده وه ته وه. تو كه سه یرت كرد من چووم بو ی و دوو شه پازله ی مزرم سه روانده بنا گو یی، كه چی هه ر بیده نگ نه بوو.

ئه و شه وه یان ئه و روژه دنیا هه ور و هه لا و سارد بوو، من خو م گه یانده تو، یان رهنگه تو خو ت گه یان دبیتته من و وتت ئه مه بوو؟ وتم ئیتر نا كر ئ هیچ بکه ین، من شوم كرده وه و پابه ندبووم، وتت ئه مه هه مووی بوو؟ عه شق هه ر ئه مه بوو؟ وتم لیگه ری با هه ر له یادگاریدا بمینیتته وه. تو گه رایته وه، ده لاین پاسه كانی ئه و ته نیا گه راژه ی ئه م کویره دییه رو یشتبوون و تو ناچار بوویت به پی بو شار بگه ریته وه. وینه ی شار له دووره وه له تاریك و رووندا ون ده بوو په یدا ده بوو وه.

تو كه له خه و راپه ریت نیگار كیشه كه تابلو كه ی كو كرده بوو وه و ئیمه شار به شار ده ریشتین، له سه ر ئه م قه له مدانه وه بو سه ر ئه و قه له مدان.

دهنگی پیکه نینی پیره میژد نازاردهر بوو، من له ته وای ئه و ماوه یه دا که گولی نیلوفه ری شینم پیشکیش به ئه و ده کرد، بیرم له وه ده کرده وه؛ ئایا که سیک له ویدیو په نجه ره یه که وه له من ده روانیت؟ ئایا دووباره ده بیینمه وه؟ سی مانگ، نا. دوو مانگ و چوار رۆژ له حه سره ت دیداری ئه ودا سووتام، سه ییری هه رشتی کم ده کرد به ئومیدی دیداری ئه و سه یرمه ده کرد. سه ره نجام تیگه یستم که دیداری ئه و مه حاله و هه وئی من بیه وده، هه لبه ته خه ونیک، خه یالیک بووه و رویشتووه. ئاخه بۆ ناییت کچیک له ناو تابلویه که وه عاشقی پیاویک بوویت، که شه و تا سه حه ر نیگاری سه ر به رگی قه له مدان ده کیشیت؟ مه گه ر ناییت بونیا م ئه سیری تابلویه که بیت که خوی کیشاویه تی و هینده به کچی ناو تابلۆکه دل بدات تا ئه ویش عاشقی خوی ده کات؟ مه گه ر خوا عاشقی مه مخلوقه کانی خوی نییه و دوا جار ئه وان بۆ ستایشی خوی هه لنانی؟ به لام خو که س پروا ده کات؟

ئیمه یه کترمان ون کردبوو، وهک ئه وهی که سیک دیواریکی له نیوانماندا هه لچنیه بیت تا یه کتر نه بینین. من له تای دووری ئه ودا ده سوتم و ئه و له تای دووری مندا، چونکه نیگا ناگرینه کانی ئه وه یان نیشانده دا؛ که ئه و هۆگری من نییه، به لکو شیتی منه، وه من ئه م خواسته م له و چاوانه دا ده خوینده وه. هینده له سه یرکردنی مندا کاتی به سه ر بردبوو که زهمه نی ون کردبوو، سه عاتیک، سالیک، چه ند سال؟

کاتی من له شوینی خۆم جولامه وه تابلۆکه تیکچوو به سه ر یه کدا، له و کاته وه پیکه نینه وشک و ترسناکه ی قه مبوور خه ویان له و حه رام کرد، دیواریک له نیوان ئیمه دا هه لچنراو ئیمه یه کتریمان ون کرد، به لام خو من ده زمانی ئه و بیر له من ده کاته وه، له گولی نیلوفه ری شین که ئیستا

ئاوى جۆگه كه بردبووى، له قژى رهشى شانە نه كراوم، له زهردەخه نه يه كه كه له سههر لىوم نه خشى به ستبوو، له رهنگى تريفه ئاسام، له جلى رهشى چيندارم كه ئىستا وا به له شمه وه نووساوه، له عه شق، عه شق، عه شق.. كه له دهستى ئه و دەرچوو بوو، له زه مەنى له دهستچووى، له قه ده رىك كه فرسه تى نه دا بوو.

له برى مه شروب و تريا كه كهى خۆى زياد ده كرد، له به يان ييه وه تا ئىوارى نىگارى له سههر به رگى قه له مدان ده كيشا و هه روا منيش شار به شار ده رۆيشتم، له م قه له مدان وه بۆ ئه و قه له مدان. هه رچەند زياترى ده كيشا، من دوورتر ده كه وتمه وه، خۆم دوور ده كه وتمه وه، به لام خه يالم خۆى ده سه پاند به سه ريدا. بۆ هه ر جىيه ك ده چوو، له خه و، له بيدارىدا، من له زه ينيدا بووم. له كونجى ژوره كهيدا، له كوچه و كوژان، له كه لاهه كاندا، له هه موو جىيه ك بووم و نه بووم.

له هه ر جىيه ك ژنىكى ده بينى واى ده زانى منم، ده وه ستا، لىيى ورد ده بووه وه، نا ئه مه نيه. ژنىكى ترى ده بينى، گومانى ده كرد منم، دواى ده كه وت، به هه ناسه بر كى وه پيشى لى ده گرت، تىي ده روانى، نا ئه مه نيه. هه ميشه له به رچا ويا بووم، به لام ئه و نه يده توانى بمى نىت، منيش نه مده توانى.

به لام ئىتر نه مده توانى.

له زه ينيدا وتم ئارام لى هه لگىراوه، ئه و وتى ئارام لى هه لگىراوه، چۆن ده توانم ئارام بگرم؟

جارى كيان له سه ر تا شخانه يه كدا هه روا كه له ئا وى نه كه وه چاوى برى بووه شه قامه كه و چا ودىرى گالىسكه و رىبواره كانى ده كرد، له ناكاو منى بينى، له شوينى خۆى هه ستا و به روانه كهى فرىدايه سه

کورسییه که و په‌رییه دهره‌وه. هه‌تا هی‌زی تیدا بوو به‌دوای گالیسکه‌یه‌کدا رای کرد و پیتیدا هه‌لژنا، سه‌یری منی کرد، نا ئه‌مه نییه. خه‌جاله‌ت و په‌شیمان له گالیسکه‌که هاته خواری و گه‌رایه‌وه سه‌رتاشخانه‌که، سه‌رتاشه‌که تیغ به‌دهست و سه‌راسیمه له‌و کاره‌ی ئه‌و، له به‌رده‌م دوو‌کانه‌که‌یدا وه‌ستابوو، به‌لام ئه‌و گوئی نه‌دایه و دووباره چوووه شوینی خوئی دانیشت، به‌رکو‌شه‌که‌ی به‌سته‌وه و چاوی پرییه سه‌رتاشه‌که که تیغه‌که‌ی به‌سه‌ر پارچه چه‌رمیکدا بو پیشه‌وه و دواوه ئه‌وه‌نده به‌خیرایی ده‌هیناو ده‌برد، که نه‌دزانرا تیغ کامه‌یه و چه‌رم کامه، پاشان تیغه‌که‌ی به‌سه‌ر ئاگری ئیسپه‌رتۆکه‌دا گرت و به‌ره‌و رووی ئه‌و هات و وتی دهموچاوت وه‌ک دوگ لی ده‌که‌م.

له‌رزگرتی به‌لام دانی به‌خۆدا گرت، تفی قوت دا و بیده‌نگ مایه‌وه، که روانییه خوئی له ئاوینه‌که‌دا کچی‌کی ره‌شپۆش له‌ویدا دانیشتبوو، من بووم به‌لئوی خونچه ئاسا و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک که له ته‌واوی سیمامدا نه‌خشی به‌ستبوو، به‌قژی‌کی ئالۆسکاوی ره‌شه‌وه، له‌ودیو په‌رده‌یه‌کی شینه‌وه سه‌رم کیشابوووه دهر و چاوم لی هه‌لنه‌ده‌گرت.. وتم ئه‌مه منم. به‌جۆریک هه‌ستی پی نه‌کرئ، سه‌ری بو له‌قاندم.

ئه‌و که تا ئه‌وکاته به‌په‌نجه‌ی شایه‌تومان و په‌نجه‌گه‌وره‌ی یاریی به‌نوکی سمیلی ده‌کرد، ئاگای له‌خوئی نه‌ماوو، له‌په‌ر به‌خۆدا هاته‌وه، کلاره‌که‌ی له سه‌ری دا‌که‌ند و که‌میک له شوینی خوئی به‌رزبووه‌وه و ریژی به‌رامه‌ر خوئی نواند له ئاوینه‌که‌دا. کابرای سه‌رتاش پاشه‌پاش چوووه دواوه و وتی "تۆ حاله‌ت باش نییه" له هه‌مان کاتدا گالیسکه‌یه‌ک له به‌رده‌م دوو‌کانه‌که‌دا وه‌ستا، گالیسکه‌چی واته هه‌مان پیره‌مێردی قه‌م‌بوور، هاته دوو‌کانه‌که‌ و به‌رام‌به‌ر ئه‌و ته‌عزیمی نواند و

وتی "ئەمریكتان ھەبوو.. قوربان؟"

ئاماژەى بۆ خۆى كرد و سەراسیمە وتى "من؟"

"بەلى قوربان.. ئەگەر ئافرەتت دەویت خۆ ئەووە من لە خزمەتتدام.. ئەو ژنەى لە گالیسكەكەدا دانىشتووھ و جەنابت بینیت، تازەكارە خۆ"

ئاورپكى دایەوھ و سەیرىكى ژنى ناو گالیسكەكەى كرد و سەیرىكى من، دەموچاوى داگیرسا، لە نیوان ھیزی راکیشانى دوو جەمسەردا گرفتاریوو، سووك و ھەلواسراو ما بووھ. ھەرچەندى كرد نەیتوانى منى بىر بکەوئتەوھ، دووبارە سەیرىكى ژنى ناو گالیسكەكەى كردهوھ، سەیرى چاوه رەشەكانى كە زۆر لە چاوهكانى من دەچوون، لىوى خونچە ئاسا و قزى رەشى شانەنەكراوى كە حالتىكى قەرەج ئاسای بەو دەدا. لە زەینیدا وتم چەند لە من دەچیت و ئەو لە دلایا قسەكەى منى پشتراست كردهوھ و درودى نارد بۆ خالقى ھەردووكمان.

پیرەمێردە قەمبوروکە وتى "دوودل مەبە.. دلەكەت بخۆم.."

من لە ئاوینەكەدا دەموچاوم دا بەیەكدا، ئەو بەویقاریكى تاییەتەوھ لەسەر كورسییەكە ھەستا و پشت لە من وا ھەستا كە من لە ئاوینەكەدا نەبینریم، رووھو گالیسكەچیەكە وتى "نەخیر.. ھەلە لىكتیگەپشتنێك بوو"

سەرتاشەكە پێكەنى و قاقای لى دا، گالیسكەچى وتى "تەماشاكە خۆ.. بەدەست پەردە مووروینەكەى لادا و ئاماژەى بۆ ژنى ناو گالیسكەكە كرد "چۆنت ھەز لى بێت لەخزمەتتدایە ەرزەم كرى خۆ.. دووقران و چوار ەباسى ھەقەكەیتى، دەزانیت باخى سەلاحەدینى ئەیبوى لە كوئیدایە؟ موتربیشى لىیە خۆ.. مەشروب و تریاكیش ھەیە ئەگەر ھەزتان لى بێت"

سهرتاشه که که حایر مابوو پیکه نییه وه، به دهنگیکی ژنانه ی وا پی دهکهنی که وا دههاته بهرگوئی پیریزنیک بگری. وهلی ئه وه وهلی ددها له سه رخوی بیت، سهیریکی ئاوینه که ی کرد داخو بزانی من له ویم؟ من سهرم داخستبوو، به ناوچه وانی ترشاوه وه دهمروانییه جوگه ئاوه که. ئاوری لیدایه وه و به پیداکرییه کی پیاوانه وه وتی "نه خیر". چاوی به و ژنه که وته وه و دلی له رزی، ژنیک له گالیسکه که دا سهری داخستبوو، به ناوچه وانی ترشاوه وه دهیروانییه جوگه ئاوه که و پی بهیه که ریتم دهکوتا به گالیسکه که دا.

بو ئه وهی دنیای بیت که خهون نابینیت، به هردوو دست بهرکوشه که ی راکتیشا و لپی کرده وه، به توندی پی کوتا به عه رده که دا و وتی "هیچ ومختیک نه متوانیوه تی بگم حقیقه ت له کوپیه" پیشی خواردبووه وه، دهتگوت خهریکه لپوی دهکرؤژیت.

گالیسکه چی شاله که ی سهری ریک کرده وه و عه با خوری وشترییه که ی دایه وه به شانیا، به زمانه لووسه که ی وتی "راستییه که ی.. خو له و کاته وهی شوین گالسکه که م که وتی و سهیری ئه م شته نازهنینه ت کرد، گومانی ئپوه تیگه ی شتم.. قوریان جه نابتان دیاره به حهیا و حورمه تن، به لام هه موو حهیا و مهیا و بیر دهچیته وه.. دوودلمه به، من خو خوم شه خسییه ن دهتبه م و دهتهینمه وه"

به بیانووی بهرکوشه که وه رووه و کورسییه که گه رایه وه و له ژیر چاوه وه نیگایه کی گرته ئاوینه که، من سهرم راوه شاندا، یانی به داخه وه م، به راستی به داخه وه م. به هه مان ویقاره وه هه ولی دا به سهر دوودلییه که ی دا زال بیت، له سهر کورسییه که دانیشه وه وتی "نه خیر من ئه هلی ئه و شتانه نیم"

گالیسکه چی چاوی دهرتوقاند "پیاوی حسابی! که ئه هلی ئه و
شتانه نیت، زۆر بیجییت کرد شوین گالیسکه که که وتیت.. که پیاونیت
بوچی حاشی لی دهکەیت، هیچ له بارا نه بوو".

سهرتاشه که پیکه نییه وه و ئه و له ئاوینه که وه سهیری کرد "ئه گهر چاکم
ناکهیت دهرۆم" سهرتاشه که یه کسه به خویدا هاته وه و وتی "به لی؟"
خیرا خوئی گه یانده کورسییه که ی ئه و به روانکه که ی له گهردنییه وه
ئالانده وه و دهستی به کاره که ی کرد. گالیسکه چی بلمه بلمیکی کرد و
چووهره وه، دهنگی قامچییه که ی له هه وادا هات "هیتی".

"هیتی.. ئه ملا و لای سمیلمت بیر نه چی" سهیریکی خوئی کرد، من
به زهرده خه نه یه که وه له وه سهری دنیا دهروانی، یانی خو هه قناس نیم..
به لام من ژنم و نازم هه یه، خو ناز عه یب نییه.

وتی "هیتی.. روئیکیش بده له قژم" و کلاوه که ی له سهری داکه هند،
قژیکی رهشی بریقه داری هه بوو، که سهرتاشه که روئی لی دا زیده تر
بریقه ی دها، من سهیریکی خیرا و راگوزهری قژیم کرد، به لام له چاویم
نه پروانی. یانی چی؟ هه رچه نده بییری کرده وه نه یزانی، هه ستا پاره
ورده یه که ی له سهر میزه که دانا و سهرتاشخانه که ی به چی هیشت، که
په رده مووروینه که ی به دهست لادا، گه رایه وه و بو دوا یه مین جار،
سهیریکی ئاوینه که ی کرد، من له ژیر چاوه وه لیم دهروانی و دهستم
به هیتواشی راوه شانده.. یانی خوات له گه ل. ئه و جاریکی تر له به رده م
ئاوینه که دا ریژی بو خوئی نواند و چووهره وه.

من له کوئی بووم؟ ئه و له کوئی بوو؟ ئایا دهکرا ئاوینه که بشکینری و پی
بخریته ناو سهرتاشخانه که وه؟ ئایا ده بوو په رده ی تابلو و بهرگی
قه له مدان بقلیشایه و بییته دهره وه؟ بوچی دهنگی من، دهنگی یارمه تی

خواستنی من، فریادی یه کبه دوا یه کی من، له پشت ئەم هه موو زه مانه وه نه ده گه یه شته گوئی ئەو، که من ناچار بووم په نا بۆ په رده ی تابلۆ ببه م و خوّم به م شیوه یه دیل بکه م؟ بۆ نه یه توانی من له دهستی ئەم تینووه په ریشان و سمیلّ بابرانه رزگار بکات، که هانکه هانکیان بوو شمشیریان له دژی من له خاک ده چه قاند؟ چ کاریک له دهست ده هات؟ ئایا ده بوو زه مه ن به سه ر یه کدا تیک بدریت و مروّقه کان به دلی خو یان له چه ند چیگه یه که ی تر دا دابنرین؟

من له ناچاریدا له په رده یه کدا ده کیشرام و ئەو هه رچییه کی ده کیشا نه یه توانی من به دهست به یینیت، به یانی تا ئیواره فلّچه ی له رنگ هه لده کیشیت و به رگی قه له مدان دهنه خشینیت. من له م دووباره و دووباره و دووباره وه که رده وه یه دا، دهست به دهست و شار به شار ده ریشتم و له و دوور ده که و ته وه.

حه زی ده کرد هه موو جاریک گواره یه ک له سه ده ف یا پیروژه به گویمدا هه لبواسیت، به لام ئەوه ی نه ده کرد، هه زی ده کرد له سه ر یه کیک له و قه له مدانانه نیشانه یه ک جی به ییلّی و دوا ی بکه ویت تا بزانیت من ده که ومه دهست کی، به لام ئەوه ی نه ده کرد، هه زی ده کرد یه ک جار لانی که م جاریک، له بری ئەوه ی گوئی نیلۆفه ر بخاته ده ستمه وه، دهست به دامینی کراسه که مه وه بگریت و به توندی هه لی داته وه تا پوز و رانم ببینیت، به لام ئەوه ی نه ده کرد. وا راهاتبوو جلیکی ره شی ئاودامه نیم له بهر بکات و لیوم سوور بکات، وا راهاتبوو هه رخۆر بگه یبایه زه رده په ر ده چوو ه سووانه وه.

که له نیگار کیشانی سه ره رگی قه له مدانه کان ته وا و ده بوو، کلاوه که ی ده کرده سه ری و ملپّچه که ی له ملییه وه ده ئالاند و ده که و ته ری.

شوینهایه کی خوش دهویست که جوگهی ئاو، درهختی سهروو و، گولی نیلۆفه ری هه بواویه، به لām ئایا له ههر شوینیک ئهوانه هه بواویه، منیش هه بووم؟ مه گهر شوینیکی وهها ئه سلهن پهیدا ده بوو؟

به خه یالی ئه وهی سهرووه، له ژیر درهختیکدا داده نیشته، به خه یالی خوئی مه حووی ناو چه مه نزاریک ده بوو له گول و گولزار، به لām جگه له خاشاک و ملی گهرم و په راسووی ئه سپ که وهک سه به ته یه که به یه کدا شکاوی حه سیری چوو بوون به یه کدا و سه گه خویری به کان به سه زبله کانه وه لموزیان تی نابوو، هیچی تری نه ده بینی.

به دوا ی مندا ویل بوو و چنگی نه ده خستم، وهمن ئه وم ده ویست و نه مه توانی. بو به م شیویه بوو؟ ئایا ئیمه یه کترمان ده ناسی؟ یان بهر له م ژیا نه یه کترمان دی بوو؟ رهنگه ئیوه له خه و نتاندا منتان بینیبیت، به لām ئه ی ئه و چی؟ ئه ویش منی ده ناسی یان ته نیا به دزییه وه و به په نهانی له کونیکه وه، له کلاورۆژنه ی سهرو تا قیکه وه سهیری کرد بووم؟ ئه م هه موو بگره و بهردهیه، ئه م هه موو ترس و ئومیده، ئه م هه موو حه سه ره تکیشانه، دوو مانگ و چوار رۆژ دریزه ی کیشا، تا سه ره نجام رۆژیک که ئه و سه رقالی نیگاری بهرگی سه ره قه له مدان بوو، من وتم بارانه، برۆ ئه فکاری تاریکت بشۆره وه.

وهک هه ره شه ویکی تر خوئی گۆری، پالتۆکه ی کرده بهری و ملی چه که ی ئالاند له ملییه وه و کلاوه که ی له سه ره نا، چوو بو گه پاران. ده نگه لی سه بر و غه رب ده هات، مه لیکي نه ناس له جیکه یه که وه ده بخویند و سه گه کان حه په حه پیا ن ده کرد، دنیا ته م و تار بوو، تار نا، غه مگین. ئه و له هه ر شوینیکی ده روانی، من بو ی پیده که نیم.

ته م به پرویدا هه لده گزا و ئه و وای ده زانی من ده مه ویت شه ونم له

تەوئىلى بىسىم. دەخولايەوۋە ۋە لە بېدەنگىدا بىرى لە من دەكردەوۋە، لە قسەكرىدىم، لە پىكەنىم، لە پەنچە شىمشالى ۋە بارىكەكانم كە دەياننوقىنىم دەلىيى خۇنچە گۈلن، لە رى رۇشىنىم، من چۆن بەرىگەدا دەپۇم؟ نەيدەزانى. تەنيا ۋىنەيەكى بى جۈۋلە ۋە مردوو لە زەينىدا نەخشى بەستبوو، بەزەردەخەنەيەكى لالەوۋە لە تەواۋى روخسارمدا، لىۋىكى خۇنچە ئاسا كە ئەو ۋاى خەيال دەكرد ھەر ئىستا لە ماچىكى گەرم ھەلگىراۋە ۋە ھىشتا تىر نەبوۋە، بەگەردنى بەرز ۋە گۈلى نىلۋەفەرى دەستم ۋە چەماۋە لە بەردەم پىرەمىردىكى قەمبورددا .

سەرەنجام گۈلم كەوتە جۇگە ۋە ئاۋ بردى، ئىستا من تەنيا دەمتوانى قامكەكانم بەرەو سەر بنوقىنىم ۋە خۇنچەيى بگەم، رىك ۋەك نىگارى سەر قەلمدان.

شەۋ لە نىۋە تى پەرىبوو، تەم نىشتبوۋە سەر ھەموو شتىك، ۋەك ئەۋەي كەسىك بەھەردوو دەست چاۋى گرتبىت تا بەتەۋاۋى بەرپىيى خۇي نەبىنىت، بەلام ھەرچۇنىكبوۋ لە روى حىس ۋە غەرىزەۋە خۇي گەياندەۋە بەردەرگەكەي ۋە رىك لەۋ كاتەدا كە دەيوست كىلەكەي دەربەئىت، بەبىنىنى من داچلەكى، ۋەك چۆن منىشى داچلەكاندا .

لەۋەي لەپىر قىافەيەكى رەشىۋش بەكلو ۋە ملپچەۋە لە ناۋجەرگەي تەمەكەۋە ھەلتۇقى داچالەكىم، ۋەك ئەۋەي ئەسلەن چاۋەرىي نەبوۋم ۋە لەسەر پلىكانەكانى مالىكەي دانەنىشتىتىم. ددانەكانم توند لەسەر يەك كىركرد ۋە بۇساتىك چاۋەكانم داخست.

شقارتەي لى دا تا شۋىنى كىلەكە لەسەر دەرگەكە بدۆزىتەۋە، لە روۋناكى كزى شقارتەكەدا بەدۋاۋى دەموچاۋى مندا دەگەرا ۋە دۆزىيەۋە، ۋەك مۇۋقىك روۋبەروۋى جەستەي پارچە پارچە كراۋى خۇي بوۋىتەۋە،

وهها تيم پاما كه بۆ ساتيگ وام زاني هيچم له بهردا نيبه، دهستم به شيوهي زه رب خسته سه مه مكه كانم، ئه ژنۆكانم جووت كرد و كه ميگ چومه وه خۆم. وهها له شويني خۆيدا وشكبوو كه وام زاني له خهوني تۆدا نيگاريگ له وه دهبينم.

شقارته كه تا كۆتايي سووتا و ئه وه به خۆيدا هاته وه، دهسته كليله كه ي دهستيا هه لسورا ند و بي ئه وه ي سهيري بكات، به ههستي بهر كه وتن كليله كه ي دۆزيبه وه و ده رگه كه ي كرده وه. به ريزيكي بي گه رده وه وهك شازاده يه ك يان پيا وه ئه فسانه ييبه كان، به ريزانه خۆي بۆ من خسته لا وه و كلا وه كه ي له سه ري داگرت و به دهسته كه ي تري ناما ژه ي كرد كه بفه رموم.

منيش به خۆشحالييه كي ته وا وه وه وهك ژنيكي زهحه ته ديده، كه په ناي دهسته كه وتببت، پيشكه وتم و له دا لانه تاريكه كه وه تيبه ريم، ده رگه ي ژوره كه يم كرده وه و وهك ئه وه ي پيشتر ئه م شوينه م بينيببت، له تاريكايي ژوره كه دا تا داگيرساني شقارته يه ك را وه ستام. پاشان له رووناكي نووري چرا كه دا، به خيرا يي چاو يكم به ژوره كه دا گيرا، له هه موو رهنگيگ و تۆزيگ، چه ند فلچه يه ك و چه ند قه له مدانيكي ته وا وه نه كرا وه له ژير تا قتيكي به رزدا په راگه ندا كه وتبوون.

مي زيكي بچووك و كورسيه ك له نا وه راس تي ژوره كه دا بو، هه زار پيشه يه كي (*) كۆن له سووچيكي تره وه بو كه دوو مؤمداني له سه ر

(*) هه زار پيشه: سندوقتيكي داريني تاقتاقه، كه بۆ هه لگرتني قۆري و پيا له و هه نديگ وه رده والهي مال سوودي لي وه رده گيري، تا ئيستاش له هه ورامان به كار ديته و هه مان ناوي هه يه. و

بوو، له تەنښت هەزاربېشەکه وه چرپاپه که به پێخه فێکی چلکه سووه وه منی بۆ لای خۆی راده کیشا. له ماندوویتیدا خۆم گه یانده چرپاکه و راکشام. سالانیک به پێوه بووم، چه ماوه به گۆلی نیلۆفه ره وه، به و شیوه یه مابوومه وه، تا ئه و له سه ر قه له مدان نه خشم بکات.

پێویستییه کی زۆرم به راکشان هه بوو، هه زم ده کرد بنووم، چاوه کانم دابخه م و خه وێکی ئه به دیی بنوم. هه موو زه ره ی وجودم له ئازاردا هاواری ده کرد و ژوره که ی، به تایبه ت به ئاماده بوونی ئه وه وه، ئارامیه کی سه یری پێ ده دام، گه رمایه ی چرپاکه ی ئه فسوناوی بوو. ئاه.. خوا ی من چه ند ماندوو بووم.

سه یریکی ئه وم کرد که له ناو خه رمانه یه که له نووری چراکه دا، له سه ر کورسییه ته خته که دانیشتبوو و چاوی بری بووه من، ئایا بری وای نه ده کرد که من ئیستا له به رامبه ری، له ده ستیا، له سه ر چرپاکه ی درێژ راکشام، وا سه راسیمه و حایر ماوه؟ ئایا هه موو ئیراده ی له ده ست دابوو؟ له زه نینیا وتم له ناخۆشیا په نام بۆ تۆ هیناوه، نا ریم ون کردوو، ده زانی من خه وگه ریم؟ شه وان له خه ودا ری ده که م، بۆ لایه که ده رۆم، ئه مشه وم هه ی تۆیه.

ناوچه وانی گرژ کرد و ددانه کانی لیک گیر کرد، وتم نا ئازیزم.. من له ئاسمانه وه هاتووم، له به ر تۆ هاتووم، مه گه ر هه ر ئه مه ت نه ده وایست؟ باوه ر بکه نه خه وه و نه خه یال، بروانه؛ سه یبه ری تاقه که تان له سه ر ناوچه وانم به لگه ی ئه وه یه که من له خه ودا بۆ لای تۆ نه هاتووم، ئه ی چه یه ئه و سه گانه نایسته ت؟ ئه و مه له سه رگه ردا نه گومناوانه چی ده خوین؟ هه یچ له زمانیان ناگه یه ت؟ کێ بانگ ده که ن؟ پێت خۆشه هه ستم

و سه‌مات بۆ بکه‌م؟ یه‌ک سه‌مای ئاینیی ساسانی؟ یان به‌لانی که‌مه‌وه
بیم دانیم و چه‌ند هه‌نگاوێک برۆم.. بچوئیم؟.. ده‌ته‌وئیت؟.. نا ئه‌مه‌م لئ
داوا مه‌که‌ه.. هه‌ینده‌ مان‌دووم که ئاماده‌م بۆ سه‌لمان‌دنی خووم و
عه‌شقه‌که‌م.. ته‌نیا بمرم.. داوام لئ مه‌که‌ه بچوئیم.

له‌ زه‌ینیدا به‌خووم وت، ئه‌مه‌ یانی ژيانی ئه‌به‌دی، تو ئارام بنوئیت و
من لیت بروانم. من نووستم و جه‌سته‌م دووری به‌ چرپاکه‌یدا و له
قوولایی بۆنی پیاوانه‌یدا نوقوم بووم، هه‌ینده‌ رۆچووم که ئه‌و ناچار بوو
داوای کۆمه‌ک له‌ بینایی بکات له‌ پشت کاسه‌ی چاوه‌کانیه‌وه و وه‌کو
سوژن جه‌سته‌م به‌چرپاکه‌وه بدورئیت، له‌ دلاما وتم ئازیزی دلام به‌نیگات
دام دوره، به‌هه‌ر شوئینیک دلت ده‌یخواری، به‌ ژیان.. به‌مه‌رگ..
به‌عه‌شق.. به‌هه‌رچیه‌که‌ خوشت ده‌وئیت.. له‌ به‌رامبه‌ر نیگاتدا ده‌بمه
هه‌ور.. ده‌بمه‌ دووکه‌ل.. تاب‌توانیت وه‌ک با یاریم پئ بکه‌یت، هه‌ناسه‌ی
گه‌رم‌ت بکه‌ به‌سه‌ر جه‌سته‌مدا سه‌یر بکه‌ چۆن ون ده‌بم.

له‌ پی ده‌سته‌کانم نووساندبوو به‌یه‌که‌وه و له‌ ژیر روومه‌تم نابوو،
به‌قاسی تیکه‌لۆپیکه‌ل و قژی به‌ردراوه‌وه به‌سه‌ر بالیفی سپیدا،
نه‌مه‌زانی ده‌مویست چ شیوه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌و بنوئیم. ته‌نیا به‌خاتری بینینی
ده‌موچاوی، حاله‌تی شه‌یتانی و بی‌گوناها‌نه‌ی چاوه‌کانی، هه‌ولم ددا
پتلوه‌کانم دانه‌خریت، که‌ چی نه‌ده‌کرا. دلام ده‌یویست قسه‌یه‌که‌ بکات، لئ
نازانم بۆچی بیده‌نگ بوو؟ ده‌یویست تا که‌ی بیده‌نگ بمینیته‌وه؟ چی
ئه‌وی ده‌هینایه‌ قسه‌؟

ته‌وئیلی عاره‌قی کردبووه‌وه، به‌سه‌رقوولی کراسه‌که‌ی سیری و بۆ ئه‌وه‌ی
شتیکی له‌ده‌ست ده‌رنه‌چئ به‌ردوام بوو له‌ نیگاکردن. نه‌مه‌زانی له‌

شتیک نارمهت بوو یان بیدهنگ چوو بووه ناو مالخولیاکهی(*)؟ چاوی له من هه لئه دهگرت نهکا رابکه م یان به جاریک وهک ته م له به رامبه ریدا بره ویمه وه. ئایا شیوهی مه رگ بوو؟ شیوهی ژیان؟ یان تیکه له یهک له هه ردووکیان؟ به چاوانی رهش و گه وره و لووتی تیر ئاسا و برۆی هیمن و لیبوی بچووک و نه و ده موچاوه سیگۆشه یه ی که بریار بوو شتیکی گرینگ، وهک قه تره بهک ئاو له چه ناگه ی باریکییه وه بتکی و پیگه ی مرؤفایه تی دیاری بکات، شیوهی بالنده بهک بوو نزیک له مرؤف. نه مه رگ بوو، نه ژیان، پیاویک بوو وهک خه یال ناسک، هه م هه بوو، هه م نه بوو. وهک جیوه، وهک ته م، یان هه لم که له ده می بونیا مه وه له رۆژی سارددا دیته ده ری و نامینی، نامینی و هه ر که ده مت تران دیته وه.

به هه رحال هه له اتوو بهک بوو که هه یچ کات نه تده توانی خۆتی له گه ل یه کلای بکه یته وه، من له ماوه ی داخستنی چه ندجاره ی چاوه کانم، هه روا که سه یرم ده کرد هتور هتور ماندویتی سه ختی سالان وهک داروپه ردوو رژا به سه ر پیلوو هکانمدا.

قاچه کانم به ته واوی راکیشا، په نجه ی شایه تومانی ده ستی چه پم خسته ژیر ددانم و ده ستم کرد به جوینی. ده موست له به رامبه ر خه ونیکدا که وهک سیلاویک رای ده مالیم به رگری بکه م، ده مزانی که

(*) مالخولیا-Melancholia: مالخولیا یان ماخولیا جوړیک نه خویشی ده روونیه، که خاونه که ی خۆی له شیوه ی خوا یان پیغه مبه ر یان ناژهلک یان هه ر شتیکی نائاسایدا ده بینیت. زۆرتر نه م نه خویشیه لای خه لکانیک سه ره له ده ات که زۆر بیر ده که نه وه وهک پیاوانی زانست و نه هلی ته سه وف، یه کتیک له نیشانه کانی نه وه یه که سه که هه میشه هه ز به ته نیایی ده کات، وهک نه م نیگار کیشه ی پاله وانی رۆمانه که. و

نیگا ناگراوییه کانی به منوه ددوری، به هموو جهسته مدا دهیگری، له جیگه یه که وه بۆ جیگه یه کی تر، له تاله موویه که وه بۆ تالکی تر، له نینۆکی په نجه یه که وه به ره و بازوو هکانم وه که ئه وهی شتیکی گرانبه های زۆر بچووک له جهسته مدا ونبوویت و ئه و ده بیت بیدۆزیته وه.

ئه و کاته ی که ده چه مایه وه و چاوی له روخسارم ده بریت، چاوه کانی ده هینیته وه یه که و ده ی کاته وه، سه ری ده هینیته پیش و ده بیره داوه، بۆنی به له شمه وه ده کرد، هه ناسه ی له سنگیا چه پس ده کرد. باش ده مزانی ئیستا که چاوه کانی داخراوو، ده یتوانی له نیوان دودلی و دلنیا ییدا؛ له شوینتیکی ناشویندا هه لی واسی، ئا؟ یان نا؟ له نه شنه یه کی روحانی پر ئاسایشدا که دوا یه مین خالی سکی دایکانه ی من بوو، یان باوه شی ژنانه م، کامیان؟ گه رمای له شی وه که هه ناسه ی ئه ژدیه ا شی جله کان و قژمی هه لده مژی و جهسته می گه رم ده کرده وه، هه ناسه ی ده لهرزی و دلی وه که ته پیل لی ددا، ته پلگه لیکی گه وره و بچووک.. ناهاورپتم..

دواتر گویم لی بوو ته پله کان ورده ورده بیدهنگ ده بوون.. له نگه ری سه عاته که جیا ده بووه و زایه له ی گه وره ی زه مان له مؤسیقای دووباره وه ده هاته ده ری و به هه موو پیچه کاندای ده په ری.

ده مبینی که کوره بچووکی پاشا ماسی ئالتونیی ددایه وه به ده ریا، بی ئه وی بیر له ئه نجامی خراپی ئه و کاره ی بکاته وه. هه رچی خواردن و شمه کی ناو هه مبانه کانی هه بوو به سه ر ماسیگر و هاوه له کانی دابه ش کرد، به لام که سیک سکه یه کی که متری به رده که وت. به زمه که لیره وه ده ستی پی کرد، هه میشه هه ر واده بوو، کاتی دابه شکردن نوتفه کانی ش کۆ ده بوونه وه و له رهحمیکی گه رمدا گرمۆله ده بوون. ئه و شوینه خالی

دهسپیک بوو که یه کیک بهردیکی هله دگرت و نه وهنده دهیکوتا به که له یی نهوی تردا، که نه ستیره بهک دهکشاو دهسوتا، له یاری دهچووه دهری.

من روون دهمبینی که که سیپک سکه یه کی که متری بهرده که وت، سه ربورده که یان گه یانده وه گوئی پاشا و پاشای نه خوش له سه ر جیگه بریاری مهرگی کوره که یی دهر کرد و ده ستوری دا کوره ببه نه هه مان جی و له وی بیکوژن. دهسته یه ک لوجاک و شوژه سواران کوره یان هه لگرت و بردیان بو که نار دهریا، به لام نه یان توانی یان نه یانویست بیکوژن، فیتنه که یان له بری نه و کوشت و کوره یان سپارد به خوا و نازادیان کرد.

کوره که ناری دهریای گرت و نه وهنده ری کرد و رویش، که له ماندوویتیدا له سیبهری گابه ردیکدا خه بریدییه وه، له خه ویدا بینی لوجاک و شوژه سواره کان گیرفانی فیتنه کوژراوه که خالی ده که ن و شاباشه که یی به سه ر خویناندا دابه ش کرد، به لام روون نه بوو که نایا جاریکی تر که سیپک سکه یه کی که متری بهرده که وت یان نا؟ وه نایا که سیپک بو سکه یه ک دهمرد؟

نازانم چه ندیک له خه ودا بوو، که وا خه واو خه و بوو بووم. بو ساتیک ههستم کرد که ته رایبیه کی مزر و شیرین له دهمدایه و به گه روومدا تیپه ری، بوئی منالییه کانم له "به یهه ق" (*هوه کرد. شه راب بوو، به لام شه رابی چند ساله که هینده مزر و شیرین بوو تا نوکی پیمی گهرم کرده وه، ژیانمییه وه. تو تا نیستا نوشیوته؟ خوین له دهماردا فواره پی دهکات، دهیفرینی، وهک شه مه نه فریک که له تونلیکی تاریک و

(* به یهه ق: له شاره هره دیرینه کانی ئیرانه و پیگه یی جوگرافای ده که ویتته ته نیششت شاری نیشابور و نیستا شاره که ناو نراوه سه بزه وار، دانیشتوانی زیاد له شه سه د هزار که سن. و

نه ناسراودا دم به دم خيرا ده بيت و دواتر دنيا له چه رخانه شيتانه كه ي
خوي ده خات، نارام.. نارام.. چهند سووران ه وه يه كي دلگيره .

نازانم كي نه و شه رابه ي رژاند بووه زارمه وه؟ ناي ا كه سيك له خه ودا
مهستي ده كردم؟ يان له خه وني تودا له گهل كه سيكدا هاويك بووم؟ يان
ته نانه ت له گهل تودا؟ ناي ا كه سيك له دوايه مين چركه ي ژياندا
ويستبووي نه م ههنگويناوه نه رخه وانويه به من بنوشيت؟ تا به لكه
په شيمان بيمه وه و بمه وي دووباره بؤ دنيا بگه ريمه وه؟ نازانم كي دابيني
كردبوو، به لام من، بؤ خالق ي نه و كه سه دروودم نارد .

له دل وه حه زم كرد پاكوته ميز خوم به م فه راموشيه ره هاييه
بسپيرم، رابردو له بير خوم بيه مه وه و جولانه له نيوان روضگاري
نه خش و نيگارندا بكه م. نا نه مه مه ستيه كي ناساي نه بوو، نه مه وه ك
نه وه وابوو كه سيك فلچه ي له شه راب هه لكيشابي و مني كيشابيت .

دهنگي نامؤ ده هاته گويم، دهنگي تايه و گاليسكه و زهنگ، دهنگي پني
مه ردومانيك كه به خيرا ي ده رويشتن، دهنگي ژنان و كچانتيكي
گولفروش، كه زه ميله ي پر له گوليان له قوليان كردووه و له نيوان
خه لكان ي شارتيكي دووردا، له ناو نه وه هموو هه راوه رايه دا .. نارام..
نارام.. بؤ دل ي خويان گورانيه كيان دهگوت، كه من به پروني ده ميبست،
به لام له زمانيان نه ده گه يشتم. دهنگي ناسنكوتين.. غه لبه غه لب ي خه لك..
له نيو نه وه هموو هه راهه رايه دا دهگوت كه سيك، كه سيك بانگ دهكات،
نایا كه س مني دهخوينده وه؟ نه ي نه مانه م له كويوه گوئ لي ده بوو؟
بوچي هه ميشه هه ست ده كه م كاروان رويشتووه و من جيماوم؟

دهنگي پياوانه ي پياويك ده بيبستم كه له ناخي دليه وه قسه ي ده كرد و
هه ول ده دات ژنيك بؤ ژيان بگيريمه وه كه دو مانگ و چوار روض له گه لي

ژیابوو. ژنیک به چاوانی رهشی ئه فسونگه ره وه هه موو وجودی پیاوه که ی
 بۆ خۆی راده کیشا. به لیویکی خونچه ئاسای نیوه کراوه ی، که ده تگوت
 ئیستا له ماچیکی گهرم و دریز لئ بووه ته وه و هیشتا تیر نه بووه.
 به قزی رهش و ئالۆزاو که ده وری روخساره مانگ ئاساکه ی دابوو،
 به گه زیه که وه که له ناوچه وانیه وه هاتووه ته خواری، به کراسیکی
 ئاودامه نی ره شه وه، به رۆشتنیک قورس و سه نگین به لیواری پردی
 رووباریکه وه ری ده کات.

پیاویک رووه و رووباره که به سه ر پرده که دا چه ما بووه وه و له و
 کورپژکه یی دهروانی که هه رچه ند سه ولی لئ ده دا قه یاخه که ی
 نه ده بزوا. دنیا ته م بوو، پیاوه که به ته واوی ئیحساسیه وه قسه ی ده کرد،
 لئ ژنه که گوپی نه ده دایه و من دهنگی دوورکه وتنه وه ی پیم له پرده که
 هاته گوئ.

دهنگی ئاه.. ی پیاوه که م گوئ لئ بوو، دوا ی دهنگی که وتنه ناو
 ئاویکه وه. ئه و کاته بوو به گه ره لاوژی، نه متوانی بزانه چی بووه، ئه م
 شتانه.. ئه م دهنگانه من بی تاقهت ده کات، ده مگه یه نیته سه ر رازی
 ئه فسانه یه که که له په ی پی بردنیا دامام.

له کاروانی له رهنگ و قه له مدا، له نیوان نیگار و نیگارخانه کاند
 ده ست به ده ست و شار به شار ده گه رام، له شوینیک؛ پیاویک تابلوکانی
 یه که یه که هه لده گرت و له ولاتر ده یخستنه سه ر یه کتر، ئه و پیاوه باوکم
 بوو. ده مزانی ئه وه باوکی من نییه، لئ باوه ریم هینابوو باوکم بیت.
 وه ره وه ری سه گیک ده بیستم.

پیره میرده قه مبووره که قاچه کانی کۆ کردووه ته وه و له عه با خورییه
 وشترییه که یدا گرمۆله بووه، شالیک ی له سه ری ئالاندوووه و بیبه ر

دهخوات. به چاوی حیزه وه سهیری نیگار هکان دهکات و به ناماژهی دهست
رهتی دهکات. من له ژیر درهختیکی سهروو، له کهناری جوگه ئاویدا
وهستابووم و باقلم نینۆکی پهنجهی شایه تومانم دهگهست.. بیرم نایات.

ئهم جاره قه مبووره که تابلۆکهی رت نه کرده وه و وهستا.. سهری
هینایه پیشی و هینایه پیشی و به هه مان شیوه چاوی برییه من. ئهو
پیاوهی که باو کم بوو، نیگار هکهی بهرز کرده وه، عارهقی کردبووه و به
روویهکی سوور هه لگه راوه وه، چاوهکانی دهرتوقیبوون و ئهم پی و ئهو
پی دهکرد. قه مبووره که دهستی بهرز کرده وه تا تابلۆکه رت کاته وه،
کهچی وهک ئه وهی په شیمان بوویته وه دهستی هینایه خواریی، باو کم
مۆرهبه کی لی کردم و وتی "گولیی بچنه و پیشکیشی جهنابی ناغای بکه"
من دهموچاوم له قه مبوور دابووبه یه کدا، باو کم داگیرسابوو
دانه کی ره ی دهکرد، دهتگوت ددانی له زمانی گیر دهکا، دلۆپی گه وره ی
عارهق له ملا و لای دهموچاوییه سهریان درده هینا و سه ره و ژیر
دهخلیسکان. له ترسا چه میمه وه و نیلۆفه ریکی شینم چنی و دامه
قه مبوور، ئهو پهنجهی حیرهتی له زار نابوو، نه یده توانی چاو له من
هه لگرت، شه پۆلیک له ههستی رازیبوون له روخساریدا نه خشی
بهست، دهستی به باخه لی دا کرد و چه ند سکه یه کی سه رده می
دهقیانوسی دهرهینا و دای به باو کم.

باو کم ته عزیمی کرد، بیره میرد بی ئه وهی شتیک بللی تابلۆکه ی
راپسکاند و پیکه نی، پیکه نینیکی وه حشه تناک که خه ونی له بونیام
هه رام دهکرد، وه لی من گوتم نه ده دایه، به ریکه وتین و بو ناو خه ونی تو
هاتین. ئهو شه وه یان ئهو روژه ته م و بارانییه، له وه هۆده و هه یوانه دا
بووینه ژن و میرد، چرپامان رووی عه ردی ژووریکی کوئبوو. برای

قه‌مبورو پپی له عەرد دەکوئا و هاواری دەکرد، که تو سه‌یرت کرد، من دەچوووم بۆی و دوو شەپاز لەم سره‌وانده بناگویتی، بەلام خو بیدەنگ نەبوو. ئیمە چەندیک شتی چلکنمان هەبوو، هەرچەند دەمشۆرد تەواو نەدەبوون، دەمشۆرد و دەمچۆراندهوه.

پاشتر که تو له خو رابوویت، که سیک فلچەیی له شەراب هەلکیشا و منی کیشا، چاوەکانمی رەشتر کرد، وەها له هەرچیەک پروانم ناگری تی بەردەم، پیلوووەکانم قورس‌تر و وەک داروپەردوویەکی ژیر باران داچەکی بوو. دواتر دەستێ هینرا بەقژمدا و بەهیشاشی ئەگریجەمی نەوازش کرد، پەنجەگەلیکی لەرزبو بەقژمدا رویشت و خەونمی قوڵتر کرد، تەنیا بۆ ساتیک توانیم تی بگەم که زەمن رویشتوو.

زەمن رویشتوو و من هیشتا له ژوورەکه‌یدا، له هەجگار ماندوویتیما بەناو جیگە گەرمەکه‌یدا دادووراوم. دەنگی هەناسەم هەست پی دەکرد، دەمزانی که بەسەرما چەمیووتەوه، وەک ئەوهی بەنیگای جەستەم بکاته خۆلەمیش و بە هەناسەکانی روحم بداتی.

هەموو توانامی لی زەوت کردبووم و منی بەچرپاکەوه دادووری بوو، دەستی برده یەخەمەوه، پەنجەکانی سەیر گەرمبوون و من دەسووتام، بی ئەوهی هەستی کاردانەوه‌یه‌کم هەبیت، تەنیا دەنگی هەناسە لەرزبووەکانیم دەژنەفت، خۆم دابوو بەدەستەوه، بەلام بۆ ئارامی زەینم بەدوای دەنگیکی ئاشنا له سالانی دواتردا دەگەڕام، دەنگیک که بتوانیت خەیاڵم له جیگەیه‌که‌وه هەلبگریت و بیبات بۆ جیگەیه‌کی تر، کوپیک بلی: پەروانە! و من له شەقەیی بال بدەم و بەرەو رووی بفرم.

هەمیشە عاشقی دەنگی گارمانی (*) روسی بووم، ئیوارەیه‌ک

(*) گارمان: ئامیژیکی مؤسیقییه له شیوهی ئۆکۆردیۆن‌دایه. و

زهرده‌پەر، چوممه به‌هارستان، له ریگه له‌ودیوو شووشه‌کانی قاوه‌خانه‌ی "له‌قانته" چاویکم گیرا، دهموچاوی ئاشنایه‌کم تیدا نه‌بینی، به‌پیتی خۆمدا رویشتم، له به‌رده‌م چایخانه‌یه‌کدا که کورسییه‌کانی له‌سه‌ر شوسته‌که دانا‌بوو وه‌ستام، چایچییه‌که قه‌لایه‌ک پیالهی له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌لچنی بوو، به‌نیوان میزه‌کاندا ده‌سووراپه‌وه و یه‌ک یه‌ک دای ده‌نان، هه‌زار پیالیه‌ وه‌ک په‌ری تاوسی مه‌ست.

له دلی خۆمدا وتم ئه‌گه‌ر هه‌لنو‌تا؟ به‌لام ئه‌و چایچییه‌ یه‌ک چاوه‌ له کاتی‌کدا بنیشتی کوردی ده‌جوو، که‌مه‌ری که‌می قه‌وس کردبووه‌وه و خۆی وه‌ک پیالهی که‌مه‌ر باریک خوار ده‌کرده‌وه و به‌نیوان میزه‌کاندا ده‌هات و ده‌چوو. ویستم دانیشم و چایه‌ک بخۆمه‌وه جی نه‌بوو، رویشتم.. به‌ده‌وری مه‌یدانه‌که‌دا سوورامه‌وه و چاویکم به‌گوزهری "شادومانی" دا گیرا. چه‌ردا‌گی دووکانه‌کان په‌رده‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ بوو. له به‌رده‌م نووسینگه‌ی "شادومانی چه‌شم نازه‌ر" دا وه‌ستام، له دوا‌ی خه‌لکه‌که‌وه سه‌ریکم کیشا تا بۆ ژهنیاران‌ی ئه‌و ئاوازه‌ خه‌مگینه‌ درود بنی‌رم.

دوو ژهنیار به‌جلی نو‌یوه، که‌ دیار‌بوو تازه‌ کری‌بوویان و له‌به‌ریاندا هاواری ده‌کرد، له به‌رده‌م دووکانه‌که‌دا وه‌ستابوون و ئه‌و ئاوازه‌ شاده‌یان ده‌ژهند، که‌ زۆر خه‌مگین بوو. یه‌کیکیان گارمانی ده‌ژهنی و جار‌جاریش به‌ویقاره‌وه که‌مه‌ری بۆ باده‌دا و ئه‌وی تریشیان باله‌بانی فوو ده‌دا.

نه‌وایه‌ک بوو دا‌لغه‌ی قوول ده‌بردم، هه‌ستم ده‌کرد پ‌یشت‌ر بیست‌ی‌تیم، ئایا ئه‌وه وه‌ک لایله‌یه‌کانی دایکم بوو؟ یان له‌ عاشقه‌ راگوزهره‌که‌نه‌وه بیست‌بووم؟ ئایا ئه‌وه هه‌مان ئاوازی بوو که‌ له‌ روژی زهما‌ونده‌که‌ماندا ل‌ی‌یان ده‌دا؟ له‌په‌ر هه‌ستم کرد سالانیک دواتر پیاویکی نابینا له‌ به‌رده‌م

قاوه‌خانه‌ی "فیردهوسی" ئەم ئاوازه ده‌ژهنیت؛ ئە‌ی رۆژگاری نه‌خش و نیکاران!

ئارامبووم و گویم شل کرد، چه‌زم ده‌کرد دانیشم که‌چی ئە‌وه‌نده به‌پێوه وه‌ستام شه‌و داها‌ت. ناچاربووم بگه‌ریمه‌وه و خۆم ته‌سلیمی هه‌ناسه له‌رزیه‌کانی ئە‌و بگه‌م.

له‌ باخه‌لمدا نوستبوو، ده‌یویست له‌ وجودی مندا په‌نای ده‌ست بکه‌وێت.. ره‌فتاری ناشیانه بوو ره‌نگه سه‌ری لێ شیوا‌بیت، له‌ خۆیدا گرمۆله‌ بوویوو، بۆنی قژی ده‌کردم، ده‌ستی ده‌خسته ناو ده‌ستمه‌وه و دیسانه‌وه ده‌ستی به‌ره‌للا ده‌کرد، نه‌یده‌زانی چی بکات. ده‌می تامی سه‌که‌ی سه‌رده‌می ده‌قیانووسی ده‌دا، تامی وه‌ک کافور سارد بوو، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌توانی به‌ر به‌و له‌رزینه مه‌سخه‌ره ئامپه‌زی بگریت.

له‌رزنه‌بوو، گرژبوونیک بوو له‌ نووکی پێیه‌وه تا ته‌وقی سه‌ری گرتبوو، نازانم بۆ نه‌یده‌توانی به‌سه‌رخۆیدا زال بیت. وه‌ک که‌سیک که‌ نیازی نابوو درنی خۆی هه‌بیت، وه‌ک ئە‌و فیداییانه‌ی خۆیان له‌ قه‌لاکانه‌وه بۆ بنکی هه‌ل‌دیره‌کان فری ده‌دن، وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک که‌ ئە‌لقه‌ی نارنجۆکه‌که‌ی راده‌کێشیت و کورکوپ خۆی هه‌ل‌ده‌داته باوه‌شی قوربانیه‌که‌ی، وه‌ک هه‌نگیک که‌ جزو ده‌وه‌شینیت و خۆی ده‌مریت. ته‌واوی خۆینی ره‌گه‌کانی له‌ یه‌ک خالدا فواره‌ی کرد و مرد. به‌لێ مرد.

ئێتر درۆ نه‌بوو، ئە‌وه‌ی که‌ فلچه‌ی له‌ شه‌راب هه‌ل‌ده‌کێشا و منی ده‌کێشا، ئە‌وه‌ی منی له‌م قه‌له‌مدانه‌وه بۆ ئە‌و قه‌له‌مدان کۆچ پێ ده‌کرد،

ئەوھى كە دىلى تابلۆيەكى خۆى بووبوو، ئىستا منى عاشقى خۆى
كردبوو خۆى مردبوو، لە باوھشى مندا مردبوو.

دەستم لە روخسارى دا، تا ئەو كاتە كەسم وھا سارد نەديبوو،
دەتگوت لە تەرزە دروستيان كردوو، ويرانكەر و سارد و بىرھەم.
دەمتوانى چى بكەم؟ دەستى كە بەسینەى رووتییەو بوو، بەرزم كردوو
و بەرمدا، دووبارە كەوتەو سەر سنگى. خۆم خستە لاوھ و لە دلەوھ
قىزاندم، بەلام دەنگىكم لىوھ دەرنەھات، لە چرپاكە ھاتمە خوارى و
سەيرىكى دەوروبەرم كرد، شتىك كە بەمن ئاشنابى، نەبوو، جگە لە
چەند قەلمدانىك كە نىگارى شىواوبوون و نەخشى سەربەرگەكانيان بە
نيوھ ناچلى مابووھو.

چراكەم خستە سەر كورسى تەنیشت چرپاكە و لەوم روانى،
مردوويەك لە رووناكى چراكەدا پەرش دەبووھو و من نەمدەتوانى بەر بە
رۆيشتنى كات بگرم. ئەو رۆيشتبوو من مابوومەوھ؛ مرقۇئىكى بەدبەخت
و سەرگەردان كە نەيدەزانى دەبىت چى بكات.. بەدبەخت.. بەدبەخت..
بەدبەختییە. ئايا ئەگەر من عاشقى نىگاركىشنىكى تىرمامايە رۆژم بەم
رۆژە دەگەيشت؟ بۆ ئەنجامى عەشق ئەم ھەموو نەگبەتى و ويرانى و
بەدبەختییە؟ دەبوو پەنام بۆ كوئى بردبا؟ بەكى بلىم؟ خۆ من كەسم نىيە.

شەويش لە نيوھ تى پەريبوو، جگە لە ھەپەھەپى دوورى سەگەكان،
ھىچ دەنگىكى تر نەدەھات، سەرگەردان لە ناوھپراستى ئەو ژوورە
نەناسراوھدا وەستابووم، رىك بەو جۆرەى كە منت لە خەونتا دى.
ھەمووان سەرگەردان بوون، نە تىشقەھەك، نە ئەسپىك، نە ماشىنىك،
ھىچ.. ھىچ.. خەلكىكى نەناس، ئاپۆرەھەكى مەزن، سەرگەردان روو
بەلاپەك كە نەياندەزانى كوئىھ، ھەيران بووبوون.

ئەو كاتە يەككەك لە مامەكانى من كە سالانئىك لەو ووبەر لە
 جەنگەلەكانى هيندستاندا بەتيرى ژەهراوى خىلەكيبەكان بەدرمختىكدا
 هەلۆاسرابوو، گەنجانە و گوستاغ بەرەو رووم هات و منى بەسەر
 پردهكەدا پەراندهوه كە هەردوو لای سەر شار بوو لە مردووەكانى
 مېژوو. منى قەلادۆشكان كردبوو، وەكو با بەنيوان مردووەكاندا بازى
 دەدا، دواتر چوينە گۆرستانىكى پر گول و درەختەوه. لە هەموو جىيەك
 گولئىك، درەختىك، گيايەك خۆرسكانە روايون و رووى گۆرەكانيان
 داپۆشى بوو، شوينئىك بوو كە ئەسلەن لە گۆرستانى نەدەكرد، زۆرتر لە
 مەرقەدى ئىمامزادەيەكى پيرۆز دەچوو.

چوينە ژيرخانئىكەوه كە پەيكەريكيان لە ناوهراسندا لەسەر تەختى
 بەردى دانابوو، شمشيرىكيان كردبوو بەسكىدا و پەردەيەكيان پيدا
 دابوو، وتم "ئىمە سەردەمىك پەيكەريشمان هەبوو؟" دەنگى لەرزىوم لەو
 ژيرخانەدا شەپۆلى دا و گەرايەوه بۆ خۆم، سەرم خستە ناو دەستەكانم
 و لە لەرزى دەنگى خۆم كە وتمە لەرزىن. دەنگى سامناكى پىكەنينى
 قەمبوروو بوو، دواتر كە پىكەنينەكە نەما دەنگى من وتى "ئەمە پەيكەر
 نىيە، ئەمە لاويتى تۆيە" ديسانەوه دەنگدانەوهى دەنگى خۆم گەرايەوه لام
 و قەمبوروو پىكەنى.. وا پى دەكەنى كە من ددانەكانم هەلۆهەرين، دەستم
 بەدەممەوه گرت و ددانەكانم هەلپرشته دەرەوه.

سەرم هەلبېرى، تۆ لە بەردەم پەنجەرەكەدا وەستا بووى، من هەولم دا
 وەها لىت برونم وەك ئەوهى نەمىدىبى، ئاورم دا يەوه دەرگەيەك
 جىرپەيەكى وشكى لى هاتوو كرايەوه، چەند كەسئىك لەوى بوون،
 هەستام و رام كرد، ژيرخانئىكى تروبو هەلمى ناوى گەرم تىيدا شەپۆلى
 دەدا. لەسەر تەختى بەردىك لە ناوهراستى ژيرخانەكەدا، ژنئىكى گەزى

رهش نوستبوو، له خهوی تۆدا ههمووان ناوی ئه و ژنه مان ده زانی، به لام
کهس ئه مه ی به ئیمه نه وتبوو، دهمیکبوو دهمانزانی.

چاوانیکی گه و ره، لیوانیکی گۆشتن و خونچه یی، دوو گۆنای
ده رپه ریوی هه بوو. چ گهنج و تازه بوو، ده تگوت ئه سلهن ئه مه نه مردووه،
خه وتووه. ژنیکی لوسیان له سه ر ئه و به رده خه وان دبوو ده یانشۆری، ته ر
و تازه و نه رم. هیه چ که سیکم له و ئی نه دهناسی، سه رگه ردان بووم، ریک
له و کاته دا تۆ شیتانه له خه و راپه ریت و وت "سه رمامه" و زاره تره ک و
تۆقیو له چواره دوری خۆت روانی. من سه یرم کرد ئه و له ژیر رووناک
چراکه دا به خه و نی هه زاران ساله ی مه رگدا رۆچوو بوو، ژووره که بۆنی
ورگیکی غه رقبووی ئاوساوی لی ده هات. له چرپاکه وه سه رمای مه رگ
به رز ده بووه وه، سه رمایه ک که هی هه و نه بوو، سه رمایه ک بوو له روحی
ئهم ژووره دا هیلانه ی کردبوو، ده یویست بۆ ده روه ته شه نه بکات، وه ک
ئه وه ی هیزیک منی هیشته بیه وه که له ناوه راستی ئه و ژووره دا بووه ستم
و گه رده گه رده سه هۆل بکه م.

باوه شم به خۆمدا کرد و له رووناکي چراکه رامام، تۆ تینوت بوو..
ئاو.. ئاو.. لیه کان وشک بوو، به لام له ترسا نه تده توانی جووله بکه یت..
ترسیک زیاتر له هه راسانی له مه رگ، یان له له تبوون. گلۆپیک پرته
پرتی ده کرد، گلۆپیکي سوورپهنگی نیۆن، شار له نیۆنی
پروپاگه نده کانداه لده بوو ده کوژایه وه، له دووره ده ستیش سه گئی
ده وه ری، ئه مانه رهنکه نیشانه یه کی باش نه بووی، له رز که وته جه ستت
و هه ناسه له سنگتا چه پس بوو. به زه ینتا هات "من سه رمامه" ئیتر
هیچی ترت بیه ر نه که وته وه، ده ستت برد بۆ تاقه بچووکي ته نیشت
چرپاکه، په رداخیکی نیوه مه شرویت هه لگرت، له بۆنی تیژی ئه لکه هول

سَلْمِيته وه، لِي به سه رته وه نا و له رز گرتيتي.. سارد و تال بوو.. تامي
گۆشتي مردوويهك له زارتدا مايه وه كه يهك چار كه سيك له خه ودا
خستبويه زارته وه.

به كۆلاني ئاوايييه كدا ده رۆشتي كه دووكانداره كاني مردووه كانيان
وهك جل به تهنيشت يه كه وه به قولابدا كردبوو، پارچه يه كي سبييان دابوو
به سه رياندا و به هه ريه كه يانه وه ژماره يه كيان چه سپ كردبوو، سه يري
هه ر دووكانيتك ده كرد، دووكانداره كان له پشتي ميژه كانيانه وه له
چاوهرواني كرياردا دانيشتبوون.

گه يشتته دووكانتيكي گه وره و دلگيري دوو ده رگه كه هي مامت بوو،
هه مان ئه و مامه ي له بيست و يهك سالي دا جوانه مه رگ بوويوو، هه نوكه
پيرتر ده هاته پيش چاو، بي بازاري برستي لي بريبوو، چوويته
دووكانه كه وه و خه ريكبوي سه يري ژماره ي سه ر مردووه كانت ده كرد،
كه كه سيك به كي رديكي گه وره پارچه يهك گۆشتي له بازووي مردوويهك
لي كرده وه و خستيه ده مه ته وه.

ده ستت كرد به جوويني په گۆشته كه و له وي هاتيه ده ري، گه يشتته
مه يدانتيك كه گۆري له ناوه راستيا بوو، گۆريكي هه لته قيو له زه وي،
گۆريك كه ده رگه يه كي ئاسن له لاي راستيه وه بوو چه ند قفليكي پيوه
هه لواسرابوو، كه ليوه ي ده توانرا كۆنترۆلي هاتوچۆ بكريت.

له گۆره كه وه دووكل هه لده ستا و كه س له و ناوه نه بوو، سه گييك له
دوره ده ست ده وري، ده نكي ئاسنگه ري ده هات، وهك ئه وه ي كه سيك
به يهك ريتم ئاسنيك به سندانتيكدا بكو تيت، له خه وه كه دا ئه و شاره ناوي
"به يهه ق" بوو، شاريك كه نه تده زاني له كو يي نه خشه ي جوگرافيايه.

گۆشته تالەكەت دەججوی و قوتت دا ، بۆی گەننن چوو بوووه سەرتەوه ، نەتدەزانی چی بكەیت ، ناچار لە خەو راپەڕیت و تا چەند رۆژێك ئەم تامە تال و بۆگەنە لە دەمتا بوو . دووبارە پەرداخەكەت بەرز كردەوه و دوا قەترەیت خستە سەر زمانت ، زمانێك هینا بەلێوتا و خۆت هەڵخوړاند .

لە پەنجەرەوه رووناکییەکی كز دەهات و گلۆپە نیۆنەكان بەشێوہیەکی نارێك هەڵدەبوون و دەكوژانەوه ، ئاوێت دایەوه روخساری ژنەت لەسەر چرپاكەیی تەنیششت خۆتەوه بینی ، چاوانی چەماوه و هەلئاوسابوو ، برژانگی درێژ ، گۆناکانی پڕ و ناوچەوانی بەرز ، برۆی پێوہست و باریك ، لێوی گۆشتن و نیوہباز ، قژێ رہشی ئالۆزاوی دەوری رووی بەسەر سەرینەكەدا پەخش بوو بوو ، سەرچەفێکی سپی دابوو بەخۆیدا و دەتگوت لەسەر زەمینی جەمسەرەوه هاتووہ و هیچ سەرمايەك كاریگەری تۆ ناکات ، ئارام نوستبوو ، بەحالەتێکی خەمگین و شاد ، شادییەکی خەم ئەنگین ، تێكەلەپەك لە خۆشییەکی سەرکەشانە و دلنەنگییەکی پڕ لە گەمژەیی .

بە حەوت قەلەم ئارایشی كرد و بۆ ئەوہی هیچ گرینگییەكت پێ بدات ، دەهات بۆ سوڤراخت . ئایا فریشتەپەك بوو رەفتاری قەحبەکانی دەنواند یان قەحبەپەك بوو كە جار جار دەبووہ فریشتە؟ وەختێك لەسور ستاندهكە سەرقالی نیگار كێشان بوویت ، دەهات بەسەرتەوه دەوہستا و ئەملا و لای دەكرد ، سەرەنجام دەيگوت "باش فێری فێلەكەیی بووی .. هەر من دیمە ئێرە ، تۆ نیگار كێشان دەكەیتە بەهانەپەك و خۆتی پێوہ سەرقال دەكەیت .. ئاخر ئەم نەگبەتە چی هەپە و من نیمە؟"

وینەكەیی منی دەوت ، وینەكەمی لەسەر و گۆشەیی ستاندهكەوه

هه لاپروچاند و دراندی "نه گبهت.. ئەمه ئەگەر زیندوو بووایه ئیستا له تهمەنی نه نکما ده بوو.. ئەم هه موو توحفانه ت کیشا چی و کرد به چی؟! "

وتت "لاچۆ.. سهر مه خه ره سه رم، تۆ نه ده بیت به مۆدیل دانیشتیت تابلۆیه کت بکیشم و نه ئیش ده گه ری ئی تابلۆی خه لکی تر بکیشم.. ئەری من چی بکه م؟". له لیواری چرپاکه دانیشت، سه ری به لای شانی چه پيدا لار کرده وه "باش.. وه ره من بکیشه"

تۆش ئەوه ت له خوا ده ویست، به لām وه ک هه میشه تا تۆ هاتی قه لām به په رده دا بخشیت، ئەو ملی نابوو رۆشتیوو.

له به رچاوی بیگانه کان، له پیش چاوی ئەوانی تر وه ها ره فتاری ده کرد، که وایان ده زانی یه کتیک له فیداییه کانی تۆیه که ئاماده یه گیانی له ریتا به خشیت، بی ئەوه ی خۆی به لاوه گرینگ بیت. که سیکه ریزی تۆ و به های هونه ره که ت ده زانی، هاتوو تا لی نه گه ری تۆ خۆت بیربچیته وه، چی ده خۆیت؟ چی ده خۆیته وه؟ چی ده پۆشی؟ ئایا که س خه می تۆی هه یه؟ به لām ئەو فریشته قه شه نگه ده به نگیکی ته وا و عه یار بوو، ده به نگیک که هه یچ به هایه کی بۆ خۆتان و هونه ره که تان دانه ده نا؛ قه شه مری پی ده کردی، ئازاری ده دایت و کاتیکیش تۆ له ئازاردا لوول ده بوویت و له گۆشه یه کدا داده که وتی، ئەو گۆل گۆل شکۆفه ی ده کرد و به خۆشحالییه وه جیی ده هیشتی. وه ک موعتادیک که له وه پیری پیوستیدا به دوای تلیاکدا راده کات و له کاتی نه شه و که یفیشدا، پاش مژی قوول و درێژ لی ئی هه موو نه فره ته کۆنه کانی ده مرن و ئنجا نه فره ت ده نیریت بۆ دنیای که یف و نه شه ش.

ره نگه هه موو شته کان بگه ریته وه بۆ ئەو واقیعه تاله ی که قه مبووره کان تلیاکیی بوون و ئیمه ی قه لمدانی هه موو عاره قخۆر. به لām

زۆرى نەخايدان كە ئىمەش تەزرىقىي (* بووين، رومان كرده ھېرۆين و مۇرفين و ۋەك بەكمان لى ھاتەۋە.

پرسىم: "ئەو بىدەنگىيە چەند سالەيە تۇ، جولەيەكى سىياسى بو؟"
لە خەنتا وتت "چەندىن تابلۇي تەۋاونەكراوم ھەيە، ئەگەر ئەۋەندە بوارم..."

نەمدەزانى چۆن دەتوانى بەرگەي ئەۋ حالە بگريت، ئەۋ ھەموو نىگارە تەۋاونەكراۋ، ئەۋ ھەموو سوکايەتییە، ئەۋ ھەموو گۆشەگىرىيە.. تەنانەت بىرت چوۋبوۋو ھە سەرىك لە كۆر و كۆمەلىك بەدەيت و قسانىكىيان بۆ بکەيت، كە ھەندىكىيان لە تاۋ ئازار پىچ بخۆن. گاهى لە مال دەچويتە دەر، چەن تابلۇيەكى كۆپىت دەخستە ژىر بآلت و رادەستى دوۋكانىكت دەگرد لە شەقامى "مەنۇچەھرى" پارەيەكى نانەسكىانەت ۋەردەگرت و بەھەمان رىگەدا دەگەپرايتەۋە.

شەھايەكت كۆپى دەگرد كە تاقەتى دوۋبارە سەيرکردنى ئەۋانىشت نەمابوو؛ پۇترىتىك، چەمەنزاريك، گولنىك، ئەسپىك. لەم كۆپى كارييەدابوو كە من تۆم بىنى. كاتىك پۇترىتى منت دەكىشا، لە تەۋاۋى ئەۋ كاتەدا بىرت لەۋە دەگردەۋە كە ئىمە يەكترىمان لە شوينىك بىنيۋە، رەنگە پىش ئەم ژيانە ئىمە يادەۋەرىيەكمان لەگەل يەك ھەبىت و ئىستا كەسمان بىرمان نەمابىت.. خۋايە لە كام چەرخى مېژوۋدا يەكترمان خۆش ويستوۋە كە ھەرچەند سەيرت دەكەم تىر نابم.

ۋتم "ھەموۋان ۋا دەزانن تۆ مردوۋىت، منىش ھەندى جار ۋا گومان

(* تەزرىق: بەماناى دەرزى لىدان دىت، تەزرىقىش بەۋ كەسە ئالۇدەبوۋانە دەۋترىت كە لە رىگەي دەرزىيەۋە مادە ھۆشبەرەكان بەكار دەھىن. و

دهكەم.. بەرپاست تۆ مردوویت؟"

وتت "ئیمە قەدری خۆمان لە دەست داوه.. ئیمە كە وتوین"

"دەنگۆی ئەوه بەلاوه لە سێدارە دراویت.."

"ناوی ئەم شەقامانە گۆراوه.. لەو دەجێت شەڕ بوویتی.. چووزانم"

سەر و قەرزت سەپى بوو، چەند تالێكیش كەوتبوو ئەو سەمیلە قینجەتەوه، ئیتر شەكەت بوو بوویت و مەرگی ئەوت بە ئاوات دەخواست، من بیرم لە ژيانى پیاویك دەكردەوه كە لە باوەشما گیانی سپاردبوو، تۆش لە مەرگی ژنێك كە بوو بوووە فێگەری كارەكانت، بەهەمان شیوه من عاشقی هەنگیک بوو بووم و تۆ عاشقی قەحبەیهك؛ ژنێك كە دەهاتە بەردەم ستاندهكەت و دادەنیشت، كە چى بواری وینەكیشانی نە دەدایت. سێویك دەدایە دەستی و بەشۆڕ و شەوقە مندا لانەكەتەوه دەستت پى دەكرد، كە چى پاش چەند چركەیهك دەتبینى سێوهكەى خواردوو و خەوتوو.

"ئەى من چى بكیشم؟"

"زۆر باشە.. بكیشە؛ سێویكى خوراو و ژنێكى جوان، كە خەریكە

پشوو دەدا"

"بروانە؛ تەكا دەكەم ئەزێتم مەدە، پێنج دەقیقە بەو شیوهیهى كە وتم لەسەر لیواری چرپاكە دانیشە، تا من سەكێچە گشتییەكەت بكیشم دوایی پشوو بەدە، وەرە ئەم سێوه بگرە، بەس مەیحۆ"

ئەو سێوهى كە دابوو تە دەستی فریى دا و بەنیگایەكى خەمگینانەوه جیى هیشتیت: "بەغیل.. تۆ حەقت چییە من سێو دەخۆم.. حەز دەكەم خروخۆل بم. چاوه بۆقەكانتم لى دەكەیت بە بەچوار چاؤ؟"

"باشه بېخو، بهس دوايي.. ئىستا بهيله ئەم تابلۆيه بکيشم"

نهيشت. وتت بيت له تهنیشت په نجره که ووه بووه ستييت و به دست
په رده که بگرييت به شيويه که واده رکه ويت خه ريکه زور
به تامه زروييه وه له دهره وه دهرواني، شانی هه لته کاند، لچيکی
هه لفورچاند و به بي ميلييه وه چووه قه راغ په نجره که.. تياما بويت له
کويوه دست پي بکيت، بو سيبه ر و رووناکي دمووچاوي له چ رهنگيک
سوود وهر بگرييت.

قه لمت له رهنگ هه لکيشا و هيلي بناگوويت کيشا، قزي رهش و پر،
برژانگي دريژ و هه لگه راوه، بوسته.. بوسته.. نه يه پيشت. ساتي دواتر
په نجره که ي کردبووه و له گه ل ريوار يکدا سوعه تي ده کرد "هبي
خاله.. ئەستيره کانی ئاسمان چند دانه؟"

ئو خو ي شو ر کردبووه و توش له سه ر کورسيه کی بچووک
به خوتدا روچووبوويت و بيرت له و چند هيله بي مانايه ي سه ر تابلۆکه
ده کرده وه. دواتر که ماندوويو گه رايه وه سه ر ته خته که و راکشا و وتي
"بمبه خشه، هو شم نه بوو.. وهره هه رجو ريک ده ته ويت بکيشه"

به لام تو ئيتر تاقهت و هه وسه لت نه مابوو، رهنگه کان له ناو
رهنگانه که دا وشک بوونه وه و سه رت زور ده ئيشا، له سه ر عه رده که
دانيشتي و سه رت خسته ناو ده سته کانه وه، چاي بو هيتايت و هه و لي
دا ئاشتت بکاته وه، وه لي نه يتواني، وتي "پياو ده بيت جو ش و خروشيکی
هه بيت، يانی چي دانيشتي و بگري؟ به توش ده لين پياو؟ هه سته
قايشه که ت بکه ره وه و بکه وهره گيانم، شين و مؤرم بکه ره وه.. ليم ده و
ليم ده.. جوانم که"

بۆ ئەوەندە سوربوو كە لىيى بدهيت؟ ريشهى ئەم خۆئازاردانه له كوێوه هاتبوو كە بەر قايشت دەدا قاقاى دەكيشا و دواتر وردەورده ئارام و دەستەمۆ دەبوو؟ چى واى دەكرد روحت ئەشكەنجه بدات و ناخۆشترين قسه له زارى بىته دەرەوه و كاتىكيش كە زۆر ماندووى كردى، كوتەككارييهكى باش بەخۆى بگهيه نيت و سزاي رۆژىكى تال و رهش وەرېگرىت، ئەلەقەيش وەرى دەگرت. هەر كە دەستت بۆ قايشەكەت دەبرد، ئاھى دەكيشا و وەكو مار تىتەوه دەئال، ئەژدېھايەكى سووتىنەر و خۆلەميشكەر بوو.

ئەوەندە تابلۆى تەواونەكراوت هەبوو كە نەتدەزانی چىيان لى بگهيت، وەك خواردنە نيوە خوراوەكان، جارجار بىرت دەكردهوه هەموويان فرى بدەيت و خواردنى نوى دروست بگهيت، نا ئەسلەن هەر دروستى نەكەيت. يەك نان و پەنير و سەوزەى سادە، هەموو ئەو خواردنە تەواونەكراوانەى دەھينا .

ئايا دەشيا تۆ بەدواى كەسيكەوہبىت، كچىكى سادە و لادىي كە تەنيا بلىت: بەسەرچاؤ؟

"سەيركە ئازىزم.. ئىتر حەز ناكەم بىتەوه ئىرە، ئەمەش حەقى مانگانەكەت و برۆ"

"تۆ برۆ.. من كویم هەيه بوى برۆم؟ حالم له مالى خۆمان شىواوه.. من ئىرەم زۆر خۆش دەووت"

"ئەى كەواتە بۆ چەند دەقىقەيهك دانانىشى، تا كارىكى ھونەرىت لى بسازىنم"

"نىگار كىشى مەكە.. مەگەر ئەو هەموو خەلكەى نىگار كىشى ناكەن"

مردوون؟ مه‌گەر ئه‌وانه‌ی هونه‌رمه‌ند نین ناژین؟" قایش، قیزه، قاقا،
ئاھ... دەسبازییه‌کی ئاگرین، دوایی خه‌ویکی قوول بۆ ئه‌و و کابوسیکی
پچرپچریش بۆ تۆ.

مانگانه‌که‌ی وهرده‌گرت، ماکیاژیکێ تۆخی ده‌کرد و ملی ریی ده‌گرت،
له سوچیکی مه‌یدانی "فیرده‌وسی" دا ده‌وستا، هینده له‌ملا و لای
ده‌روانی تا ماشینه‌کان له به‌رده‌مییدا ریزیان ده‌به‌ست و ئه‌ویش
یه‌کیکیانی هه‌لده‌بژارد و له‌گه‌لی ده‌رۆی، داخی خۆی ده‌کرد به‌ دلی
ئه‌وانی تردا، یان نا داخی ده‌کرد به‌ دلی تۆدا که له پشت دیواری
که‌لاهیه‌که‌وه چاودیریت ده‌کرد و ده‌ست و پیت که‌وتبووه له‌رزه.

ئایا جادووی لی کردبوویت وا هه‌رکاتیک ده‌تبینی هه‌م له دلتنه‌گی
هه‌م له ترسدا گیانت ده‌که‌وته له‌رزین و دلت وه‌ک ته‌پلی گه‌وره و بچووک
لیی ده‌دا؟ رهنه‌گه‌ که‌سیک له‌م حاله‌ تۆ نه‌گات و باوه‌ر نه‌کات؛ که
پارچه‌یه‌کی سپیت به‌سه‌ر ستانده‌که‌وه دادنا، رهنه‌گه‌کانت به‌سه‌ر
شووشه‌کانتا پان ده‌کرده‌وه، فلچه‌کانت ریز ده‌کرد و له‌ودیو
په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌ره‌تاتکیت ده‌کرد و چه‌ندین سه‌عات چاوه‌روانیت
ده‌کیشا تا بپیت. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌هات داری ده‌دا به‌روحتا و
کارتی ته‌واو ده‌کرد و جگه له چه‌ند په‌له‌یه‌کی پیسی سه‌رپه‌رده‌ی سپی
ستانده‌که‌ی تۆ، هیچ نه‌ده‌مایه‌وه.

وتی "دیت پیکه‌وه زه‌ماوه‌ند بکه‌ین"

وتت "تا ئیستا یه‌ک تابلۆی ته‌واوم نه‌کیشاوی، تۆ ئه‌سله‌ن بو‌ار به‌من
ناده‌ی که‌."

برۆی هینایه‌وه‌یه‌ک، لیه‌وه‌ گۆشتنه‌ بچووکه‌که‌ی بۆ شیتکردنی تۆ ورد

ورد دەجولاند، نىگايەكى عاشق كوژانەى دەكرد و دەگوت "بۆ دەبى
بىمە ئىرە؟ خوا بەنەفرەتت بكات كە وا منت گرفتار كرد"
"بەلام من زۆرم خوشدەوييت"
"دردۇ دەكەيت وەك سەگ"

ئاخ.. تۆچ سەبرىكى عەجىبت ھەبوو؟ چۆن دەتوانى بەرگەى ئەو
بگريت؛ كەسىك بىت روحي ناسكت بگوشىت و فرىتداتە گۆشەيەكەو،
دوايىش لە رووى بەزەيىيەو ە چايەكت بۆ بىنى تا دەرخواردى
جەنازەكەتى بدات؟ چۆن بەرگەت دەگرت كە ھەرزەيەكى دەبەنگ وا
بزانىت خۆى ھەموو دنيايە و ئەوھى ئەو بىرى لى دەكاتەو ە راستە و تۆ
دەبىت ملکہچى بىرە كەرانەكانى ئەو بىت؟ ئەگەر قايش نەبايە چى؟
چۆن دات دەمركاندەو؟

وتى "دەتوانىت بەدارىش لىم بدەيت، بەلام ھىواش نەكا جىيەكم
بشكىنى"

راى دەبوارد، جوینی پى دەداى، تۆمەتى دەدايە پالت، بۆ ئەوھى بۆى
ھەستى، ھەزى دەكرد كاتىك قايش دەكىشىت بەگيانىا سەرى لە
ھەوادا راوەشىنىت و رەھا بىت، بەجۆرىك بە ھەر لىدانىك قژە پەش و
دريژەكەى بەسەر چاويدا پەرش بىتەو، بەلام خۆ ھەمىشە چىرۆكەكە
بەم شىوھىە كۆتابى نەدەھات!

جارتىكان بۆياخە رۆنىيەكانى تۆى خستبوو ە سەر مۆزەكە و جەختى
لەسەر ئەو دەكرد كە تۆ دەبىت ديوارى مالەكە رەنگ بکەيت،
ھەرچىتكرد دەست لەو دەبەنگىيە ھەلگىت ھەلى نەگرت. وتى "وا
دەزانى نىگاركىشىكى زۆر گەورەى! ھىچ لەبارا نەبوو، چوار ديوارت پى

بۆيە ناکریت.. گوو خوارد خۆت به هونەر مەند بزانی"

به و سادەیییەوه ناشرینترین وشەى خۆى به کار دەهێنا، به هەمان ئەو سادەیییەوه تۆى دەکوشت. رەنگە خەلکى بلێن چ تاوانبارێکى گەوره بوویت که زەر دەخەنە کانت بۆ دەسەندەوه و هەموو گوناھەکانیت دەبەخشی. وهلێ من له بیرى ئەفسانەیه کەدا بووم که کچی پاشا نەخۆشبوو، ئەژدیهایەک له سکی دابوو، هەموو کازیوه و زەر دەپەرێک دەهاتە دەری و هەمووانى ئازار دەدا، تەنانەت رەحمى بەخاوەنەکهى خۆشى نەدەکرد، پاشا بۆ بەشوودانى کچه کهى بیرى له پەر جوویەک دەکردەوه، بەلام رەنگە ئەو پەر جووه نەبووبیت تا پاشا بتوانیت به ئاسوودەى خواستەکهى به جى بهینیت.

هەر کاتێک سهیرى ئەو تابلۆیەم دەکرد دەکه وتمه بیرى ئەوهى چۆن دەکریت مروفیک ئەژدیهایەکی خوار دیت؟ کچیکی جوان که له دەست ئەژدیهاکهى ناوخۆى گیرى خوار دووه. تابلۆکه زۆرتر به تابلۆى سهحرای مهحشەر دەچوو، به ماری جهههەنەم، رۆژى سهە هەزار سالى، خۆرگەلیکی سوتینەر که گر پهخش دەکن و سینه ریک که نییه.

وتى "له دەست خۆم ماندوو بووم"

چووە چیش تەخانەکه، قاپەکانى چەند رۆژ لە مه و پيشى شت، کاشییهکانى زۆر جوان سړییه وه، ژوورەکانى میوان و نووستنى کرد به گول، چایهکى بۆ تۆ هینا، سێویکی گرت به دەستییه وه و له سهەر لیواری چرپاکه دانیشت، وتى "بکیشه"

زەر دەخەنەیهکى گالته جارانهت کرد، یهک له دواى یهک فلتەرى جگەرەکهت به زهوییه که دا پان دەکردەوه.

وتی "کیشہ نییہ، دواى گسكى دہدم.. بکیشہ نازیم"

سہرت خستہ ناو دہستہ کانت و ھوئلت دا بہر بہ و تھقینہ و ھیہی
کہلہ سہری گہرمد اگہ راوت بگریت کہ بہدھوری زھویدا دھخولایہ و،
دھتگوت مسی تواوہ دہرپژنہ ناو سنگتہ و ھہرچی لھویدا بوو، دھبوو بہ
ھہلم، جاریکی تر ئو ھہلمہ گہرمہ لھکاسہی سہرتدا دھسوورایہ و
قہتیس دھما، بی ئوی توانای نارازیبوونیکت ھہبیت، دلت بہوہ
خوشبوو کہ دووبارہ، ئو دھبینیتہ و.. ماچی دھکھیت.. دواجار رازی
دھکھیت چپڑی بہر ھہمیکی بی گہرد بچپڑیت و بہلایہنی کہ مہوہ بۆ
جاریک پی بخاتہ پەردہی تابلؤیہ کہوہ.

رہنگہ ئوان بہ گہمژت بزنان، بہ لام من کہ بوونی خۆم دابوو
بہ نیگاہیک، دھمتوانی چی بلیم؟ وھک ئو شاعیرہی عاشق بوو بوو، لہ
شوینی خۆی نہد بزوا و ھندی جاریش لہ بہر خۆیہ و شتیکی دھچری،
ھہمووان دھیانزانی دھبوو دوو جووت پیلأوی ژنانہ لہ بہردہرگہی
ژورہ کہیدا لہ پیش چاویدا بیت، تا بکھویتہ داد و بیدادکردن، ئویش
شیت دھبوو، ماھوری دھخویند، شوپری دھخویند، ھہرچاوی دھکھوت بہو
پیلأوہ ژنانہ چ شینیکی دھگتیرا.

لہ پەنجہرہ کہوہ رووناکییہ کی کز دھہات و گلؤپہ نیؤنہ کان
بہ شیوہیہ کی ناریک ھہلدہ بوون و دھکوژانہ و، ئاوپرت بۆ دواوہ دایہ وہ و
سہیرت کرد، لہ دلی خۆتا وت "شتہ پیس.. شتہ پیسی ھہرزہ.. خوشم
دھویت" ویستت ھہلیسیڈنیت و بہسہریدا ھاوار بکھیت، ھاواریکی
دریژی بی وھستان کہ وھک دھمی ئہژدیا بیسووتینى و خۆلہ میشی
بکات و دووبارہ دروستی بکاتہ و، وھک جگہری ئو مروؤفہ زیندانیاہی
کیوہکانی قہفقاز.

چ دەستیکی جوانی هه‌بوو، په‌نجه‌ی رێک و باریک، ئەنگوستیله‌ی
 نقیمدار، دەستانیکی بێ ئازار، ناسک، میهره‌بان، ته‌نانه‌ت ئەو
 کاتانه‌شی ناجنسی ده‌کرد و ده‌بویست چاوت له‌ کالانه‌ ده‌ره‌ینیت،
 ئەگه‌ر سه‌رتی له‌ ته‌نیشته‌ خۆته‌وه‌ بدیبا نه‌وازشی ده‌کرد. نه‌ شتی
 ده‌شکاند، نه‌ شتی ده‌دری. له‌ خۆشی ماندوو بووبوو، به‌رگه‌ی ئەو
 ئەخلاقه‌ سه‌گانه‌یه‌ی خۆی نه‌ده‌گرت، ده‌ستی ده‌دایه‌وه‌ میهره‌بانی، ئەو
 ده‌سته‌ ده‌سته‌مۆ و ئارامانه‌ی گواره‌یه‌کی نه‌شازبوو به‌جه‌سته‌یه‌کی بێ
 قه‌راره‌وه‌، که‌ بۆ که‌س رام نه‌ده‌بوو، ته‌نیا سه‌رگه‌رمی بیره‌وکه
 پرۆبووچه‌کانی خۆی بوو، دلێک و زه‌ینیک که‌ کورنووشیان بۆ خۆی
 ده‌برد، به‌ئاسانی پێی له‌ هه‌موو شتیک ده‌نا.

ئەو ده‌ستانه‌.. چه‌ند جار ئەو ده‌ستانه‌ت ماچ کردبوو، چه‌ند جار
 گوناهه‌کانیت به‌خشیبوووه‌ به‌ده‌سته‌کانی، جاریکی تریش؟ ویستت
 دووباره‌ بنویت، لێ هه‌ستیکی ئاوێته‌ له‌ عه‌شق و نه‌فهره‌ت ته‌په‌ ته‌پی دلتی
 خیرا کردبوو، خه‌میکی ئەزه‌لی و ئەبه‌دی دلتی له‌ مشتیدا ده‌گوشی،
 وه‌ها که‌ فرمیسی له‌ چاوته‌وه‌ ده‌خلیسکاند، رق هه‌ناسه‌تی قه‌پات
 کردبوو، چه‌زت له‌ جگه‌ره‌ ده‌کرد، له‌سه‌ر ره‌فه‌که‌ بوو. دانه‌یه‌کت گپدا و
 بیرت له‌ من کرده‌وه‌؛ کاتیک پێ ده‌که‌نم گۆنای چه‌پم چال ده‌بیت و سه‌رم
 ده‌خه‌م به‌پیشدا و ده‌نوشتی‌مه‌وه‌، بیرت له‌و قژه‌ ره‌ش‌م کرده‌وه‌، که
 هه‌رچه‌ندیک رێکی ده‌خه‌م تیک ده‌چیته‌وه‌، یه‌ک ده‌سته‌ له‌سه‌ر سه‌رم
 تۆپه‌ل بووبوو، له‌ملا و لاوه‌ تاله‌کانی ده‌رژانه‌ خواره‌وه‌.

وه‌ک هه‌لمی دم یا وه‌ک دووکه‌لی جگه‌ره‌؟ من مه‌حوبووم و ئەو نه‌هات،
 مه‌یدانی "فیرده‌وسی" دروست بوو، تاکوته‌را ماشینییک که‌ تێ ده‌په‌ری،
 رووناکی زه‌ردی فسفۆر ئەوقا و ئەوقی مه‌یدانه‌که‌ی روژن کردبووه‌وه‌،

فواره‌کان خورپه‌خورپان ده‌کرد و "فیرده‌وسی" هه‌لبه‌ت له‌سه‌ر ئه‌و تاشه‌به‌رده گه‌وره‌به بووبوو به‌به‌رد، ماشینیکی پۆلیسیش به‌هیاوشی دوور ده‌که‌وته‌وه، دلت وه‌ک ته‌پل زرمه‌ی ده‌هات، نه‌تده‌ویست بیر له‌م شتانه‌بکه‌پته‌وه.

به‌لام من روشتبووم و ئه‌و هاتبووه زهینته‌وه، له سووچیکی مه‌یدانی فیرده‌وسییدا وه‌ستابوو، قایشه‌گه‌وره‌ی جانناکه‌ی له شانی دا و به‌له‌پی ده‌ست و که‌له‌په‌نجه‌ی گرتبووی، ملچه ملچ بنیشتی ده‌جوو، سه‌یری ماشینه‌کانی ده‌کرد، نیگا‌کانی حاله‌تی چاوه‌روانیان هه‌بوو، ماشینه‌کان له به‌رده‌میدا ریزیان به‌ستبوو، یه‌ک یه‌ک چاوتیکی خیرا و سه‌رپیتی پتیاندا ده‌خشاندا، سه‌ره‌نجام سواری یه‌کتیکیان بوو رو‌یی، بو کوی رو‌یی؟

تۆ له پشت دیواری که‌لاوه‌ی ئه‌و ته‌لاره به‌رزهی به‌بۆم ته‌قیبووه‌وه، له بۆسه‌دا بووی، چاوت له دیمه‌نکی تال بوو، که ده‌بوو ده‌ستت به‌دیواره‌که‌وه بگری تا نه‌که‌ویت، یان وه‌کو من هه‌لنه‌نوتی و گو‌لی نیلۆفهرت ئاو نه‌ییا.

وه‌ک چۆله‌که‌ی ده‌ستی مندا‌لکی بی‌رحم، زاره‌تره‌ک و تۆقیو نه‌تده‌توانی هیچ شتیک بکه‌یت. ئه‌گه‌ر شه‌هامه‌تت خه‌رج بدایه و له نیوان ئه‌و هه‌موو ماشینه‌دا بچوویتایه‌ته به‌رده‌می، تا به‌خه‌یالی خۆت له‌ده‌ست دتوی پۆلاین رزگاری بکه‌یت. ئه‌وا خۆت له قه‌لای به‌ردباراندا سه‌نگه‌سار ده‌بوویت و دتوه‌که ده‌ینه‌راند "جیت ده‌ویت موزاحیم؟"

یه‌ک دانه‌ت کیشا به‌ ده‌موچاویدا "تۆ ده‌زانی چی له من ده‌که‌یت؟"
"تۆ کی‌یت؟ ناتناسم" به‌ بنیشته‌که‌ی ملچه ملچی ده‌کرد "لیگه‌پری"

خه ریکی کاسبیه که مان بین" قوئیت گرت که بیگه پینیتته وه سه ر شوسته که، ماشینه کان دهستیان کرد به هورپین لیدان، ئه و خوئی له دهستت راپسکاند و به ره و ئه وه بهری جاده که ملی نا، باخچه ی نیوان ههردوو شه قامه که ی پیشیل کرد و له سایدی پیچه وانه ی تو، دهستی له ماشینیکی سپورت راگرت و له گه لیدا روئی.

تو قاچه کانت دهله رزی و ئیستا له ویدیو دیواریکی روخواه وه دهستت گرتبو به جیگه یه که وه تا نه که ویت. نا ئیتر گومانت نه ما که قه حبه یه کی سووکه، له و شه وه به دواوه ئیتر نه توئیرا بجیتته سه ر ری. به لام بو بدزیه وه دههاتیت بو ئه م شوئنه؟ ئایا ئه و دهیزانی خه ریکی سهیری ده که یت.

جگه ره که ت خاموش کرد، بوئی توندی ته پله ک ئازاره یین بوو، خسته ت ژیر چرپاکه و خه وتی، به لام خه وت نه دههات، دهسته میهره بانه کانی ئه و به تانییه که ی پیدایه ت، تا سه ر که مه رتی هیئا، شانی راست و گه ردنتی داپوشی، له سه ر به تانییه که وه دهستی به سنگتا ده هیئا، راپه ریت ئاورپت دایه وه، سه ریت کرد خه ویوو. برزانگه کلرپژه کانی به یه کدا نووسابوون، هه تا به یانی هه زار جار به تانییه که ی پیدایه تته وه نه بادا سه رمات بیت، به یانی به سینیه که نانی به یانییه وه دههات و هه لیده سانی، که ی هه لده ستا وا دهوری چاوه کانی، برزانگ و گوئا و لیوه کانی به م شیوه یه دهنه خشانده؟

میناتوری ده کیشا و به بزوه له به رده متدا داده نیشته، که چاوت هه لبری بینیت؛ بووک.. هیچ شتیک به قه د خورازاندنه وه چیژی به و نه دها و له هیچ کاریکدا ئه وه نده وردیوونه وه ی نه بوو، چ هه وسه له یه کی هه بوو! بریا بیتوانیبا فکریشی به و شیوه یه ئارایشته بدابا، خوزیا

له جیئی ئهوهی خامه و ههنگوین بساویت بهناندا و لهسه سینی بیخاته بهردهمی تو، ببوایه به بنیادهمی که بیزانیایه چی له ژیان دهویت و مروقهکان چ بههایهکیان ههیه.

جاریکی تر من هاتمهوه ناو زهینت، راوهستاو له نیوان ژوور و سهرگهردانیدا، پیاویک لهسه چرپاکه مردبوو و چراکه پرته پرتی دهکرد. وتم سهرامه. کورسییهکه له رهفهکه نزیکه کردهوه و چوومه سهری، لهویدا بتلیک شهراپ له پارچهیهکه مقهبادا له تویتلیک تهپوتوژدا بهفهرامووشی سپیردرابوو. پارچه مقهباکه م دری و بتلهشهراپهکه هه لگرت، هه که ویستم بیمه خواری، چاوم بهدهلاقهیهکه کهوت، سهیربوو، له بهرچاومدا غهریب نهبوو، هیزیکیی نادیار له دیوو ئهوه دهلاقهیهوه منی بۆ لای خوئی کیش دهکرد.

دهستم بهرهوه دهلاقهکه رویشته و کردمهوه، بیابانیک بوو تریفههی مانگ وهک کهف، هه موو شوینهکانی شین و سپی کردبوو، بی ئهوهی نیشانهی مروقه یا ژیانی تیدا بیت. تهنیا چهپه چهپی سهگیکه له دوورهدهست دههات، یان نا پیره میردیکی قه مبوور قاقای دهکیشا، چ جیاوازییهکی ههبوو؟

دهنگهکه هینده دووربوو که دیاری نهدهکرا، دهبا زیاتر دیقهتم کردبا، یا چاوهروانی سپیده بمامایهوه تا له رووناکیدا بزانه کوئی بهکوئییه؟ هه رچوئیک بوو دهلاقهکه م داخست و لهسه کورسییهکه هاتمه خواری، بهلام هیشتا په شوکابووم، نه مه زانی بۆ لهوئی بووم. بتلهشهراپهکه به پارچه په روئییه که لای فلچهکانهوه که وتبوو سیری و ده رچه کهیم راکیشا. چ بوئیکی ئارامبه خشی هه بوو، بوئی بیستانهکانی "نیشاپور" بوو له وهزی به هاردا، یان بوئی نانی گهرم له کوولانهکانی مندالیم دا،

نەمزانى.. رەنگە بۆنى شەرابخانەكانى بەيھەق بېت.. رەنگە.. رەنگە.

وەك بلىت پەرستگا دروست بكن، عەرديان شەق دەكرد، ژورپىكى
ھىلكەيىيان دروست دەكرد و بەگلى روس ديوارەكانيان سواخ دەدا،
پاشان كۆتەرەى وشكيان تى دەھاوى و گريان دەدا، دەبوو دەزەخىك
كە نەمدەتوانى لىي نزيك بىمەو. دواى چەند رۆژىك چل پلەيان لە
تەنىشتىيەو دەروست دەكرد، لە ژىر پلەى چلەم بەلوعەى ئەم
پەرستگايەيان خستە كار، مەراسىمىكى ھەبوو. جۆگەى سازگارى
"بەيھەق" چەندىن رۆژ دەرژايە ناو پەرستگاگە و ئاوى رەش
بەلوعەكەدا دەھات، ئەوئەندە دەرۆيشت تا ئاوەكە سازگار دەبوو،
ئىنجا ئاوەكەيان دەشكانەو و ترىي رەزەكانيان ھەلدەپرشتە ناو
پەرستگاگەو بۆ ئەوئەى ھەتاوى ھاوين بىترشىنى.

يەكەمىن بەفرىك كە دەبارى، باوكم گۆزەيەكى پى دەدام و من لەو
سەرمايەدا بەپىي پيادە، كۆلانەكانم تەى دەكرد و چل پلە دەچووومە
خوارەو و گۆزەم پر دەكرد، لە رىگە لە ھەر كويىك ماندوو دەبووم،
گۆزەكەم دادەنا و دەمنا بەسەر مەو، بۆنى شىرى داىكمى لى دەھات،
يان نا، بۆنى بارانى جەژنى نەورۆز.. نەمدەزانى.

لىوى شووشەكەم بەلەپى دەست پاك كەردەو و يەك بىنە نام
بەسەر مەو، ئاگرپىكى تواوئەى رژانە سىنەم و دەمارە
سەھۆلكردووەكانى مېشكىمى خستە سوورانەو، چراكەم كز كرد و دوو
مۆمى ناو مؤمدا نەكۆنەكەى سەرچرپاكەم داگرساند، پيالەيەك شەرابم
لە درزى دادەنە داخراوەكانى ئەوئەو رۆكردە خوارى و چاوەرپىم كرد.
وەك بلىي پىلوى چاوى چەپى بەئەستەم جوولا و دووبارە ئارامى گرت،
ھىلپىكى وەك خوئىن لە گۆشەى لىويەو رژايە دەروو و بەسەر

دهموچاويدا خلیسکا .

لهسه ر لئواری چرپاکه دانیشتم و سهیرم کرد، نا، بههلهدا نهچووبووم، ئەو مردبوو و بوئی ساردی مهرگ له مووه راستهوهبووهکانیییهوه بهرز دهبووهوه، وهک ئەوهی چهند رۆژیک بیټ مردبیټ.. یان رهنکه چهند سالیک. ههتا زیندوووبو ئارامی لی بری بووم، ئیستاش که مردووه سهرمی کردووه بهسههۆل، سهرمایهک که له بهرامبه ر ئاگری ئەم شهرا به کۆنهدا، له پرتهی کزی رووناکی مۆمهکهدا حالتیکی نهینی ئامیز لهخۆ دهگریت.

وا دههاته پیش چاو که کهسیک له مهرگدا، له دنیای خهودا ری بکا.. ئیستا له مردوو نهدهچوو.. نا.. ئەو نه مردبوو به لکو چووبووه خهویکی شیرینهوه.. وهک هه ر شهویکی دوا ی نیگارکردنی قه لمدان که له کهنهفتیدا خوی دهخزانده چرپاکهوه و تا سهری دهرووی، دهروشت. وهک روح قیژهکیشانه سهری له دنیای خهون دهدا، دنیای خهون؛ ئەو جییهی که من تییدا بو دیداری تو دههاتم.

له سوچیکهوه دادهنیشت کلاوه شاپواکهی تا لئواری بروکانی دادهکیشایه خواری و بهپهنجه گهوره و پهنجهی شایهتومانی یاری بهسوچی سمیلی دهکرد، چاوه ره شهکانی دهبریه من و لهویدی پهردهی ناسکی خهوهوه بو دیدارم دههات. دهتگوت کهسیکیان له خوکوشتن رزگار کردووه و دووباره چاوی ئهویان بهرووی ژياندا کردووهتهوه.

دهنگی سهول لیدانی کوریتیکی دهژنهفت که له جیگهیهکی ترهوه دهرویشتم، ژنیک له زهینیدا دهیقیژاند، ئایا ئەو ژنه من بووم؟ خیشی کردبوو، قهشمهیری بهژیان دههات، بی ئەوهی هیوایهک له سهری دابیټ، دهچوو بری تلیاک و مهشروبهکی زیاد بکات، ههچهنده

نەتلىياك و نەمەشروب ھىچيان ئۇخۇنئىكيان بە نەدەدا. ژيان بى مانا بووبوو، ئەم كۈلەمەرگىيە دووبارە بوو. ژيان ۋەك دەسمالى دەستى كاروانىك، بووبوو بەمەسخەرە شەو و رۇژىك، زنجىكراو و دوابەدوای يەك دەرۋىشت و دەرۋىشت، بەلام ھىچ كاتىك تەواو نەدەبوو.

رانىك گاگەل و مىگەليان دەبەردە قەسابخانەيەك و جۆگەي خوين، يان نا، رووبارى خوينيان دەرۋىشتە خاكەو، تا زەوى گيانى تىبىت. ھەمو ئەمە لەبەر ئەو بوو كە كەسىك كەمىك زياتر بژى، تا بەلكو لە باقى تەمەنىدا گايەك زياتر بخوات.

مەرگ چەند دەستەكەوتە و دور و غەرىب دەھات.

رۇژانئىكىش بوو بىرى ھەتاو و سىبەرى كەنار شەقامەكانى دەكرد، رەنگى ھەمو شتىك لە جىي خۇيدا بوو، سەوزى گەلا، شىنى ئاسمان، قاوھىي قاوھ. ئەرك نەبىت قاوھىيەك، شەيتانكارىي دەكرد، بى زەمەت چەند دۇپىك عارەقى تى بكة، ئىمە لىرە عارەقمان نىيە، باشە دروستى بكة، پارەيەكى وردەي خستە ژىر قاپەكە و لە ژىر لىوھو و تى سەگخۇر.. چەند دۇپ؟ دۇپ نا جورعە، چەند جورعە؟ ئىستا بشىي بەدوو سى جورعە بابىت. قاوھخانەي "فیردەوسى" بوو يان جىگەيەكى تر چ جياوازيەكى ھەيە؟ تەنیا بەسەلامىك دەچەمايەو و كلاًو شاپواكەي لە سەرى دادەكەند و رىزى دەنواند، ئەوھندە دەوھستا تا بزائىت من لە بەردەم دەرگە ھەوايىيەكەو بۆ كاملا دەرۋم. دەست و پىي خۆم ون دەكرد، لە حالى خۆم نەدەگەيشتم، بى ئەوى بتوانم چاوى لەسەر ھەلبىگرم، لە دلەو و تم بۆنى قاوھىي چاكەت و پانتۇلكەت حالىك بەحالم دەكات نەبىتەو...! دەسكردى فەرەنگىيە، باوهر ناكەم كە دەسكردى لای خۆمان بىت. ديسانەو زەردەخەنەيەكى كرد و دانىشت، ئەم جارەش

درهنگ جوو لآبووم، پئو بستبوو ئه وهنده باوه رپم به خوّم هه بئت كه هه لى
دانىشتنى نه دۆزئته وه، يان نا روخسه ت نه دم چاوم له سه ر هه لگرئى .

رۆژى دواتر يارييه كه م برده وه، هه ر كه چوومه ژوورئى سلّوم كرد و
يه كراست به ره و ميّزه كه ي چووم، به رزه پئى له به رم هه لسا، قوچيه ي
چا كه ته كه ي داخست، بۆنى قاوه نه ده هات.. خو له ميّشى پۆشيبوو، له
ژير ئه و چا كه ت و پانتو له شيك و ئوتو كرا وه يه وه گولله يه كه ي گر دار
پئكا بووى، كه ده بوو خو له ميّشى به سه ردا بكات تا هور و ژمى ئه و ئاگره
بدا ته ده ره وه. وتم بۆ نه فره ت له چاوى پيس، له زه ينمدا ئه سپه ندم*) بۆ
دووكه ل داوى، كنير و گولپه ريشم تئى كر دووه، بۆنيكى خو شى هه يه، چ
دووكه لئىكا!

سئى پياو له ده ورى ميّزه كه ي دانىشتبوون، هه رسئىكيان جگه ره يان
ده كئيشا، دووباره سلّوم لئى كرد و ده ستم خسته نيؤ ده ستييه وه، بئى
خه يال و ره ها وهك ئه وه ي ته واوى وجودم خسته بئته ده ستييه وه.. ئيست
حه زم ده كرد له نيؤ ده ستيدا بنووم، نووستم.. ئه و به ده سته كه ي ترى
به ژنمى پۆشى و يهك دوو جار كئيشاى به پشتى ده ستم دا، چاوه كانى
دووكه لاوى بوو، ره گه هه لگه را وه كانى لاجانگى ئه و جنيوه سووره يان
دووباره ده كر ده وه "سلّو"

"سلّو"

وتم "ده توانم دواتر بيّمه وه خزمه ت جه نابت؟" و به چا و ئاماژم بۆ سئى
پياوه كه كرد، يانى با ئه وانى لئى نه بن.

(*) ئه سپه نند: دانه ي گيايه كه كه ده سووتينرئيت بۆ خو پارئيزى له چاوى پيس.

و.

وتی "بۆ ناتوانی؟"

وتم "کە ی؟"

وتی "کە ی کاری شەیتانە"

خۆشم لای هات، بەتەواوی وجودم پێکەنیم و بەچاو دەمویست بیهۆم. دەستمی گووشی و بەری نەدا، من تەپە ی دلیم لە دەستی دا دەژنەفت، تێپەڕینی زەمەنم ون کردبوو، نەم دەزانی چی بکەم. چوومە لای پەنجەرە کە وه لە پشت میزە هەمیشە ییە کە مە وه دانیشتم. وەختیک هاتە وه سەر خۆم هەستم کرد هەروا بە پێوهیە، بە سەر سوپاسم کرد، دانیشتم، چە مییە وه و دووبارە دانیشتم، فنجانی قاوێ کە ی بە ئا مازە ی پێشکی شکر دن بە رهو رووم گرت و یە ک قوم سەری پێوهنا. . رەنگە وتی تێتی بە خۆ شیت.

ئە ی خاک بە سەرم، بۆ بەرۆژیک گەیشتبووم کە حالی خۆم نە دەزانی، لە خۆ وه هەموو هیژی جوانی خۆم لە دەست دا بوو، نەم دەزانی زەمەن بۆ داوا وه دەگەر پێتە وه یان بۆ پێشە وه دەروا ت، جەستەم هاواری دە کرد، کو ترا بووم، برووسکە بە ئیسقانه کانمدا دە هات و کونا و دەری دە کرد و ئە وه نەم چە نە دا بوو لێ وه کانم گریی خوار دبوو، سەرم قورس دە بوو، دەنگوت بەر دییان خستوو ته سەر، دە یویست دا بکە وئی. من هەموو هە و ئم کۆ دە کە مە وه کە بە لای ئە وه وه ئاسایی بنوینم، حەزم دە کرد بە قادار مە کاندا بچمە خوار ئ و خۆم لە و فە لاکە ته رزگار بکەم، دلم دە یویست تێ بگم کە سەیری دە کەم، بە و پەری ئا گایییە وه، بە و پەری حە و اسە وه کە هەموو گەردیلە یە کی وجودم ئە و بیت. . حەزم دە کرد، بە لام پێش ئە وه ی گارسۆنە کە بیت و بزانی ت چی دە خۆم.

مه‌گه‌ر ده‌کرا چوو‌یته ده‌سشویی؟ چاوه‌رپیم کرد، ناوچه‌وان و سه‌رلایوم عاره‌قی کردبووه‌وه، ده‌سرپیکم له جانتاکه‌م ده‌ره‌ینا و ده‌موچاوم س‌ری. گارسۆنه‌که له ته‌نیشته میزه‌که‌مه‌وه وه‌ستابوو، من نه‌مه‌دو‌یست بزانه‌م شیوه‌ی چۆنه، ده‌ترسام ده‌موچاوی ئه‌وم له به‌رچاوی ب‌روات.

وتم قاوه، که قاوه‌ی خسته سه‌رمیزه‌که‌م، جانتاکه‌م هه‌لگرت و چوومه ده‌سشویی، که‌سی لای نه‌بوو. سرنجم ده‌ره‌ینا و پ‌رم کرد و به‌ده‌ماری قۆلممدا چه‌قاند، خوینیکی نوێ له له‌شما ده‌ستی به‌گه‌ران کرد، بوئی شیرینی ده‌هات، رهنگی چیمه‌نتۆی دیوار و رهنگی کایی ده‌رگه‌ی ده‌سشویییه‌که‌م ناسی، بو ساتیک هه‌ستم کرد که‌سێک ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه.. پیاویکی چوارشانه.. بی ئه‌وه‌ی فره‌به‌لایی بکات یان ریگه‌ بدات من قسه‌ بکه‌م، وتی "ئیمه‌ش لیره‌ین"

"یانی چی ناغا؟"

له توره‌یییدا ده‌له‌رزیم، ئه‌ویش ده‌له‌رزی و رهنگی په‌ریبوو، ویستم ده‌رگه‌که دابخه‌م، به‌لام نه‌متوانی، ده‌ستی به‌لیواری ده‌رگه‌که‌وه گرتبوو سه‌ری هینابووئه‌مدیو، عاره‌ق له لووتییه‌وه ده‌چۆرا و پ‌ستی ده‌موچاوی میرووله‌ی ده‌کرد، ئیستیکی کرد و وتی "یانی ئه‌وه‌ی.. یه‌کیکیش له‌وانه له ئیمه‌ بده"

"ئه‌وه هیچ نییه"

"سه‌یرکه کچی.. ده‌لای ئیسقانه‌کانم له‌یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه.. یه‌کیکیش له‌من بده.. حه‌قم نییه به‌سه‌رته‌وه"

نیوه‌ی سرنجم له قۆلم راکیشایه‌وه و به‌ره‌و رووی رویشتم، قۆلی

هه‌لمالی بوو، چاوه‌رپۆ بوو، به‌یه‌ک جار ئه‌وه‌ی مابووه‌وه رۆم کرده
ده‌ماری هه‌لماسیوی و تیاما خالی کرد. هه‌ناسه‌یه‌کی نوێی هه‌لکیشا و
قۆلی کراسه‌که‌ی دادایه‌وه.

وتی "مه‌منوون"

وتم "شایه‌نی نییه"

ده‌رگه‌ی ده‌سشویم داخست، ده‌موچاوم خسته نیو ده‌سمه‌وه و بۆ
ساتیکی کورت هه‌لم هه‌بوو بگرم و به‌وه‌سته جوانه بگم که ئه‌و
پیاوه کلاو شاپوا به‌رپزه، ئه‌و پیاوه مۆنه قه‌له‌مدانییه‌م خۆش ده‌ویت، دلم
بۆی ته‌نگ بوو، به‌لام من بۆ ئه‌وه‌نده به‌ده‌ختبووم؟ ئایا من
به‌ده‌ختبووم؟

ده‌م وشک بوو، هه‌رچه‌ند ئاوی به‌لوعه‌که‌م ده‌خواردوه، تونیتیم
نه‌ده‌شکا. بۆنی شیرینی ده‌هات، هه‌زم له‌کانادا (*) بوو، رهنکه چاوه‌رپۆ
باوکیشم بوو، پیاویک که سه‌عات پینجی عه‌سر ده‌هاته‌وه. دایکم
عه‌بایه‌کی ده‌دا به‌خۆیدا و له‌به‌رده‌م پانکه‌که‌دا ده‌نووست، من
چاوه‌روانیم ده‌کیشا، ده‌رگه‌ی ده‌ره‌وه‌م ده‌کرده‌وه و له‌سێبه‌ری ئه‌و تاقه
خشتیاندا له‌سه‌ر یه‌که‌م قادرمه‌ داده‌نیشتم، هه‌زم ده‌کرد له‌سوچی
هه‌رچوار په‌یه‌که‌دا گولدانیکی مۆمدانی دابنیم بۆ جوانی، باوکم وتبووی
دز ده‌بیات، رۆژنامه‌نووس بوو، چاویلکه له‌چاو، سه‌بیل به‌ده‌ست.

په‌پوه‌له‌ی سه‌ردیواری پرگولی ماله‌کانی به‌رامبه‌ر ده‌فرین و
ده‌نیشتنه‌وه، ده‌نگی رادیۆ له‌جیگه‌یه‌کی دووره‌وه ده‌گه‌یییه‌ گۆی، کۆلان
له‌گه‌رمای کۆتاییی به‌هاردا درێژتر ده‌بوو، من تیشکی سه‌ماکر دووی

(*) کانادا: چۆریک خواردنه‌وه‌ی گازییه‌ وه‌ک پیبسی. و

ههتاوم ددهی له عهردی کۆلانا بێ رنگ و شووشهیی سه رهوژوور دهچوو، دواتر سه روسه کوتی هاو ده می ته نیا ییم ده ره که وت، "باسی" .. ئەو کورپه سه ره شهی به رام به رم ده وه ستا و ته نیا لیمی ده روانی، چوو زانیت من چ حالیکم ههیه و له کوپوه ها تووم. به دلنیا یییه وه وای خه یال ده کرد که پیش ئەم ژیا نه به کترمان ناسیوه، یان من زوو ها تووم و هیشتا نه رۆشتووم، یان رنگه رۆشتبیتم و ته نیا خه یال مابیته وه.

بیددنگ و بێ سه نگ له سی به ردا داده نیشتم و درزی خشته کانه ده ژمارد، هه زه نه ده کرد مال م هه بیت، به لام ئایا ده متوانی هه می شه له سه ر قاده رمه کانه دانیشم و هه سره ت بۆ کانا دا هه لکیشم؟ ده مویست ئەوهنده به خۆمه وه که زمانم قاز قاز ببیت و چاوم ئاو بکات، دایکم پرسی "ئهمه چهندهم بوو؟"

نۆ به ره بووم، رنگه پاشه به رهش بوویتم. هه یچ خوار دنیکم نه ده خوارد، تیکه م نه ده جووی، ئەوهنده کانا دام ده مژی و له خالیک راده مام که باوکم ده خسته گریان، نه به خاتری هه تاو، نه به خاتری هه یچ شتیک، دایکم سه ری له باوکم نزیک ده کرده وه و ده یوت "ئهی به خاتری چی؟"

"به خاتری دهسته بچو که کانی"

هه مان شهو، عانی خه له هه یوان، وه ختیک سه یری ئەستیره کانی ئاسمانی ده کرد، وتی "چاوی داده چه قینیت به سوچتکی ژوره که دا و بیر له شتیک ده کاته وه .. بیر له به ده ختی من؟ ئەویش ده زانیت ئیمه خه سار بووین؟! لوقمه یه که نان وه که زه هری مار ده خاته زاری و ناتوانیت قوتی بدات .."

من مه یلم له خواردن نه بوو، پاروو له قورگم نه ده چوو خواره وه، هه زم

له كانادا بوو، كه بههر تيكهيه كه وه قومتيك بخوم، حهزم له بوئه پرته قالييه كه هي بوو، جاريك باوكم كړي و من چاوه پرواني هاتنيم دهكيشا، هه تا دواي مه رگيش هر چاوه پريم.. چاوه پرواني شتيكي خراب نيبه؛ كلاور وژنه هي نوم پديكه له نائوميدييه كي ره هادا.. من چاوه پروانيم له هه والي بهد پي باشتره.

كه هه وا گهرم ده بوو، دايكم له بهر پانكه كه دا راده كشا و من له سهه ر قادمه خسته كاني بهر درگه داده نيشتم و حهزم له كانادا ده كړد، حه سره تم بو ده خوارد، رهنكه چاوه پري باوكه به دبخته كه شم بوويم، هيچم نه دزاني.

دايكم وتي "رؤژنامه نووسبوو.. نايمان به سينه ي ديواره وه"

له بهر دم نائوپنه كه دا سهه رو قزم چاك كړد، به قادمه كاندا سهه ركه وتم و دووباره له سهه ر مي زه كه م دانيشتمه وه، ده مويست كاتيكي شه كرم كرده ناو قاوه كه موه، نيگايه كي توندي تي بگرم، تا بزائم به هه مان تاسه وه هر سهه ريم ده كات. كه سهه رم بهر ز كرده وه بينيم شوپنه كه ي خالييه، نهو حسابي مي زه كه ي نابووه ژير قاپه كه يه وه و روپشتم بوو. من له دهنكي نوكورديوئي ژه نياره نابينا كه ي بهر درگه وه هه ستم كړد دنيا هه وره، ديسان په شوكام؛ چهند نه فهري چاويان تي بري بووم.

نا، نيتر نه مده ويست.

هيچ يه كيك له و چاوانه م ناويت؛ چاوانتيك كه وهك چاوي مه ري بهر دم سهه رو پيخانه كان دره پري بوون و بونياميان له ژيان بيزار ده كړد، چاوانتيك كه خالي بوون له مانا و ته نيا وهك شووشه يه كي خراب بريقه يان ده دايه وه، هه ريه كه يان به رهنكي، وهك گلپوه كاني شار له

شهوڊا ڪه نازاني ڪامه رووناڪي هي ڪامه ماله، له ڪامياندا عه شق
دهڪري و له ڪامياندا بونيام دهڪوژن؟ نه مدهزاني بؤ له وئ بووم؟ ئايا
پيشتر دهمزاني ڪه ئه و دهبينم؟ ئايا ئه سلهن ئه وم دهناسي؟

ته نيا دهزانم له بهر خاتري ئه و له وئ بووم و هيچ نيگايه ڪي تر
نه يده خسته و مده ده و، ئيتر هه ز ناکه م هيچ ڪه سيڪ به چاوي جوانييه وه
بمڪاته نيشانه، دل م ته نيا ئه وي دهويست، ئه و ڪه هيئده دلناسڪ بوو
بچو وڪترين جو له مني به هه نده وهرده گرت. هه زم ده ڪرد له دنيا ي
خه وندا بؤ سو راضي من بهاتايه، ئه وهش ڪاتيڪ ڪه من ده هاتم بؤ
ديداري تو، ئه و بيته خه وني تو له گو شهيه ڪدا دانيشي و ڪلاوه
شاپواڪهي تا ليواري بروڪاني بهيئته خوراي، به هه ردو و په نجهي
گه وره و شاهيه توماني ياري به نووڪي سميلي بڪات، يان ده ستيان تي
بخات و چاوه رهشڪاني به مندا دادوري و له وديو په رده ناسڪه ڪاني
خه ونه وه بؤ ته ماشا ڪردني من بوه ستيت.

ڪه زنگي مالي ئي وه م لي دا، بي وهستان ده رگه ڪه ڪرايه وه و وه ژور
ڪه وتم، بهر له وهي ده رگه ڪه دابخه مه وه له سه ر پليڪانه ڪان قاجم ته ڪاند و
به فري پيلاوه ڪانم لي ڪرده وه، قاجه ڪانم له سه رمادا له گو ڪه و تپوون،
پيلاوه ڪانم درابوون و نه مده ويست تو به وه بزاني، بلوزيڪي خوري سوور
و ته نوورهيه ڪي مؤرم له به ردا بوو، بؤ فريوي تو قزي ره شم له سه ر ته وقي
سه رم به گيرهيه ڪي سوور ڪو ڪرد بو وه.

"سلاو"

سه رم به رز ڪرده وه و له شويني خو م وه ستام ڪه دوو سي پله بيته
خواره وه و دهستم بگريت، به خيرا يي پله ڪانم ژمارد، هه قده پله بوو،
جاننا ڪه م دانا و خو م به ديواره ڪه وه نووساند، ڪه ياني ئاي.. ئه و هه موو

قادرمه‌یه چیه له مالى ئیودا!

"سه‌رامه"

چووینه لای زۆپاکه‌وه، بیرته؟ په‌رداخه چاکه‌م له ده‌ست‌مدا
هه‌لده‌سوران‌د و که‌یفم به‌هه‌لمه‌که‌ی ده‌هات، ته‌نیا له‌به‌ر خاتری رهن‌گه
په‌رته‌قالییه‌که‌ی هه‌زم لای بوو.

تۆ وتت "ئه‌م "ساردی" یه‌ بێ له‌زته‌ ده‌لیی؟"

"کۆنه‌کانیت له‌ بیره؟ زۆر خۆش بوو.. باوکمت بیره‌ی؟"

"من خۆ هه‌رزم کردی.. تۆ میناتۆری.."

"باوه‌ر بفه‌رموون نامه‌وێت باسی خۆم که‌م.. له‌ سالانی مندا‌لیما له‌و
گه‌رمایه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌کشاند و هه‌وای پانکه‌ بونیامی نه‌خۆش
ده‌خست، له‌سه‌ر قادرمه‌کانی به‌رده‌رگه‌ هه‌میشه‌ له‌بیری ئه‌وه‌دا‌بووم که
هه‌موویان درۆ ده‌که‌ن، هه‌ر ئیستا باوکم دیته‌وه به‌دوو شووشه‌ کانادا و
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌می‌ک لاره‌وه‌ که‌ به‌لایه‌کی ده‌موچاوییه‌وه‌ ده‌مایه‌وه.
جارێک لای پرسیم منت زیاتر خۆش ده‌وێت یان کانادا؟ وتم
هه‌ردووکتان. باوه‌ر بکه‌ درۆم نه‌ده‌کرد، من شیتی کانادام، رهن‌گه‌ هه‌ر
له‌به‌رئه‌وه‌ بێ بیری باوکم ده‌که‌م"

"ئه‌ی هاوار!.. لنگه‌ری ببنم"

چووێته‌ چیشحانه‌که‌ و په‌رداخیکی پر کانادا و سه‌هۆلت بۆ هینام، له
به‌رده‌مدا له‌سه‌ر ئه‌زۆ دانیشتی و به‌شه‌وقیکی بێ سنووره‌وه‌ وتت
"روخسه‌ت ده‌ده‌یت ماچیکت بکه‌م؟" وتم به‌لێ و ماچت کردم. په‌رده‌که‌ت
لادا و پالت دایه‌وه‌ به‌دیواری نیوان هه‌ردوو په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ و روو به‌من
وه‌ستایت، ناوچاوت هینابووه‌وه‌ یه‌ک و زه‌رده‌ت ده‌هاتی، یانی جوانی من

حاشا ھەلنەگرە، باشە دەتوانم چى بکەم؟ خەجالەتیم دەكىتسا و لە ژېر نىگای گەرمتا خەرىكبووم وەك سەھۆل دەتوامەوہ. لەو رابردووەوہ رووناكییهكى بەھێز پەخش دەبوو، بەفرى سەر لقەكان خۆيان نمایش دەکرد و سامالتيك لە نيوان گەوالە ھەورەكاندا دەرکەوت، خۆريش خۆى نیشان دەدا.. چوزانم.

پەردەيەكى سپى بەستاندەكەوہ بوو، رەنگەكانت لەسەر ميژەكەى بەردەستت بەريز و فلچەكانت سەر بەھەوا لە پەرداخيتكى سەوزى سىراميكدا دانابوو، پۆتريتيتيكي منت بەديوارى بەرامبەرەوہ ھەلواسيبوو، تابلويەك كە لە وینەيەكى كۆنى منوہ دروست كرابوو، بىرتە؟ وتم "ئەو وینەيەم بۆ ناوھندى گرتووہ، بىرتە؟ لە "ژندارك" دەمخويند، رووپۆشيتيكي سورمەيم دەپۆشى بەيەخەى سپى موشەبەكەوہ، قردیلەيەكى ئەرخەوانيم لە پشتەوہ دەدا لە قژم، چ روژانتيك بوو! مالى ئيمە لە شەقامى "كاشفل سەلتەنە" بوو، پياويك كە نازانم بۆچى چوووو بۆ ھىندستان، لەو سەرەوہ شەتليك چاى كەردبووہ چارۆكەكەى و ھەلى واسيبوو بەگۆچانەكەيدا و لەگەل خۆى ھىنابوويەوہ بۆ ئيران، شەقاميكي جەنجال و قەرەبالەغ بوو، ھىچ شەقامتيك لە تاران بازنەيى نيبە وا نيبە؟"

ئايا برياىبوو تۆ بىدەنگ بووہستيت و لە من بىروانيت؟ من چىم دەزانى؟.. ھەر قسەيەكم دەرکرد بۆ ئەوہوو بىدەنگى بشكيتنم، بەلام ئيستا ھىچ تى نەگەيشتم چەند پىربووم.. من چەند سالم؟ چەند گۆراوم لەچاو جاران؟ ماندوووبووم، دەزانى دەلئى ھەزار سال ژياوم و تاقەتى خۆم نەماوہ، لە ريگە كە دەھاتم ژنيك پيشى لى گرتم و وتى سەرت داپۆشە، وتم خۆ من نيم، ويستم بۆ روژگاريكى تر بگەرئيمەوہ، بەلام

نەمتوانى لە چاوەروانیدا رات گرم.

تۆ وت "ئێستا سەرپۆشەكەت لادە و لەویا دانیشە.. تا من دەست بەئێشەكەم بكەم"

لەسەر كورسى بەرامبەر دانیشتم و قاچم لەسەر قاچ دانا، بەلێوێه خۆنچەیییەكانم كە وەك ئەوێه وابوو بمەوتیت فیکه بكیشم، واقم بەگۆشەپهكی ژووڕهكەدا راما و لە زهینی تۆدا جیگیر بووم. جار جار قومێكم لەو خواردنهوه خۆشه دەخوارد و بەدەستی چهپم یاریم بەگوارەى گویى راستم دەکرد، هەمان ئەو گوارەپهكی كە سالانێك دواتر لە تابلۆكەدا كرتبووتە گویم. رەنگیشە بەستەپهك لە قژم گرتبیت و داپێتمە بەرەهەوا تا بگاتە كۆتایی و جارێكى تر سەرلەنوێ.. بیرم نییە. بلوزیكى خورى سوور و تەنوورەى مۆرم لەبەر كرددبوو لەگەڵ پیللوی رەشدا، كەچى تۆ ئەرخەیان بوویت كە كراسیكى رەشى ئاودامانیم لەبەردایە، كاتیك دادەنیشتم قاچ لەسەر قاچ، تۆ ئەژنۆ سپییهكانم دەبینى، كتیبێكیش لەسەر كۆشم كراوئەتەوه و پەنجەم لەسەر لاپەرپهك وەك نیشانە داناوه، رەنگى جلپهگ و جوړى دانیشتن و ئەم شتانە گرینگ نەبوو، تەنانەت ئەو ئەنگوستیلە خاچییە جوانەش كە نقیمێكى سەوزى بەسەرەوه بوو تۆ سالانێك دواتر لە تابلۆكەتدا كرتە دەستم.

هەستام رووهو تابلۆكە وەستام و لە نیگارى خۆم دەروانى، سەبیربوو تا ئەمڕۆ نەمزانیبوو چاویلکە هێلە رەشەكانى چاوم بەرجەستەتر دەكات، بۆ تا ئێستا نەچوووبووم چاویلکەپهك بۆ خۆم بەدروستكردن بەدم؟ لەسەر گۆنای راستم خالێكى رەشى بچووك خۆى نمایش دەکرد، لە بەردەم ئاویئەكەدا وەستام، پەنجەم دا لە زمانمەوه و بەخالەكەمدا هێنا، سەراپهوه، تۆ سەرت هێنایە پێشەوه و پرسیت "ئالێردا خالێك

نه‌بوو؟.. وهك شتئ هه‌بوو"

وتم "با.. ده‌زانی تاكئك له گواره‌كه‌م ون كردوه"

قژم به‌لایه‌كى شانمدا هاتبووه خواری و لئوه سووره‌كانم ته‌په‌ر بوو.

"ئه‌وه منم؟"

له تابلۆی دواتردا نیمچه رووت له‌سه‌ر چریاكه راكشام، قاچه‌كانم كۆ
كرده‌وه و ده‌سته‌كانم به‌سه‌ر لئفه سپییه‌كه‌وه ره‌هابوو، تۆ ده‌ستی
راستمت له‌ته‌نیشته‌وه خۆمه‌وه درئژ كرد و ده‌ستی چه‌پیشمت له‌بازووه‌وه
هینایه‌ لئواری چریاكه، نه‌مزانی كئیشات یان نا؟ شه‌یتانی بوون..
شه‌یتانی بوون.. شه‌یتانی بوون.. ئاورم دایه‌وه و له‌په‌نجه‌ره‌ی ته‌نیشته
چریاكه‌وه له‌قه‌له‌ره‌شه‌كانی سه‌ر لقی درخته‌كه‌م ده‌روانی، كه‌ هئیشتا
ره‌نگیان نه‌گۆر‌ابوو، به‌ زستانان ده‌گه‌رانه‌وه، زستانانئك كه‌ خاوه‌ن
ماله‌كه‌ی ئی‌مه ده‌یوست خانووه‌كه‌ پرۆوخینئ و بى‌كاته سئ نه‌وم.

دايكم هئنده نه‌خۆش‌بوو وهك ئه‌وه‌ی بلئى پئستیان
به‌ئئسقانه‌كانییه‌وه نوساندووه به‌س بۆ ئه‌وه‌ی به‌رزئیت، توشی له‌رز
بوویوو.. من چووم بۆ مالئ خاوه‌ن ماله‌كه‌مان پئى بلئم تا به‌هار
چاوهرئ بكات و خانووه‌كه‌ نه‌پرۆوخینئ، وه‌لئ ئه‌و پئى له‌كلاش نابوو
لئمان كه‌ هئچ چاره‌یه‌كى تری نییه‌. بئری كوله‌فر^(*) و وه‌رزئرم كه‌وته‌وه،
ئه‌و رۆژانه له‌ناوه‌ندئ "ژاندارك" ده‌مخوئند، روپۆشئكى سورمه‌م
ده‌پۆشی به‌یه‌خه‌ی سپى موشه‌به‌ك و ته‌سریحه‌یه‌كى ئه‌رخه‌وانییه‌وه،
قردئله‌یه‌كئشم ده‌دا له‌ قژم كه‌ خۆم چنیبووم. وهك شتئك ده‌ستئكئشم

(*) كوله‌فر: بائنده‌یه‌كى ده‌نووك كورتنی بال خپرى ده‌نگ به‌رزه‌، له‌ ناو گه‌نم و
جۆدا هئیلانه‌ ده‌كات و له‌ كاتئ دوورئنه‌دا ئه‌و هئلكه‌ داده‌نئیت. و

بەدەوروبەرى چاوما ھېنابوو، لە فۆتۆ "تھامى" شەشە وینەم گرت بۆ خویندنگە، تا يەكەيكيان بەدن لە پروانامەى دەرچوونم لەو ناوھندييە و ئەوانى تریشى بمینیت بۆ دۆسییەكەم. لە رینگە چووم بۆ مالى خاوەن مالەكەمان پىي بلیم تا بەھار چاوەرى بکات و خانووەكە نەرووخینى.

وتى "ئەى چى لە پرۆژەكەم بكەم؟"

ژوورەكەى بۆنى نەعنای سووتای لى دەھات، رەنگە ئەم بۆنە ھى پاشماوھى جگەرەكەشى بوویت، نەمزانی.

وتم "يەك سال.. خۆ ھەزار سال نالیم"

وتى "باش.. ئەوھش قسە" پیکەنى و چاوەکانى درەوشانەوھ بەچینەکانى دەورى چەناگە و روومەتیشییەوھ.

وتم "باوەر بكە حالى داىكم زۆر خراپە، ئیمە..."

وتى "كە ئیستا لەو رینگە دوورەوھ ھاتووى.. دانیشە"

وتم "پەلەمە.. زۆریش درەنگ كەوتووم" لە بەردەم دەرگەى ژوورەكەدا ریک و راست وەستام، دواى ماوھییەكى درێژ چاوى بریيە چاوم و دیسانەوھ پیکەنى، من لە زەینمدا یادى دەنگى پیکەنینى وشك و ترسناكى پیرەمێردیكم كەوتەوھ كە رۆژگارێك لە شوینێك بیستبووم، لە كوێ بیستبووم؟ لەرز كەوتە گیانم و خۆنەویستانە ھەردوو دەستم گرت بەگوێچكەمەوھ، كتیبەكانى باوھشم كەوتنە خوارەوھ و من سووربوومەوھ، ئەوكات لەودیو میزەكەییەوھ ھەستا و بەرەو پرووم ھات، لە تەنیشتمەوھ لەسەر عەردەكە چیچكەى كرد، پیرەمێردیكى قەلەوبوو، دەنگى ھەناسە و ھانكەھانكیم بەروونی دەبیست، وتم "مەمنونم ئاغا.. خۆم كۆیان دەكەمەوھ"

وتی "چەند سالیت، کچە گیان؟" و دەستی هینا بەقژمدا، هەرچەندیکیبم.. لە ژێر چاوهوه سهیرم کرد، دلَم له سینەمدا دەبویست بێتەدر، که دوايه مین کتیبم هه لگرتەوه دەستی گرتم و جاریکی تر به پیکه نینیکی بی ماناوه وتی "باشه.. ئەمەش قسەیه" من خیرا ههستم و ویستم برۆمه دەرەوه که بینیم هیشتا دەستمی بەرنه داوه وتم "هەر ئەمرۆ خانووکه چۆل دهکهین.. هەر ئەمرۆ خانووکه چۆل دهکهین"

"کەس زۆرتان لی ناکات.. ئیستا دەتوانن بمیننەوه، ئیمه بیریک له خۆمان دهکهینهوه" نه متوانی بهر بهو خووشحالییهم بگرم، له سههه پاژنه پی سورامهوه و پیکه نیم، وتی "هه لبهت تا یهک مانگ" و توند منی بو لای خووی راکیشا و ماچی کردم، هه مان کات بیرم له سالانی دواتر دهکردهوه که تو کانا دات بو من هینا و ماچت کردم، بیرته؟

بیرمه تا چاومان لیکن و چاومان کردهوه مانگیک رویشتبوو، من جاریکی تر بو لای خاوهن ماله که رویشتمهوه، هەر جگه ره ی دهکیشا، وتی ئیتر ناکریت، دەبویست سی نهومی لی دروست بکات، من بی نهوابووم، بیرم دهکردهوه ئەگەر ئەوئ چۆل بکهین دهبی بکهوینه سهه جاده، دایکم دهله رزی و بهردهوام لاواز دهبوو، به فر هه موو شوینیکی سپی کردبوو، سهرما هه شری دهکرد.

وتم "ئه ی ئیمه چی بکهین؟"

وتی "هه لبهت تا مانگیکی تر مۆله تتان دهدهمی" و توند منی بو لای خووی راکیشا و ماچی کردم. مانگیک وهکو بهرق دهروشت، که چی ئەو سهعاته ی من له ژووره که ی ئەودا وهستابووم و ئەم پی و ئەو پیم دهکرد سالانیک درتزه ی دهکیشا. پاره کهم دهخسته سهه میزه که ی و دهگوت

"روخسەت دەدەھیت ئېمە بىمىننەو؟"

قسەى دەکرد.. قسەى دەکرد.. قسەى دەکرد.. باسى خۆى دەکرد..
پرسیارى لە من کرد.. كە كۆ قۆى بۆ کردووم بەپرچ، چ قۆىكى رەش و
پرچ ھەيە، چ بەژنىك، لەچا و ھاوسالەكانى خۆمدا زۆر بالابەرترم،
كراسى رەشم زۆر لى دىت، وىقارم دەداتى، رەش رەنگى سالارىيە،
ھەلبەتە روپۆشى سورمەيى خويندنگە...

زەمەن بەھىواشى دەھات و من بەيادى رابردوومەو بەتەواوى
مىژوودا تى دەپەرم، تونيم بوو، بىرى باوكم دەكەوتەو، دووبارە
دەچوومەو بۆ ئەوى تا لەبەر دەرگەى ژوورەكەيدا قنج و قىت بوەستم و
گووى بۆ قسەكانى بگرم، تەنانەت ھەلم ھەبوو بىر لە سالانى دواتریش
بكەمەو، ئەو ھەر قسەى دەکرد، ئەوئەندە كە من ھەستم كرد مانگىك
تییەريو و من وەكو خەيالنىك لە مانگىكى تردام.

سەرى مانگ پىش ئەوھى ئەو كەسىك بنىریتە سەرمان، خۆم دەچووم
بۆ ئەوى و لى دەگەرەم ماچم بكات، ئەمە دووبارە و دووبارە دەبووھو و
تا سالنىك بەردەوام بوو، بەلام لە دەنگى ھانكەھانك و سىخە سىخى
بىزاربووم، رقم لە بۆنى تووندى جگەرەكەى دەبووھو.. رقم لە خۆم
دەبووھو.. رقم لەو دەبووھو.. نازانم چۆن ئەم بارە نەدەگۆرا!

رۆژنىك خاوەن مالىكە و تى "بەم شىوھىە نابىت.. بارەكە دەبىت
بگۆریت"

بەفردەبارى و ئېمە بۆ نانى شىومان موحتاج بووين، بى ئەوھى
بشتوانىن سوال بەكەين، مووچەى مامۆستا بەتییەكەى دايكم تەنانەت
كاتىكىش كە دەبتوانى بچىتە سەركار بەشى بژىوى خۆمانى نەدەکرد،

خاوهن مال سهرتاپامی بهچاوپشکنی و وتی "ماشه لالا.. هه زار ماشه لالا
بو خوت پینگه یوی.. ها؟.. له گهل ئه وه دا که نامه ویت ماله که پرووخیتم،
به لام چاره نییه"

کووشم هه لدا یه وه و به هه مان شیوه له سه ره قه نه فه که راکشابووم و
سهیری کلوی گه وه ی به فرم ده کرد که له و دیو په نجه ره که وه له هه لدا
ون ده بوو، سه رما حه شری ده کرد و ئاسمان به فریکی وای ده کرده سه ر
زهوی که هیچ دهنکه توویک له دلی زه ویدا به زیندووی نه مینیت ته وه،
ره گه کان وشک ببن و سپیتی بی کوتایی ته وای دنیا داپوشیت.

دواتر که جله کانم کرده وه به رم، روانیم شه وه و من له ژووره که ی تو دا
وه ستاوم، چراکانم روشن کرد و کوومه لیک خه لکم له وئی دی، کوومه لیک
خه لک که نه مده ناسین، له کوپوه هات بوون؟ ئایا ته وای ئه و دیمه نه یان
بینیبوو؟ چون ته سه ور یکیان له سه ره من هه بوو، ئایا من ژنیکی
به دکاریووم؟ ئایا قزم زور تیک چوو بوو؟

خوم له بهر ئاوینه که دا چاک کرد و قوپچه کانم داخست و هاتمه پیش،
پیره میزدیک ده کوکی و هیچ دهنگی لیوه نه ده هات، کوریکی گه نچ له
سه رتاپامی هه لده روانی و چاوی له سه رم هه لنه ده گرت، گرم گرت بوو
ده تگوت ده موچاوم ئاگری لی ده بیت ته وه، وتم "کوریه گیان.. چهند سالیته؟"
وتی "چوارده سالی ته و اوام"

پیریژنیکی پاکوته میز له سه ره موبیل یک دانیشتبوو، ده یانگوت پوری
باوکمه، به لام من له خهوی تووه ده مزانی که باوکم پوری نییه،
به هه رحال ئه و پوری باوکم بوو، له ژیر لیوه وه شتیکی ده گوت که تیی
نه ده گه یشتم، رهنگه ویردی خویندی، چوومه به رده می و وتم "پوری"

گیان.. ئەوہ دوعا دەکەیت؟"

وتی "نا پورئ گیان.. من له بهیانییهوه تا ئیواره دەلیم
دینهله دینبۆ. دینهله دینبۆ، ئەگەر تۆش هەزرت کرد بیلئ"
وتم "دینهله دینبۆ"

وتی "جاریکی تریش بیلئ.. بهیانی که له خەو هەستایت هەتا ئیواره
ئەوہ بلی، عەیبی نییه"

تۆ تریقایتهوه و له پیکه نینی خۆت خەبەرت بووهوه، به لām ئەو هیچ
جوولەیهکی نه کرد، من دەنگی پیکه نینی ترسناکی قه مبوورم ده بیست،
سهرم له ناو دهسته کانما گرت و له تاو ئازار گرمۆله بووم، ئایا خه ونم
ده دی؟ ئایا ئەسلەن هه بووم؟ بۆ ساتیک بیرم کردهوه که من ئەسلەن
وجودم نییه و ئەوه خه یالی منه له رووی فزولیییهوه پیاسه ده کات،
ده سته هینیت به شته کاند، له مرۆقه کان ده روانی و به لām نییه و خه یال
ده کات که هه یه. ده ستم هینا به ده موچاومدا، بالیفه کانم ده ست ده دا و
ته نانه ت جووری قوماشه که م ده ناسیییهوه، قه میس بوو. پیاویک که ژیا نی
منی ژه راوی کردبوو، یان نا، جه سته یه که که دارونه داری خۆی له
قوماردا دۆراندبوو، له به رامبه ر مندا ئارام نوستبوو. بۆ ئەوه چووم که
ئەو نه مردووه و بۆ راوی من ئەم داوه ی ناوه ته وه، سه رم خسته سه ر
دلی، هه ولم دا لیدانه کانی بژمیترم، به لām هیچ ته په یه که نه هات، وه ک
ئەوه ی هه زار سال بێت مردبیت و منیان هینا بێت تا بیری که له ته رمه که ی
بکه مه وه. له وه ها تا قی کردنه وانه یه که دا مرۆف چی له جه سته ی
مه عشوقه که ی ده کات؟ ئایا ده یخوات؟ یان دای ده نی؟ یان به خاکی
ده سپی ریت؟ یان ره نگه ریگه ی تر هه بیت.. چوزانم!

به لآم من خوادای مردووه کان نه بووم، من هاتبووم پیاوان فریو بدهم و په نجهی حیرهتی ژیر ددانه برسیره کانیان بجووم، دهمویست ئەگەر کرا په نجهکانی تریشیان دەر خواردی خوځیان بدهم و نه مده توانی.

نه مده زانی سه عات چهندی شه و بوو، ئە سلهن من له کوئی بووم؟ له تهنیشت جه ستهیه که وه دانیشتبووم، وهک بلئیت سه عاتیک پیش یان چه ند دهقیقهیهک پیش ئیستا سهختترین کاری دنیای ئەنجام دابی و له ماندوویتیدا بی هۆش بوویت، یا که سیک که قورسترین باری به شان کیشابی.. بۆ له پر دهموچاوی ژاکاو و ئەو چاوه رهش و بریقه دارانهی وهک دوو مۆمی بهر با، کوزانه وه؟ بۆ له وئی بووم؟ ئایا له وئی بووم بۆ ئەوهی فیهشکه کی به زهیی بنیم به ناوچه وانی له خاچدراویک یا سته ملیکراویکه وه و وهکو په پوو له یه کی وشک، که پسی بکه م به دیواره وه؟ که سیک که تهنانهت نازانم ناویشی چییه؟ ئایا کهس برپوا دهکات؟!

له نیوان لیوه نیوه کراوه کانیه وه ددانهکانی دهرکه وتن، وهک ئەوهی ئەو سهرما سامناکه له هه مان جیوه هه لی کردبیت، له رزی دهخسته ئیسقانه کانمه وه. دهنگی هاوار و پیکه نینی خوّم له سالانی تردا ده بیست، که نازانم هی سالانی رابردووه یان هی سالانی داهاتوو؟

دهنگی گریان و فیغانی ژنانیکم ده بیست که له کوّشکی کوّله که داری به ردینی گه وره و گومه زه به رزه کانه وه ده ئالا، ئەم دهنکه مووی به یه نمی راست ده کرده وه، دلّمی هه لده قهرچاند. رق قورگمی گرتبوو، له په شوکاویمدا به وهحشهت که وتبووم، مردوویهک له سه ر دهستم بوو که دهر ئەنجامی رووداویک بوو، لی من نه مده توانی له هیچ دادگایه کدا بیسه لئیم که من که سم نه کوشتوو. بۆ قه فه زه ی سنگم نه ده شکا و دلّم نه ده فری و ئاسوده م کا؟

چاویکم به ددانه کانی، دهموچاوی لاوازی، ئەو برۆ ئارامانهیدا گیترا و له ترسا قیژاندم، که چی هیچ دهنگیکم لیوه نه هاته دەر، دهنگه که له پێچاوی پێچه کانی که لاله مدا پێچی خوارد و سورایه وه، ئینجا چین چین بهستی و بوو به سه هۆل، سه رم له لاشه م گه وره تر بوو بوو، ئیتر من توانای هه لگرتنی ئەم باره قورسه م نه مابوو، دهنگه هایه کم ده بیست که هیچیانم نه دهناسی، دهنگه هایه ک که وه ک شه پۆل هه لده کشان و له پیر داده کشانه وه، چه ند که سیک هاوکات قسه بیان ده کرد و نه ده توانرا تی بگهی چی ده لێن. په نجه ی دۆشاومژهی دهستی راستم تا ئاستی روخسارم بهرز کرده وه و وتم "وس!.. بیدهنگ بن"

به سه ر دهموچاویدا چه مامه وه تا بزانه کامه دهنگیان هی ئەوه، سه رگه ردان و گیترا له چوارده وری خوّمم روانی و وتم "وس!.. بوهستن" گویم هه لّخست، نا دنگ له وه وه نه ده هات، له کۆشکه کانی که لاله مدا کۆمه لیک ده رۆشتن و ده گه ران و بی ئۆقره بوون، کۆمه لیک که له ژیان و مه رگ ته نیا راکردن و هاوارکردیان به میرات بو مابوو وه، به ده ست منیان نیشانی په کتر دها، من ئەوانم به پروونی ده بینی. به لام هیچ که سیک له و ژوو ردا نه بوو، به رامبه رم مردوویه ک له سه ر چرپایه ک له ساتی له تبوندا بوو، که نه مده زانی ده بوو من چی بکه م؟ بو که سیک نه بوو که خه ممی پی بلیم؟ خویا بو منت وا جی هیشت؟ نازانه ئایا ئیوه تا ئیستا به م رۆژه گه یشتوون که جهسته ی مه عشوقه که تان له سه ر ده ستان مایه تته وه؟

گریان ئارامی لی بریبووم، رق هه ناسه می ده گرت و فرمی سک هه روا ده هاته خوارێ، من هه رگیز که سم نه کوشتبوو، به لام پیاویک که خوّمم ده بیست و له ئاره زووی دیداریدا ده سووتام، له باوه شی مندا مردبوو،

سهیری دهسته له‌رزیه‌کانم کرد، ئایا نیشانه‌یه‌کی له کوشتن تیدا بوو که من ئاگام لێ نه‌بوویت؟

هه‌ستام و پاشه‌وپاش تا نزیک قه‌لمدان و ره‌نگه‌کانم رویشتم، نیگاره‌کان نیوه‌کاره‌ بوون و ئیستا تابلۆیه‌ک له ئارادا نه‌بوو که بتوانم پێ بخه‌مه ناوییه‌وه، نه‌پیره‌مێردی قه‌مبوور، نه‌ دره‌ختی سه‌روو، نه‌ جوگه‌ ئاو. ژوو‌ره‌که‌م ته‌قا وته‌قدا، لێ هه‌یچ شتیکی تیدا نه‌بوو بونیام خوی پێوه بگرێ، دووباره‌ چاوم که‌وته‌وه‌ سه‌ر مردوو‌ه‌که‌ و مووی جه‌سته‌م راست بووه‌وه، خه‌یرا خووم که‌یانه‌ دالانه‌که‌ و به‌خه‌یراییه‌کی باوه‌ر نه‌کرده‌ ده‌رگه‌ی ماله‌که‌م کرده‌وه‌ و یه‌ستم هه‌موو ترسم به‌جاری بقیژێتم.

ترووسکایی ماله‌کانی به‌رامبه‌ر سه‌رنجی بۆ خووی راده‌کێشا، ته‌مێکی ناسک له‌ هه‌وادا داده‌کشا، هه‌وا پاک و سارد بوو، له‌سه‌ر قادرمه‌ی یه‌که‌م وه‌ستام و له‌په‌ر چاوم به‌عه‌ره‌بانیه‌کی تریشقه‌که‌وت، ریک له‌ به‌رده‌م ده‌رگه‌که‌دا وه‌ستابوو، له‌ لووتی ئه‌سپه‌کانییه‌وه‌ هه‌لم ده‌هاته‌ ده‌رێ، ده‌تگوت بۆ ئه‌وه‌ هه‌ناسه‌ دهن، تا دنیا بکه‌نه‌ ته‌م. پیره‌مێردی قه‌مبوور له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ دانیشتبوو پالێ دابوو به‌پێچکه‌ی عه‌ره‌بانیه‌که‌یه‌وه، قاچیکی درێژ کردبوو، قاچه‌که‌ی تری کردبوو به‌ستونی ئه‌نیشکی بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر دانێ، که‌ منی بینی راست هه‌ستایه‌ سه‌رپێ، خووی ته‌کاند و ریزی نواند، وتی "کاتی زۆرت نییه‌.. هااا.. شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ تا سه‌عاتیکی تر ده‌روات.. نه‌کا خوانه‌خواست هه‌جێ بمینی، ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بوویته‌وه‌ بجولێ.. هااا؟.. خو تا ویسه‌که‌ هه‌ر ده‌تبه‌م" و یه‌ستم بلێم من موسافیر نیم، تو هه‌له‌ هاتووی، ئه‌سه‌لن نازانم تو کێیت و لێره‌ چی ده‌که‌یت، به‌لام ئه‌و فرسه‌تی نه‌دامی قسه‌ بکه‌م و وتی "ئیشه‌که‌تان ته‌واو کردوو؟ هااا.. ئه‌گه‌ر ته‌واو نه‌بووه‌.. ئه‌وه

من له خزمه تتان دام.. ئىۋە ئەسلەن زەحمەت مەكپىش، چەمە دانىيە كە بەيئەننە ئىرە، ئەۋى تىرى لەسەر من، خۆم بۆت دەبەم تا ناو شەمەنەفەرەكە.. بەس بىرتان نەچى كە درەنگە.. ھااا؟"

ھاۋرا لەگەل تەمەكەدا، جارجار لە ھاۋادا بۆنىكى كەسكونى سووتايى خەست دەهات، كە حالى لى تىك دابووم و دەمارى لى پر كردبووم، بۆنى گوشت و چەورى سووتاۋ بوو، ۋەك بللى لە نزيكانە قاورمە دروست بكن. من لە يادەم كە لە شوپنىك لە سالانى زوودا، كەى بوو؟ لە كوئى بوو؟ هيچم ياد نىيە، تەنيا يادەم كە مەرىكى لاواز و نەخوشيان سەردەبرى و بۆئەۋى لە گەرمادا بۆگن نەكات، لەت لە تيان كرد و كولانديان و لە مەنجەلى مسيان ھاۋى، بۆنى قاورمە و بۆنى گوشت و چەورى سووتاو دەهات. ئىستاش ئەو بۆنە دىت، دوو سى جار ھەناسەى قولم ھەلكىشا و سەيرى دەوروبەرم كرد، پىرەمپىردە قەمبوروەكە پىكەننىكى وشك پىكەنى كە مووى لە جەستەمدا راست كەردەۋە، ددانەكانم خستە سەرىەك و زۆرم لە خۆم كرد كە دەنگى نەبىستم، يان ھەول بەدەم بەرگەى بگرم، بەلام لە پر پىكەننەكەى برى و وتى "دەللى حەزتان لە بۆنى گوشت نىيە؟.. ھااا؟ دەزانى لەم نزيكانە.. لەم نزيكانە نا.. رىك لە ژىر ئەو شاخە جىپەك ھەيە، بونيامى لى دەكولتەن" موچرىكەيەكەم پىدا ھات و شتى لە مېشكەمدا چەكەرەى كرد، پىرەمپىردەكە وتى "ھەلبەتە لەخۆۋە و بى ھۆ ئەم كارە ناكەن.. ھااا.. لە چەورى بونيام، سابوون دروست دەكەن.. چ سابوونىكا!.. ھەر ئەۋەندەى دات لە دەست و دەموچاۋت كەف دەكات ۋەكو چى؟.. ۋەكو ئەۋەى پىستىكت فرى دابىت.. ئەۋە من سابوونىكى وام ھەيە، حەز دەكەيت بىدەمى دەست و دەموچاۋى پى بشۆى؟"

دهستی به گیرفانی چاکه ته که پیدا کرد و ههنگاوێک هاته پیشی، من دهستم به گریژنه‌ی ده‌رگه که وه گرتیوو تا نه که وم و هواسم بوو که ئاگام له ده‌رگه که بیته، تا ئه‌گه‌ر شتی‌ک رووی دا خیرا ده‌رگه که داخه‌م و پشته‌ی پیوه‌بنیم و هه‌ناسه‌برکی بکه‌م. به‌لام ئه‌و نه‌هاته پیشتر، له هه‌مان جی که وه‌ستابوو، له گیرفانی هه‌له‌که‌که‌یدا سه‌عاتیکی زنجیرداری ده‌ره‌ینا و سه‌رقاپه‌که‌ی هه‌لدایه‌وه و وتی "ماتلی چین؟ هااا... من هه‌موو رۆژیک مردوو‌ه‌کان ده‌به‌مه‌ شاعه‌بدولعه‌زیم" (*) یان ویستگه‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ر، له‌خۆری خۆراییی له‌ من ده‌ترسیت... هااا... ئه‌گه‌ر یارمه‌تیشته‌ ده‌ویته‌ ئه‌وه‌ من له‌ خزمه‌تدایم... هااا؟"

هه‌نگاوێکی تر هاته پیشه‌وه، من له‌ ترسا وه‌خته‌بوو بزریکینم، خۆم گرت و به‌نیوه‌ هاواریکه‌وه‌ گوتم "نا" تووند ده‌رگه‌که‌م داخست و چوومه ژووره‌وه، که‌ چاو‌م به‌جه‌سته‌که‌ که‌وت له‌ سه‌رسورماندا قیژاندم و وشک بووم، مه‌گه‌ر ده‌بیت مردووێک چاکه‌ت و پانتۆل بکاته‌ به‌ری و بو‌ینباخ به‌سته‌ی؟! به‌و کلاوه‌ شاپوا و پیللاوانه‌وه‌ حاله‌تی بیاوێکی وه‌رگرتیت که‌ دوو سی ده‌قیقه‌ راکشایی، تا بێن به‌دوایدا و بیبه‌ن بو‌ میوانی؟ چه‌مه‌دانیه‌کی گه‌وره‌ش له‌سه‌ر چرپاکه‌ بوو، وه‌ک بلایی که‌سه‌یک هه‌ر ئیستا ئه‌وه‌ی هه‌ینابیت و له‌ویدا دای نابیت. مه‌گه‌ر ده‌بوو؟

ئهم شتانه‌ له‌ بیداریدا روو ناده‌ن، یان ئه‌گه‌ر رووش بده‌ن، سه‌روبه‌ریان به‌ناسانی لێک نادرینه‌وه، ته‌نیا له‌ خه‌وندنا زنجیره‌ی روودا و به‌نه‌زمیکی نه‌زانراو، بونیام یه‌خسیری خۆی ده‌کات و له‌ دنیا‌ی بیداری دووری ده‌خاته‌وه. به‌لام خو‌ من نه‌خه‌وتبووم، هه‌موو ئه‌و

(*) شاعه‌بدولعه‌زیم: ناوی مه‌رقه‌د و گۆرستانیکه‌ له‌ شاری "ره‌ی" له‌

باشووری تاران. و

رووداوانه له بیداریدا دهگوزهران؛ من بهرپکه و تیک گه‌یشتبوم که نه‌دهبا دست و پښ بجوولینم، بهرپکه و تیک... که هرچی هه‌ولم ددا قوتاریم زیاتر تیوهی ده‌گلام، دلی گیزه‌لوکه‌یه‌ک بووم که ده‌بوو خوومی بدم به‌دهسته‌وه پیش نه‌وهی نازار بکیشم. ده‌بووا خووم گرمۆله بگردایه تا له‌م گیزه‌لوکه‌یه‌دا بخولیمه‌وه، دلیلی له‌م چهرخی قه‌ده‌ردا، به‌و بیرۆکه‌یه‌ی گه‌یاندیم که ده‌بیت نه‌م جه‌سته‌یه له‌و ناوه هه‌لبگرم تا بزنام چی ده‌بیت.

چوومه په‌ستوی ژووره‌که‌وه، کیردیک‌ی گه‌وره له‌سه‌ر تاقه‌که بوو هه‌لم گرت و گه‌رامه‌وه ژووره‌که، له لیواری چرپاکه دانیشم و بۆ دوا‌یه‌مین جار چاوم برییه روخساری، ژیر چاوه‌کانی به‌ته‌واوی چال بووبوون، به‌لام پیلوه‌کانی به‌برژانگه دریژ و ره‌شه‌کانییه‌وه هیشتا وه‌کو جاران واپوون، که نه‌گه‌ر هه‌لی به‌ینانایه دوو چاوی ره‌شی بریقه‌دار له بونامیان ده‌روانی، بی نه‌وی هیچ بلین لومه‌یان ده‌کردم که من هه‌میشه ده‌ستوپیم ون ده‌که‌م و سه‌رم داده‌خه‌م. قژی زۆر چاک شان‌ه‌کرا‌بوو، کلّوی شاپوای تاسه‌ر ناوچه‌وانی هاتبووه خواری. ئیتر نه‌مه‌دتوانی.

بۆینباخه‌که‌یم کرده‌وه، چاکه‌ته‌که‌یم له‌به‌ر دا‌که‌ند، قوچه‌کانی کراسه‌که‌یم یه‌ک یه‌ک کرده‌وه، به‌لام ناو‌زوونه‌ی قایشه‌که‌ی نه‌ده‌کرایه‌وه، به‌کیرده‌که قایشه‌که‌یم پچراند و پانتۆله‌که‌یم له‌پیتی دا‌که‌ند، ته‌نانه‌ت گۆره‌وییه‌کانیشیم له‌پیتی دا‌که‌ند، به‌لام نه‌متوانی یان نه‌مویست ده‌ریپکوره‌ته‌که‌ی دابکه‌نم. پاشان ئارام و له‌سه‌رخۆ وه‌ک یه‌ک‌یک بیه‌و‌یت گۆشتی قوربانی به‌ش بکات، کیرده‌که‌م خسته‌سه‌ر ملی و سه‌ریم له له‌شی جیا کرده‌وه، چه‌ند قه‌تره‌خوینیکی مه‌یو رژایه سه‌ر سه‌رچه‌فه‌که.

دهسته‌کانیم له شانی جیا کرده‌وه، دواتر قاچه‌کانیم کرد به سی
 که‌رت‌ه‌وه، هه‌موو جه‌سته‌یم له‌ت له‌ت کرد و له چه‌مه‌دانیم نا.. چه‌ند
 له‌رول‌اواز بوو، مشتیک ئیسفان بوو بۆخۆی، چه‌رچه‌فه خویناوییه‌که‌م کۆ
 کرده‌وه و له چه‌مه‌دانیه‌که‌دا له‌سه‌ر لاشه‌که‌م دام نا، قفلَم دا و کلیله‌که‌یم
 خسته به‌ینی مه‌مکه‌وه، که‌میک له‌سه‌ر کورسییه‌که‌م دانیشتم و عاره‌قی
 ناوچه‌وانم به‌سه‌رقۆلی کراسه‌که‌م سږی و هه‌ستام بږۆم، به‌لام جله
 هه‌لږاوه‌کانی سه‌ر چرپاکه‌م شیوه‌یه‌کی ناشیرینیان هه‌بوو، دانه‌دانه
 کردم به‌عه‌لاگه‌وه، خه‌تی ئوتوی پانتۆله‌که‌م له‌سه‌ر یه‌ک دانا و قویچه‌ی
 کراس و چاکه‌ته‌که‌یم داخست و بۆینباخه‌که‌یم کرد به‌سه‌ریدا،
 به‌بزماریکی گه‌وره‌ی چه‌قیو له‌ دیواری سه‌رو چرپاکه‌وه هه‌لمواسین.

کالۆه‌که‌شم کرد به‌سه‌ری بزماره‌که‌دا، قه‌ده‌ریک لیم روانی، یه‌ک
 پیای ته‌واو سه‌لار، سه‌ری داخستبوو کتییی ده‌خوینده‌وه، هه‌مان
 شیوه‌ی که‌م سالانی دواتر له‌ خه‌یالدا ئه‌وم له‌ قاوه‌خانه‌ی فیرده‌وسی
 بینیبوو، ته‌نانه‌ت سه‌ری هه‌لنه‌بری سه‌یریکی من بکات.. چه‌ند له‌ تۆ
 ده‌چوو؟

من له‌سه‌ر میزیک دانیشتم و قاوه‌م بانگ کرد، ئه‌و له‌سه‌ر میزی
 به‌رامبه‌رم به‌سه‌ری په‌نجه‌ یاری به‌سمیلی ده‌کرد و چاودیتری هه‌موو
 شتیکی ده‌کرد، وه‌ک سیخوړیکی وریا به‌ئاگا بوو، بئ ئه‌وه‌ی که‌س
 بزانیته‌کیه‌ و په‌یامی چیه‌.. بیرته؟ له‌ ته‌واوی ئه‌و کاتانه‌دا سه‌یری
 یه‌کترمان ده‌کرد و له‌یه‌کترمان ده‌روانی. ئایا هیچ کاتیک هاتبوو قسه
 له‌گه‌ل مندا بکات؟ بۆ نمونه‌ بێته‌ سه‌ر میزه‌که‌م و شتیکم لی پرسیته؟
 یان به‌ده‌ست ئاماژه‌م بۆ بکات و بانگیشتم بکاته‌ سه‌رمیزه‌که‌ی و
 بییه‌ویت بزانیته‌ که‌ من کی‌م و ته‌مه‌نم چه‌نده؟ ئایا ئه‌سه‌لن هه‌م؟

نهیدهویرا یان به لکو ریڅ نه کهه وتیوو؟ ناشی منی خوښنه ویستبیت؟ ئەوی
بۆ وا لیتی دهروانیم؟ ئاخ له دهست تو.

جاریکیان به لای میزه کهیدا تپیه پریم و وتم "سلوو" ئەو وهک هه میسه
کلوه کهی بهرز کرده وه و خووی نوشتانه وه، بی ئەوی ته نانهت بلت
"سلوو". سه ره رای ئەوهی تا رادهیهک حالم باشبوو خووم گه یانده
میزه کهم و دهواو سرنجم له جانتاکه م دهرهینا و له گه ل خوومدا بردم،
خستمه لاستیکی دامه نه که مه وه، پیش ئەوهی قاوه داوا بکه م
به قاندرمه کاندا چوو مه خواره وه، خووم خسته نا و ده سشوییه کان و
سرنجم پر کرد و و چه قاندم به ده مارمدا .. نه فرتهی خوی لای بیت.

سه رم بهرز کرده وه و له ئاوینه کهدا چاویکم کرد له روخسارم، بۆ پیر
نه ده بووم بۆ پیستم چرچ و لۆچ و قژم سپی نه ده بوو؟ من چه ند سال
بووم، تو له بیرته؟ ئەسپه کان ده یانحیلاند و من ده بوو خیرا بکه م،
چه مه دانییکه م هه لگرت، هه ستم کرد زۆر قورسه، که سیک که له باوهشی
مندا وهک چۆله کهی خوساو ده له رزی و وهک کا سووک بوو، ئیستا
ئوه ونده قورسبووه که باوه ر ناکه م بتوانم به ئاسانی هه لی بگرم، ویستم
داوای یارمه تی له قه مبوور بکه م، به لام ترسام بیته ژوره وه و ری و
جیی ماله که هه لگرتی و بۆنی شتیک بکات، رهنکه له بهر ئەوه بووبیت که
غهریبه بوو حه زم نه ده کرد بیته ژوره وه، به هه ر زه حمه تیک بوو
چه مه دانییه که م گه یانده بهر ده رگه که و ده رگه که م کرده وه، بهر له وهی هیچ
بلتیم، پیره میتره که به ره و رووم هات، چه مه دانییه که م تا سه ر قاندرمه ی
یه که م پیش خووم دا و ده رگه که م داخست، له پر هه ستم کرد کلیلی
ماله که م پی نییه، بیرم چوو بوو له گیرفانی چاکه ته کهیدا ده ری بهینم،
وتم ئاخ و په نجه ی خووم گه ست، قه مبوور وتی "ئه سلهن گویشی

مهدهرئ..هااا.. گرینگ نییه.. من کلیلی مالهکه م پئییه، ئه وه تا.. " دهستی کرد به گیرفانی چاکه ته که هیدا و دایمی، کرابوو به زنجیریکی ژهنگاوییه وه.

چه مه دانییه که ی هه لگرت و به خیرایی گه یاندیییه لای گالیسکه که و به جوولیه که هه لی دایه ناو عه ره بانه که، سه رم سو رمابوو که ئه م قه مبووره دووچل ئیسقانه ئه م هیزه ی له کوئ بوو؟ ده تگوت هیژیکی شاراو هی هیه، وه ها ده جو لایه وه که ده ور به ری وه ستابیت و ئه و له جوولیه دا بیت، هه ول م دا به سه ر خو م دا زال بېم و سه یری چوارده ورم بکه م، دنیا هیشتا ته م بوو، بارانی به رتوه بوو. قوچه کانی مانتوکه م، که سالانیک دواتر له خه ونی تو دا پو شیبوو م، داخست سه ریو شه ماشی رهنگه که که تو دواتر له تابلویه کدا کرد بووته سه رم، له ژیر چه ناگه مه وه گریم دا و سواری گالیسکه بووم.

دهنگی قامچی هات و ئه سپه کان له شوینی خو یان جو لان، گالیسکه که وهک له لویئی (*) مندا لان ده که وت به مدیو و به ویدیوا، پیچکه کانی جیره جیریان ده کرد، وهک ئه وه ی یه کیک له پیچه که کانی گوپی دابیت، له هه ر سو رانه وه یه کدا جار یک ئیمه ی هه لده ته کاند، لیگه رام که له هه موو سو رانه وه یه کدا جار یک هه لته کیکمان پی بکات، ئه سلن ئه مه که ی گرینگ بوو؟ گرینگ ئه وه بوو که ئایا ده رۆشتم له ژیرباری قورسی ئه م ته رمه دا نابوو بېم؟ یان ئه م ته رمه چاره نووسی منی به جییه که ده گه یاند که بتوانم ئه م خه مه به سه ر دلمه وه لابه مه؟ ریگه که خو ل و خراب بوو، لی به هه ر گیانکیتشانیک بوو به که ناری رووبار

(*) له لویئ: به و جو لانه هه لو اسراوه ده وترتت که هه ر سه ریکی به درهختیکه وه ده به سترتت و مرؤف به شیوه یه کی ئاسوی تئیدا راده کشیت. و

و شاخ و دهشتا دەرۆی. قوقه قوقی که له شیرهکان دههات که نیشانهی بهیان بوو، به لām من ههستم پێ نه دهکرد، رهنه که له شیره ناوهختهکانی شهو بووین، گاهێ ئهستیرهیه که له جینگهیهکی دوورهوه دهکشا و نهدهما، گاهێ مهلیک به دهنگیکێ غهریب دهیخویند و دلمی دههینایه له رزه. دواتر گالیسکه که گهپشته جادهیهکی ساف و خووش، دلنیا بووم که پێچکهی لای چهپ گوپی داوه.

تا کوتهرا ریتوارانیکێ کلاو بهسه ریان بێ کلاو تێ دهپین، کۆمه لێک سهرباز له بهرامبهر ئیمهدا سی ههنگاویان ههلههینایهوه و چوارهمیان بهتوندی ههدها بهعهرددا، دهنگی پێکهوهیی مانۆری سهربازهکان ناخی دلمی دهخسته له رزه، تهمیکی زۆر ناسک له ههوادا شهپۆلی ههدها و بارانیش نم نم دهستی پێ کردبوو.

گالیسکه که له سوچی مهیدانیکێ چوارگۆشه ههله ژیر دارتیلی گلۆپه کارهبا ییهکاندا وهستا، گالیسکه چی وتی "ئیره ویستگهی شهمه نهفه ره.. ئهمهش بلیته کهی تۆیه، ئهگه ر خاوه خاوه بکهیت بهجێ ده مینیت و دوا یی ئهم چه مه دانیه مان لێ ده بیت به تهوق.. هااا؟" دابه زیم، گالیسکه چی خیرا خۆی فری دا، چه مه دانیه کهی هه لگرت و پێشم کهوت، منیش دوا ی که وتم، چوینه سالۆنیکێ زۆر گه وره وه که هه مووی کاشی گه وره ی چوارگۆشه یی بوو، به چه ند ده رگه یه کی هه وایی به رز گه یشتین که ده کرانه وه و داده خرا، که سیک ده هات یان که سیک دەرۆیشت، ژنیک به خیرای ی به ره و رووم هات و وتی "خوشکی.. خۆت داپۆشه"

وتم "من؟"

وتی "به لێ، تو"

وتم "خۆ من.. نیم!" و سهرپۆشه ماشی رهنگه کهم ههندیگ هینایه پێشی، بهلام تو پیت خووش نه بوو، بهنووکی قهلم تالهکانی پهچه ممت دههینا. قه مبوور به ناماژهی دهست ده رگه گه وره کهی کرده وه و بهسه ر ناماژهی کرد دوای بکهوم، قادرمهیهکی بی کووتایی له بهرده مماندا بوو که ده بوو پیدایه بچینه خواری، من له دلی خوودا ژماردم، هه زار پله بوو، کاتیک دوایه مین پلهم ژمارد، قه مبوور وتی "هه لهت کرد.. نو سه د و نه وه و نو پلهیه"

ویستم بگه ریمه وه دووباره بییان ژمیرمه وه، نه مزانی بو به لامه وه هینده جیی گرینگیم بوو، بهلام هه ولم دا به دوای قه مبووردا برۆم و ونی نه کهم، له وه دهترسام چه مه دانیه که ون بکهم، نه مه دزانی بو و ههستم کرد هه موو سهروهت و سامانی من لهم چه مه دانیه دایه. فیکه ی ناژیری شه مه نه فهر هات، هه وا سارد بوو، چه ند گه دایه ک له ملا ولا کزه له یان کرد بوو وه کو مه هارا هیندییه کان چوو بوونه ناو خو یان، مشکی بهسه ر، عه با به شان که دهستیکیان لئوه هینا بووه ده ر. که نزیک شه مه نه فهره که بوومه وه خه لکه که زیاتر بوون، تا ئه و کاته ئه و هه موو بونیا مه نه دیبوو، خه لکانیک که زۆرتریان گه دا بوون و وا دههاتنه پیش چاو له ژیر لئوه وه وێرد بخوین، وێردیکی جادیوی که ئه گه ر پارهیان پی نه دهیت ده بیته بهرد، یان لال یان کوێر ده بیت. پاشتر زانیم که هه موویان بهیه ک دهنگ شتییک ده خوین که من رهوانه ده کهن، لی جگه له دهنگی هاتن و روشتنی خه لک و عه ره بانه کان و هاو رپتمی ویسگه یه کی قه ره بالغ، دهنگی تر نه دههات.

من له کاتیکدا چاو یکم له سه ره چه مه دانیه که بوو به ناو هه شاماته که دا تی ده په ریم، قه مبوور به پلهکانی شه مه نه فهره که دا سه ره کهوت و بو

ساتیک هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد، که‌رایه‌وه به‌ده‌ست ئاماژه‌یه‌کی بۆ کردم و مه‌سخره ئامێزانه چاویکی لێ داگرتم که دوا‌ی بکه‌وم.

سه‌رپۆشه‌که‌م توند گرێدا و سه‌رکه‌وتم، به‌چه‌ند راره‌وینکدا رۆیشتین تا له‌ فارگۆننیکدا گه‌یشتین به‌ کابینه‌ی ژماره‌ بیست و چوار. قه‌مبوور چه‌مه‌دانیه‌که‌ی خسته‌ سه‌رکورسییه‌کان و عاره‌قی ده‌موچاوی به‌سه‌رقۆلی کراسه‌که‌ی سه‌ری، به‌بزه‌یه‌کی بێ ماناوه وتی "خواحافیز" ده‌ستم کرد به‌گیرفانی کراسه‌که‌مدا، دوو قرانی و یه‌ک عه‌باسی زیاتری تێدا نه‌بوو، ئه‌وه‌م به‌ره‌و رووی قه‌مبوور درێژ کرد، خۆی کێشایه‌ دواوه و وتی "شایه‌نی نییه‌.. هه‌اا.. لێگه‌رێ دواتر حساب ده‌که‌ین"

وتم "ره‌نگه‌ من ئیتر ئێوه نه‌بینمه‌وه"

وتی "مه‌یلی خۆته‌.. ئه‌گه‌ر له‌ ئاینده‌شدا یه‌کتر نه‌بینینه‌وه من شوینی ئێوه باش ده‌زانم"

کام ئاینده؟ کام شوین؟ مه‌گه‌ر ده‌رۆم که‌ بگه‌رێمه‌وه؟ مه‌به‌ستم کوێ بوو؟ بۆ دلم نه‌یده‌ویست بزانم؟ وتم "واز له‌ موجه‌مه‌له‌ بینه"

سه‌ری دانه‌واند و به‌بچووکه‌ر دانه‌وه‌ی چاوه‌کانی حاله‌تێکی پتکه‌نه‌یناوی گرت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلێی ده‌گری، وتی "شایه‌نی نییه‌.. که‌ هاتم پتکه‌وه حساب ده‌که‌ین" ریزی نواند و به‌خێراییی له‌ کابینه‌که‌ چوه‌ ده‌ره‌وه.

کورسی و دیواری کابینه‌که‌ داربوو، جێگه‌ی سی نه‌فه‌ر له‌مبه‌ر بوو، جێگه‌ی سی نه‌فه‌ر له‌وبه‌ر، به‌لای سه‌رووی هه‌ر نه‌فه‌رێکه‌وه ژماره‌یه‌کی ئینگلیزی له‌سه‌ر پلێتتێکی شین نووسرابوو، من لای په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ ژێر ژماره‌ پانزه‌ دانیشتم و چه‌مه‌دانیه‌که‌ش ریک به‌ژوور سه‌رمه‌وه بوو. زۆرم هه‌ز ده‌کرد که‌ ببینم له‌ کابینه‌کانی پێشتردا کێ له‌سه‌ر کورسی ژماره‌ یه‌ک دانیشتوو، وتم که‌ دوا‌یی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ که‌وته‌ ری ده‌چم

بزانم کئی له وږییه، بلیته کهم له نیوان په نجه کاندما گرت و چاوم برییه
دهره وه .

ویستگه که پرېوو مه هارای شال به سهر و عبا به شان، که هه ریه که بیان
له شوینیکدا مژولئی سوا لکردن بوو، خه لکه که له وان دوور ده که وتنه وه،
به لام هه موو شوینیک دهستی پانکراوه و درېژبوو؛ سوا لکه رانیک بوون
به سهر و پرووی پیس و زمانیک که دم و لیویان پی ده لیسته وه و
چاوه حیزه کانیان که به ملا ولادا دهیانگیرا . له ولاتره وه مه پیک سه ری
نابوو ته نه که خو لیکه وه و مانگایه کیش له و ناوه ده خولایه وه، له ژیر هر
گلؤپیکدا که سیک سه رقائی کاسبی خوئی بوو، کؤمه لیک ده وریان لی
دابوو، پاقله .. جگه ره .. چا .. حال م باش نه بوو و سه رم قورسبوو،
ناوچه وانم به شووشه که وه نوساند و سه یری خه لکه کهم ده کرد .

سی پیاو له دهوری قاپیک خرېو بوونه وه و شتیکیان ده خوارد، وه ک
ئه وهی له دهسته و سانیدا شمشیریان چه قاند بیته عرد و هیلاک و
ماندوو بیر له کچیک بکه نه وه؛ که ئاسان خوئی نادات به دهسته وه و
ده توانیت له حاله تی چه مینه و هدا هزار سال، گولیکی نیلوفه ری شین
پیشکیش به پیره میردیک قه مبور بکات، کچیک که له ناچاریدا یان له
بهخت ره شیدا سرنج پر دهکات و دهیچه قینیت به ده ماره تونییه کانیدا،
قاچه له رزیوه کانی له کاتی رو کردنی دهرزیدا ده جولئی و دلؤپه خوین
ده که ویتنه سهر ده ستشوری ده ستشوییه که ی قاوه خانه ی فیردهوسی؟

چاوه کانم جاریکی تر له جول هجول وه ستا، سه رم به رز کرده وه،
جاریکی تر ئه و پیاوهم له به رده رگه ی ده سشوییه که دا بینی،
به دم موچاوی عاره قاوی و چاوی ماندوو و په ریشانییه وه ده لهرزی،
ته نانه ت هه ناسه شی ده لهرزی، وتی "بیده له منیش"

وتم "دیسانہ وہ تو؟!"

وتی "دہ لپی ئیسقانه کانمیان له یهک جیا کردووہ تہ وہ .. تاکا دہکەم .. دہزانی؟ من شاعیرم .. نازانم دەمناسیت یان نا؟ .. ھەرچۆنیک بیت شاعیریکی باشیشم .."

وتم "نەخێر ناتناسم"

بزهیهکی سارد و ماناداری کرد و وتی "زۆر سهیره!" له کاتی کدا که قۆلی ھەلکردبوو، ھەولێ دەدا بیتە ژووڕەو، من نەمدەھیتشت، قاچی راستم نا بەدەرگەکەوھ و خۆم نوساند بەدەستشۆرەکانەو، سرنجەکەم له دەست کەوتە خوارەو، دەرگەکەم بەردا و بەرقیکەوھ که ھەموو وجودمی دەلەرزاند، سەرتاپای ئێوم چەند جاریک له تەوقی سەرییەوھ تا نووکی پێی و له نووکی پێیەوھ تا تەوقی سەری بەوردی سەرنج دا، بەلام ئێو زۆر میھرەبان بوو.

وتی "عەیبی نییە .. بەشی من کەوتووہ تە سەر عەردەکە"

وتم "تەواو؟"

وتی "مەزەھی شەلاتی، خۆلە"

وتم تازە بیس بوو، نوشتامەوھ و سرنجەکەم ھەلگرت، ویستم فرپیی بدەمە تەنەکە خۆلەکەھی پشت دەستشۆرەکانەو، بەلام ئێو مەچەکی له ئاسماندا گرتمەوھ و وتی "بیدەلیم" دەستی چەپی ھینایە پیش و دەرگەھی دەستشویەکەھی بەردا، نازانم بۆ نەمتوانی؟ ھیچ جاریک له ھیچ کاریکدا ئێو ھندە دودل نەبووم. بونیامانیک که لەجومجومی مندا دەرۆشتن، دەستیان کردوھ بە دەرسخویندن، بیرم کەوتەوھ که له شەمەنەفرەکەشدا تووشی ھەمان حالەت بووم، کەھی بوو؟ چەند سال پیش ئیستا؟ خواہی، بۆ ناتوام.

که می‌ک سهری هینایه پیش و به پیکه نینه وه له کاتیکدا عارهق له چه‌ناگه‌ی ده‌تکا وتی "لیمی بده.. گولم" سرنج پیس بوو، دهمده‌زانی ئە‌گەر لپی بدهم، هیچ به‌کار نایه‌ت و فیلی لی ده‌که‌م، ئە‌وه‌شم ده‌زانی ئە‌گەر لیشی نه‌ده‌م ئە‌وه ده‌بوو تا قهره‌ی قیامه‌ت له‌ویدا بووه‌ستم، سرنجم چه‌فانده ده‌ماره هه‌لماوساوه‌کانی و تا دواچۆریم تیا خالی کرد، وتم "من ئە‌هلی شیعەر نیم.. ئە‌هلی سه‌ره‌رگی قه‌له‌مدانم" و له‌ چاوه‌کانیم روانی که هی‌واش هی‌واش رو‌شن ده‌بووه و نووری تی ده‌که‌وت.

له ژیر لی‌وه‌وه وتی "ده‌زانم"

که ته‌واو بووم وتم "زۆر باشه.. به‌لام تکا ده‌که‌م که ئیتر موزاحیم نه‌بیت"

وتی "به‌لی.. مه‌نونم"

به‌خیرایی به‌قادرمه‌کاندا سه‌رکه‌وت، چاودیریم کرد تا دلنیا‌بووم که رو‌یش‌تووه، ده‌مویست ده‌رگه‌که له‌ ناوه‌وه دابخه‌م و به‌حالی خۆم پی‌ بکه‌نم، یان قژم تال تال بکه‌م، یان بۆن له‌خۆم بده‌م، یان بۆ نموونه‌ ماکیارژه‌که‌م تۆخ بکه‌مه‌وه، یان پشت چاوم ته‌ریب به‌ پیل‌وو‌ه‌کانم ره‌شتر بکه‌م.

نازانم بۆ هه‌میشه بیرم ده‌چوو ده‌رگه‌ی ده‌سشوی له‌ ناوه‌وه دابخه‌م؟ بۆ ئە‌وه‌نده گێژبووم؟ هینده ده‌زانم که که‌سیکی چاره ره‌شبووم، هه‌ر له‌ چاره ره‌شیمه‌وه بوو که له‌پر چاوم به‌و که‌وت، له‌سه‌ر قادرمه‌کان وه‌ستا‌بوو، یه‌ک له‌دوای یه‌ک مژی له‌ جگه‌ره‌که‌ی ده‌دا، له‌ ژیر چاوه‌وه هه‌م چاودیری منی کردبوو هه‌م ئە‌و شاعیره‌ بالابه‌رزه‌.

فلته‌ری جگه‌ره‌که‌ی به‌ژیر پی‌ پان کرده‌وه و به‌هه‌مان شکۆی هه‌میشه‌یییه‌وه به‌چاوانیک که بونیام له‌ شوینی خۆی وشک ده‌کات،

ئىستا ئىتر بىرم نايەت كە دەستى لە گىرفانىدا بوو يان يارى بەسمىئى
دەكرد، وتى "زەكى سە" و ناوچاوى دابەيەكدا و رۆيشت.

دەنگى ئۆكۆردىۋىنى نابىنا بەويقارەكەى بەردەم دەرگەى قاومخانەكە،
كە ئاھەنگى رۆژگارى نەخش و نىگارانى دەژەند، لەگەل بادا دەھات و
دەچوو، كە دەنگەكەم بىست تىگەيشتم دەرگەى قاومخانەكە كراوتەو،
كەسىك ھات يان كەسىك رۆيشت، خوايە ئو نەرۆشتىبى. خىرا
دەستىك ھىنا بەسەر و قژمدا و بەقادر مەكاندا سەر كەوتم، بەو
خەيالەى يەك راست بۆ لاي ئو بىرۆم، كورسىيەك لەسەر مېزەكەى
رابكىشم و كاتىك دانىشتم بلىم بەيارمەتى خۆت و سەرى قسە
دامەزىنم و بى پىشەكى، بى ئو كە غرورى ژنانەم لە بەرچا و بگرم،
يەك راست بچمە سەر ئەسلى مەسەلەكە و بلىم موعجىبم تۆ، يان نا،
رەنگىشە عاشقت بوويتىم، خۆ عەيب نىيە؟ بۆ ئەوئەندە بى ئارامى، چى
تۆى نارەھەت كىردوو، بۆ بەردەوام توورەيت؟ ھەز دەكەيت كىرمە
ئاورىشمىنەكانى من بىنى؟ دەبىت بچىنەو سالاىنى مندالىم، سالاىنىك
كە من تىيدا ھەزم لە كانادا بوو، لە بەھارا ئەھلى كرمى ئاورىشم بووم،
وھلى ئىستا ئەھلى نىگارى سەر بەرگى قەلمدانم. ھەز دەكەيت بچىنە
سەر جادە و پىاسەيەك بگەين، ئەوئەندە بىرۆين تا دەگەينە پردى "رۆمى"
سالا و لە سەربازە كانزايىيەكان بگەين، بى ئەوھى چاوەرپى وەلام بىن؟
دەتوانىن بچىنە باخىكەو، ئىستا باخىش نەبوو.. نەبوو.

باخچەى كۆلانەكانى ئو ناوھ جوانن، لەسەرى ھەرگوزەرىكدا
سەربازىكى كانزايى ئىشك دەگرىت، دۆستىك ھەيە لەوئى - من باش
شارەزانىم - باخى پەروانەى ھەيە، باخى پەروانە نا، باخىك پىر لە
پەروانەى رەنگاۋرەنگ، سازادە خانمىكە لە سى سالىدا بىوئەن كەوت و

ئېستا له تهنيا باخه كهيدا په روانه به خپو دهكات، وشكيان دهكات و دهياننوسينځت به ناوښنه وه، خه لكى خوځى ههيه، دوو ماشينى مؤديل كوځنى ههيه كه خستوونيه ته ژير كه پرى ميوه كه په وه. ئه م ژنه عاشقى گورانيبځيځك بوو، قورگيكي ئالتوونى هه بوو، گورانيبځيځك كه خوځى عاشقى كچى حاجيه كى دهوار ره شى بوو بوو، هه رچى كرد نه يتوانى پيى بگات، ئاخريه كه هى ديقى كرد و مرد، مه رگ شتيكى خه مگينه، وا نيبه؟

كه گه يشتمه سالونه كه سه یرم كرد له وځى نيبه، به سه رخومدا نه هينا، چوومه سه رميزه كه هى خوم دانيشتم، به لام كه ويستم قاوه سارده وه بووه كه م بخومه وه له په نجه ره كه وه بينيم، به پيچه وانهى عاده تى خوځيه وه چاكه ته كه هى دهره ناپوو، خيرا خيرا مځى له جگه ره كه هى ددها، چهند كه سيك به لايدا تپه رين و سلاويان لى كرد، به لام ئه و ده تگوت ئاگاي له دهور به رى خوځى نيبه، وهك چاوه رځ بيت جگه ره كه هى ته واو بكات و به گور بروت سه ربنيټ به لايه كى بازاره كه وه. من له سه ر لا ده ميني و هه ستم ده كرد ئيتر به رگه ناگرځت، له توور هيدا له حالى ته قينه وه دا بوو، به لام تيامابوو، هيچى له ده ست نه ده هات، كه سيك كه ده يو يست ته كانځك به كوم ه لگه بدات، به لام يوځى نه ده كرا، ده يو يست حه قيقه ت بلئ، به لام گوځيه ك نه بوو ئه مه ببستت، هه موو ريگه كانى لى به سترابوو، كه چى وهك قومار چيبه كى دوځراو يان مه ردځي كوته ك خوار دووش نه يده توانى باوه ر به خوځى به ينى كه لى بووه ته وه.

له هه مان كاتدا گه نجځي پوښته و په رداخ كه چاكه ت و پانتو لځي سورمه يى پوښيبوو، به روويه كى سوور هه لگه راوه وه له به رامبه ريدا وه ستا، سه رى كه ميك دانه وانند و به ريزى كه سه ر بارځك بو سه رو خوځى

دای بنی، ریک له بهردهمیدا وهستا، پاشان چهند کتیبیکي که له رۆژنامهوه پیتچابوو دایه دهستی و دووباره پتهو و خۆراگر وهستایهوه. چاوئیکي گهوره و برۆیهکی هیلالی جوانی ههبوو، ریشیکي تهراشکراو بهسمیلی باریک و ریکهوه، قژی بهلای چهپدا داهینابوو، مووه لولهکانی سهرناوچهوانی بهدهم باوه یارییان دهکرد، بۆ ساتیک تیگهیشتم که ئەم گهنجه هەر پۆشتهوپهرداخ نییه، ئینسانیکي چاکیشه، له چاکیتی ئەو هیچ گومانم نهما، بهلام له ژیر گوشاری ئەو ههموو نیگایه دا ههستم دهکرد رووتم و نهمدتوانی خۆم لهوئێ رزگار بکه، بهشوکا بووم.. فیکهی ئازوانی شهمنهفه هات.

کارمهندا شینپۆشهکانی هیللی ئاسن دهرکهوتن، دهرگهکانیان بهدنگیکي وشک داخزان و شهمنهفه کهوته ری، خهلهکهکانی دهرهوه بۆ شهمنهفه رهکه دهستیان رادهوهشان، کلاو بهسهه و بی کلاو، پالتۆ له بهر و عبا بهشان، خهندهیهک لهسهه روویان نهخشی بهستبوو، زۆر گالتهبازارانه دهینواند. کارمهندهکانی ریگهی ئاسن پالیان پتوه دهنان و شهمنهفه ره له بهرامبهه دیواریک له بونیامدا تی دهپهپی. چاوم کهوت بهپیره میردی گالیسکهچی له ژیر دوایهمین گلۆپدا وهستاوو و بۆ من دهستی رادهوهشان، ههزم کرد بۆی پی بکهنم کهچی نهمتوانی، شهمنهفه رهکه له تاریکیدا دهپۆی و من بهشوینهایهکی نهزانراوا. له ترووسکایی ناو دلێ تهمهکهه روانی، دواتر هتور هتور ترووسکاییهکان رهوینهوه و شهمنهفه رهکه وهک ئەوهی بهتونیلکی رهشی بی کوتاییدا برها، بهرهو پیش دهیئاژۆ.

من که ههبووم بۆ کوئێ دهپۆیشتم؟ بۆ کهس بهمنی نهدهوت؟ بۆ ساتیک بیرم لهوه کردهوه که رنگه له تابلۆیهکی تۆدا من سواری

شەمەنەفەر بوویەتم بەمەبەستیکی نەزانراو، تابلۆی ژنیکی که لهپەنجەرەوه سەیری تاریکی دەکات و هیچ حالەتیک جگە له سەرگردانی له دەموچاویدا نییه، بەلێوکی خونچەیییهوه که دەتگوت ئیستا له ماچیکی درێژ هەلگیراوه و هیشتا تیر نەبووه، قژی رهش و ئالۆزکا و، کراسی ئاودامانی رهش، که له تابلۆکهی تۆدا مانتۆی رهش و سەرپۆشی ماشی رهنگیشی بەسەرەوهبوو. گریی سەرپۆشهکه م که میک شل کردەوه، یان نا، من له خەوی تۆدا موسافیریوم و بەسواری شەمەنەفەریکی سەوز که بزۆینەرەکهی دەدرەوشایەوه و ئەو ئەژدیها زللەهی بەدوای خۆیدا رادەکێشا. ئایا ئەگەر بتوانیبا پیشت بەو شەمەنەفەرە دەگرت؟.. بۆ کوی دەچوو؟

دایکم گوتی "دەچوووه رۆژنامه.. بەیانی بەشەوقەوه دەچوووه رۆژنامه و عەسرەکهی دەگەراپەوه له ماندوویتیدا رەنگ بەروویەوه نەبوو، بزەیهک بەحال و نەحال لەسەر لیوی بوو، بریقەیهکی له چاوییهوه دەهاوی، بەلام حەیف.. نەک بەخاتری ئەوهی میتردم بوو.. نا.. بەخاتری یادەوهریههکانم، بەخاتری ئینسانییهتی له بارەهی ئەوهوه قسە دەکەم.. رۆژیک نایان بەسینهی دیوارهوه، دواتر چەندین شاعیری ناسرا و شیعریان بۆ نووسی. ئاخر شەو له زیندان ویستبووی یەک دووانیک لەو نووسەرانه بینیت، بەیهکیکیانی وتبوو «ئیمە ژیاومان لەدەست چوو، ئیوه قەدری بزانی، هەول بەدن نەچنە ناو یارییهکانی سیاسەتەوه، چونکە...» ئیتر نەیان هیشتبوو قسەکهی تەواو بکات، چونکە کاتەکهی تەواو بوویوو، ئەو کاتە ئەویان دەبرد دواپەمین وینەهی بگرن.. بڕوانە تەنیا چاوهکانی لهخۆی دەچیت.."

ئەم شتانەم پێشتر دەزانی هەربۆیه هەمیشە بەرگی سەرتاپا رەشم

دهپوښی، بیرم له تۆ دهکردهوه که سالانی دواتر، تابلویهکت له من دهکیشا؛ مانتوییهکت له بهر دهکردم و سه‌رپوښتیکی سه‌وزت ددها به‌سه‌رمدا، توره‌ییهک به‌سه‌ر ناوچه‌وانمه‌وه هاتبووه خواره‌وه.

ژنیک وتی "خوشکی.. قژت داپۆشه"

وتم "من؟"

وتی "ئا.. تۆ"

وتم "من.. خو نیم"

به‌لام هه‌بووم، ده‌هاتم تۆ ببینم، سه‌رخه‌مه سه‌رشانه‌کانت و فرمی‌سکه‌کانم بشارمه‌وه، به‌دهسته شل و شه‌ویره‌کانم... ده‌مویست به‌په‌نجه‌کانت په‌راسوه‌کانم بژمیریت، تا بزانیته کامیان که‌مه.

شه‌مه‌نه‌فه‌ر به‌خیرایی ده‌پووی و من له تاریکی بی کۆتایی شه‌ودا سه‌راسیمه‌بووم، گرینگ نه‌بوو که له دیواری تونلی دووسه‌ره ده‌پوانم یان له دنیا‌یه‌ک که نه‌مه‌زانی عه‌ردی کامه‌یه و ئاسمانی کامه، رووه‌و روژه‌ه‌لات ده‌روات یان رووه و روژئاوا؟ گرینگ نه‌وه‌بوو له زه‌ینی تۆدا بۆ سه‌فه‌ریکی درێژ ده‌پۆیشتم. له‌خۆوه هه‌زت ده‌کرد بۆ جیه‌ک برۆم که پیره‌چناری لی بیت، قه‌له‌په‌شگه‌لیک به‌سه‌رله‌کانیانه‌وه قیغه قیغه بکه‌ن، هاوړی له‌گه‌ل گه‌لای زه‌رد و نارنجی نه‌و ناوه‌دا، وه‌ختیک له ناخی ده‌وه ئاه بکیشی هه‌ناسه‌ت له هه‌وادا نیگار ببیت بۆ میژوو!

ماوه‌یه‌ک بوو شتی‌ک وه‌ک خۆره روحتی ده‌خوارد، نه‌وه ئازاری ده‌دا‌یت که ده‌بوو پشت به‌کی بی‌هستیت، ده‌ستی چ که‌سه‌یک به‌خاتری ئینسان‌بوون ده‌کرا ماچ بکری؟ ده‌توانرا بۆ کووی په‌نا‌بیری؟ ئایا ره‌سه‌نایه‌تی ده‌وری کاریگه‌ری ده‌گی‌را؟ یان پێش نه‌وه‌ی بونیام له‌گه‌ل که‌سه‌یک قسه‌ بکات، ده‌کری له‌و بپرسی نه‌سل و نه‌سه‌بی کییه؟ به‌تایه‌ت